

د بریالیتوب لار

لیکوال: محمد مقنی
ویران: شفیق اللہ امین

بسم الله الرحمن الرحيم

بيليزه

الحمد لله والصلاة والسلام على قائد المجاهدين وإمام المتقين محمد المبعوث رحمة للعالمين..... وبعد.

الله تعالى انسان ته ددې نړۍ دواکمنۍ ځواک ورکړي ، اودهر ډول نعمتونو او دژوند ددې شميره وسايلو څخه يې برخمن کړی دي..

مسلمانانو دخپل ځلانده تاريخ په اوږدو کې څوپيرۍ په نړۍ کې دويش پياوړي اوروڼه ځواک په حيث دمشرتابه واگي په لاس کې لرلي، اودبشريت دخپلواکۍ، نيکمرغۍ او هوساينې لپاره يې داسلامي اصولو په رڼاکې يې سارې خدمتونه کړي دي،

نن هم کولاي شي دژوند دچارو دښه تنظيم دوخت اوسايلوښه په کاراچونۍ، په ټولنه کې داسلامي شريعت دحاکميت اودنوروسره داسلامي لارښوونو په رڼاکې چلن کولو په پايله کې بيا هماغه ستر مقام ترلاسه کړي اودبشريت دقافلي دلارښودانو په حيث خپله دنده ترسره اودخپلوموڅو په لور په ميرانه پرمختگ وکړي.ردد

داکتاب چې ما ژباړلی ، نوميايي عالم، دځوانانو دروزني وتلي ښوونکي، داسلامي وپښتوب پياوړي مخکښ، دليکوالۍ اودمباحثې دډگر نامتواتل- پوهندوی دکتور عوض بن محمد القرنې (د) حتی لاتکون کلا، طريقك الى التفوق والنجاح (تر عنوان لاندي ليکلي، نوموړي دلسانس په دوره کې زما استادؤ، دماستري اودکتورا په دوره کې هم ددوی دارزښتناکو لارښوونوڅخه په پرله پسې توگه برخمن شوي يم، په ۱۳۶۴ ش کال کې ددوی سره دجدي په ښار کې دليدني په ترڅ کې ددې کتاب دژباړني پرموضوع صلاح مشوره اوانفاق وشو، چې دلوي الله په ملتيا مودگرانو هيوادوالو دلوستلو اوگټې اخيستلو لپاره چمتو کړي دي، هيله ده چې زما داماته گوډه ژباړه دارزښتناکو مطالبو په پوهيدو دلاري خنډنشي، اودنيمگړتياؤ په گوته کولو راسره مرسته وکړي.

دنوميايي عالم، داعي، اوستراليا کوال گولدميداليسټ محترم پوهنمل زاهدې احمدزي صاحب څخه دژباړي دلوستلو اوسمون له امله ډير درناوي اومننه كوم.

داسلامي نړۍ دبشپړې خپلواکۍ، په ختيځ اولويديځ کې دمسلمانانو دسرلورۍ اونیکمرغۍ، داسلامي خوځښتونو اودايمان، دعوت، هجرت، جهاد اوشهادت دلاري داتلانو دبري اوداسلامي نظام دپلي کولو په هيله.

والله المستعان وعليه التکلان.

پوهندوی/ شفيق الله امين

دمؤلف سریزه

الحمد لله والصلام والسلام على سيد الأ نبياء والمرسلين وبعد:

محترمو لوستونكو :السلام عليكم ورحمة الله وبركاته،،،.

تاسی ته څرگنده ده چه الله تعالی دانسانانو څخه داعهد اوژمنه اخیستی ده چې یواځې دهغه عبادت به کوي او هیڅ ډول شریک به ورسره نه پیدا کوي او ټول ژوند به دهغه په وحدانیت ، یا داو دشریعت په چوکاټ کې تیر وي . دشریعت دلارښوونو څخه یوهم هر مسلمان ته نصیحت ، په بنیگنواو پرهیز گاری کې مرسته ، او خلکوته هدایت او نیکیو لارښوونه ده.

او همدا دپیغمبرانو علیهم الصلاة والسلام دنده هم ده.

دخپل محدود ژوند په سفر کې یوې داسې ستونزې ته متوجه شوم چې ډیر خلک ورسره مخامخ دي، او دا ستونزه) دهغو ډیرو قدرتونو، ځواکونو، استعدادونو او وسایلو ابته کول دي چې الله تعالی انسان ته ورکړي دي(

او له دې امله دغه انسان پخ او بی کاره شی ، لکه څنگه چې قرآن کریم وائي)أَيْنَمَا يُوجَّهْ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ (...النحل سورت ۷۶ آیت.

چیرته یې چې استوی سم کار نه کوي.

او یا خودا استعدادونه او وسایل سم په کار نشی اچولې چې په پایله کې یې په ژوند کې تولیداو لاس ته راوړني لري او په تدریجی ډول دمنځه تلو له خطر سره مخامخ شي.

او تل دخپل ځان اوژوند په محدوده دائره کې مصروف وي، په کوچنیو کارونو خفگان کوي، اوپه یوه طریقه دژوند تیروولو فکر ورسره وي، او داټول دالله تعالی له اړخه دورکړل شویو نعمتونو ضیاع اویاهم ناسمه کارونه ده.

که چیرې دټولني ټول غړی پدې ډول بیکاره شي - نو داسلامي امت څخه به یواځې دبیکارانو اوناروغانو ډلگۍ جوړه شي او په ډیر ښه حالت کې به ترینه دداسی پېښې کونکو یا مقلدینو ډله جوړه شي چې دخپل ژوند په محور به چورلیږی ، استعدادونه به یې بی گټې مصرفیږی ، نه به په ژوند کې کوم نوښت رامنځ ته کولای شي، او نه به دسرلوری کار تری کیږي، او پدې سره به امت دمخکښی اومشرتابه واک دلاسه ورکړي، او په نورو امتونوبه دشهادت اهلیت چې الهی وحی ورکړي و پریردي، او دقافلي واکي او مشري به دخمکي نورو امتونو ته وسپاري ، اووگری به جاهل او ناپوه مشران خوښ کړی چې ددواړو دگمراهی او هلاکت لامل به شی .

دادبشریت لویه ستونزه ده چې له مسلمان څخه د پیرویپه اوردوکې داسی عادي انسان جوړ شوچې خپل ځان او نورو انسانانو ته دنوښت او پرمختگ ورکولوځواک نلري، او پدی سره زمونږ هغه مخکښ امت چې دبشریت مشري به یې کوله دلاری په اړخ کې ژوند کونکي شو چې تلونکي او راتلونکي څاري او پخپله دخوځښت او مشرتابه ځواک نلري.

ددى موقع نه په استفادې سره لويديځ دبشریت قيادت ترلاس کړ ، هغه دانسان دحقیقی دندې او په ژوند کې يې دنقش په هکله هيڅ پوهه نلري هغه ددې کون دبيل ، پای ، هدف او اړیکو څخه ناخبره دي.

دغیبیاتو په هکله - چې ددې ژوند څخه اخوا کوم ستر عالم دی- په هر اړخیزه توگه بی خبره اوناپوهه دي.

دادانسان یو اړخیز قيادت کوی ، هغه ته په یوه سترگه گوري ، پخپله لار ورکې ؤ او نوريې هم گمراه او بي لارې کړل، لکه څنگه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر دارې ورکړي دي، ځکه دهغه خبرې وحی ده.

درسول الله صلى الله عليه وسلم دوینا په بنسټ دانسان لپاره ریښتیني نومونه حارث او همام دي.

ځکه الله تعالی انسان ته دځمکې دابادۍ، دعدل او انصاف خپرولو او دخلکو دنیکمرغۍ ځواک او استعداد ورکړي دي.

او که چیرې انسان خپل دغه استعداد تعطیل او بي کاره کړي نوپه نوروپه اناوت شي ، او که په استفاده کولو کې ترینه کمي او تقصیر وشي گواکي دالله تعالی دنعمتونو ناشکرې يې کړي ده ، او که په ناوړه توگه يې په کار واچولوبیانو ده ته مفسد او وړانکارې ويل کيږي.

که خلکو ته ځیر شی دابه درته څرگنده شي چې ډیر يې دخپل ژوند له ستونزو څخه سر ټکوي ،مگر که لږ په غور سره فکر وکړي دحل لارې يې ډیرې او نیږدې دي .

درنو لوستونکو:

دخلکوسره دهستوگني ، دهغوی په ژوند کې دغور او دستونزودحل لپاره ورسره مرسته کولو، دژوند په لاره کې دخندانو سره مبارزه، او زما دخینو پخوانیو لیکنو دلوستلو، په مختلفو وختونو کې دخینو یاد دابنتونو دلیکلو په پایله کې دالیکنه منځ ته راغله - دالله تعالی نه هیله مند يم چې دوگرو دکراؤنو اوستونزو په حل کې ، داستعدادونو په کار اچونه، وینتوب او دتولید په زیاتونه کې مرسته وکړي.

کوبښن می کړي دي چې پدې کتاب کې راغلي ټول معلومات دالهی وحیې په رڼا روښانه کړم، ترڅو پکې دهر ډول شرعي مخالفت مخنیوي وشي.

او یامی دڅرگند عقل په میزان مقایسه کړي دي.

خو په هر څه کې می په ژوند کې دالهی سنتو چې ددې کون وجود يې پری درولي مراعات کړي دي.

پدې کتاب کې لیکلي شوي معلومات له لنډیز سره سره د فکر ، هدف ، رسالت او قضیې څښتنانو لپاره داستفادی اوگتې وړ دي . او همدارنگه مامورین او رئیسان تری هم گته اخیستلای شي . په کورنۍ کې دهر غړي- میره ،میرمن، پلار، مور او بچیانو -لپاره گټور تمامیدای شي.

سوداگرو ،بډایانو ، پلان جوړونکو ، محاورینو او جرگه چیانو - دناکامۍ او ناهیلی څخه ویریدونکو، او دکبر او غرور په ناروغۍ اخته او نوروگړو انسانانو لپاره گټور دي .

پدې شرط چې دې افکارو ته عملي جامه واغوستل شي، او په تدريجي توگه دستونزودحل اودناروغيو ددرملني لپاره وکارول شي.

برياليتوب: ځواک، حق، عزم، ثبات او ارادې ته وائي .

او ناکامي : باطل، کمزوری، بی همتی او بی تصمیمی ته وائي.

ماخپل دغه کتاب په درې برخو ویشلي دي:

1. دخپل ځان پالنه پر مخنگ او دتوليد زياتونه.

-آته او نور خلک، دښو اوبشپيرو اړيکو په لوربلنه.

-آيا په خپل کار کې دبرياليتوب هاندکوي ؟

په پاې کې دلولی الله تعالی څخه دتوفيق هدايت اطاعت او رضا غوښتونکي يم، والله المستعان، ولا حول ولا قوة إلا بالله.

دخپل ځان پالنه، پرمختګ او د توليد زياتونه

لومړي څپرکي

دژوند ارزښت دهغی په موخو کی دی:

الله تعالی ژوند او انسان عبث اوبي هدفه ندې پيدا کړې الله تعالی فرمایلی دی: (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ) (دالمؤمنون سورت ۱۱۵ آیت).

آیاتاسی گمان کوی چې مونږ تاسی چټي اوبي مرامه پيدا کړې یاستی اوبیا به مونږ ته نه راوستل کیری ؟؛) وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (دالذاریات سورت ۵۶ آیت).

مایپریان او انسانان یواځي دخپل عبادت لپاره پيدا کړی دي.

عقل او هوښیار انسان دخپل عقل اوفطرت په وزله دالحساس اودرک کولای شي چې الله تعالی ددې کون اونړی دومره لوی نظام اوپه ښه صورت کې دانسان تخلیق هر ورو دغټ هدف اومقصد لپاره پيدا کړي دي ، نو لدې امله انسان ته نه ښائي چې دخپل ژوند یوه شیبه هم بي هدفه ضائع اوبي ځایه تیره کړي ، بایدچې دخپل وخت دهری گړی لپاره موخه، اودهر کار لپاره هدف ولري، اوپه همدې ډول دخپل ژوند لپاره پروگرام تنظیم کړي.

که چیری دبریمنو او پرمختللو انسانانو ژوند ته خیر شودابه راته څرگنده شی چې دهغوی بریالیتوب او پرمختګ دژوندچارو دښه تنظیم او هدفمن پلان نتیجه وه.

امام حسن البصری رحمه الله وائي:

زه گمان نه کوم چې عمر بن عبدالعزیز رحمه الله به خپل یوقدم هم بي هدفه اوبي تصمیمه ایښي وي.

سلمان فارسی رضی الله عنه وائي:

زه دخپلو کړو په څیرد خوب اجر هم دالله تعالی څخه غواړم ، داځکه چې خوب کله هدفمن شي اجر لري.

دژوند هدفونه:

دژوند هدفونه دوه ډوله دي:

1- داوردې مودې يا استراتيژيک هدفونه.

۲- دلنډې مودې يا تکتیکي هدفونه.

تکتیکي يا جزوي هدفونه بايد دلوي او استراتيژيکي هدفونو د تحقق اولاس ته راوړني لپاره وکارول شي ، دمسلان لپاره په خپل ژوندکي ستر او اصلي هدف دالله تعالی- چې خالق رازق او پالونکي يې دي -رضا لاس ته راوړل دي.

دژوند مختلفو اړخونو لپاره دهدفونو دټاکنې په هکله څوارينې خبرې:

لومړي -پام کوه چې ځان په بي هدفه کارونو روړدي نه کړي، ځکه ځان دماشوم خاصيت لري چې په څه دي روړدي کړ بيايي نه شي پرېښودي . کيداي شي څوک ووايي چې آيا په ژوند کي تفريح اورخصتي ته ځای نشته، ټول بايد جدي کاروي؟

نه هيڅکله داسی نده، داسی وضعه هيڅوک نشي زغملې ،مگر بايد کوبښښ وشي چې حتی تفريح اورخصتي هم په مناسب وخت اومناسب کیفیت پخپله يو هدف دهدفونو څخه جوړه شي .

دبيلگي په توگه :ته غواړي چې دساتيری لپاره يوکلي ته ولاړشي او هلته درې ورځي پاته شي، ددی څخه ستا څه هدف دي؟

کيدای شي ستا هدف:

1. هلته دخپلي خور اودهغي دکورنی ليدنه اوڅه دالی ورکول وي.

۲- دکلي دجومات ليدنه اوپه ترميم کي يې دخلکو سره مرسته کول وي.

۳- هلته ددښکلو ځايونوننداره کول وي.

۴- دخينو مشرانو پوښتنه اوله هغوی څخه دتيروتاريخي حقائقو اودژوند دتجربو په هکله معلومات اخيستل وي.

۵- دخينو ملگروپه همکارۍ دکلی دپرمختيا لپاره کوم خيريه يا تجارتي کارکول وي.

۶- دکلي په جومات کي په مناسب وخت کي خلکو ته وعظ اوتبليغ کول وي.

پدې ډول چې هرکارکول غواړی بايد څه موخي ورته وټاکي ،اودهغي دتحقق لپاره مهال ویش جوړکړي، اوبياوگوري چې څومره اهداف دي لاس ته راوړي دي.کله چې ځان پدا ډول منظم ژوند روړدي کړي پخپله دگډوډۍ اوسا تيرۍ مخه نيول کيږي ،اودژوند هره شيبه گتوره تيرېږي .

دوهم -دهدفونو دټاکنې په وخت کي بايد موجوده اوراتلونکي وسائل په نظرکي ونيول شي، اودهغو په اندول پلان جوړشي ،هسي نه چې اهداف ستر اووسائل يې په پرتله ډير لږوي.

کله چې ته غواړی یوه سوداگریزه پروژې جوړه کړي نوپکارې چې په لاس کې دخپلې موجوده پانګې په انډول کارپیل کړی.

اوکه غواړی ځانته ماموریت وګوري نو باید خپل بری لیک اوکارې تجربه په نظر کې ونیسی ، اوله هغه سره سم د ماموریت نوعیت وټاکي اولتون یې پیل کړي . همدارنگه دوسانلو اواکاناتو له ضیاع او عبث پاتې کېدو څخه به هم ډډه وشي . اودهغه په پرتله دکوچنیو هدفونو لپاره کارکول هم مناسب ندی ، په هروخت کې دوسانلو اودفونوترمنځ بڼه اونیاومنه پرتله اړینه ده .

درېم - باید چې دهدف دلای ته راوړني لپاره کافي وخت و لري ، ځکه چې دوخت کموالي هم دهدف تحقق ناشوني کوي ، لکه یوڅوک غواړی چې دطب لسانس په یوکال کې تر لاسه کړی .

اوهمدارنگه له اړتیا څخه زیات وخت یوکارته ورکول سره ددې چې دهغه نه په لږوخت کې یې کول ممکن وي ، لکه دپوهنځي لوستلو لپاره څلورکاله قانوني وخت دی ، خودایې په اتوکلونو کې سرته رسوي .

دوخت ارزښت اواهمیت پیژندل دبرياليتوب په لاره کې لومړي سترقدم شمیرل کيږي ، اوپدی سره کولای شوچې دتیروضائع شوو وختونو استدراک ، اوزیان یې کم کړو .

دوخت زیان دپیسواومال دزیان څخه دپرزیاات دې چې جبیره کول یې ناشوني دي .

څلورم - دکوم هدف لپاره چې کار کوی باید چې مشروع اورو وي ، مشروع هدفونه دپېردي ، هیڅکله باید دناروا هدف لپاره کارونه کړو .

یونس علیه السلام دماهي په خيټه کې هم بي کاره نه ؤ ، دالله تعالی ذکر یې کاؤ . دارنگه باید زمونږ ټول ژوند هدفمن وي .

کیدای شي داسی هدفونه وی چې انسان پکې ځانته ظاهري کټه گوري خودالله تعالی په وړاندې ناروا اوباطل وي .

الله تعالی فرمایلي دي: وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا ۝ (دالفرقان سورت ۲۳ آیت .

مونږ به ددوی هغه باطل اوناواکارونه د دورې په څیر په هوا کې والوځوو .

اورسول الله صلی الله علیه وسلم وائی) من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد . (چاچې داسی کاروکړ چې زمونږ دامر مخالفت پکې ؤ هغه مردوداوباطل دي .

انسان چې کله دالله تعالی ددین په سوري اودوحیي په رنکې ژوند تیرکړي هغه کولای شي دخمکي دآبادی ، دخان اوبشریت دنیکمرغی اوسوکالی لپاره کاروکړي ، اود الله تعالی رضامندی لاس ته راوړي .

مگر هغه زړه چې دمحمدی رسالت په رښانوی روښانه شوي تل په دنیاکی دورانکاری فساد اوځوروني کارونه کوي .

مال لاس ته راوړنه، سوداګري کول، د ژوند دوسانو لخوا د دځان د سوکالی لپاره استفاده، او د بڼيګنولپاره لګښت هغه هدف دي چې هر څوک کولای شي لاس ته يې راوړي.

خو دا هدف د حلال کار، تجارت، زراعت او صناعت له لارې لاس ته راتلای شي، او دغلا، رشوت، سود، اونوروناروا کارونو له لارې هم ممکن دی.

په دواړو حالاتو کې يې مال ګټلې دي، خودیوبل سره په پرتله کې ډیر توپیر لری.

لکه خاوری او ثریا. دلومړی مال حلال د دنیا او آخرت سعادت او نیکمرغی ده. او د دوهم ډول مدرکونو مال حرام د دنیا او آخرت بدمرغی ده.

لکه یوشاګرد چې غواړي په امتحان کې په الله تعالی د توکل وروسته د کوشښ اوزیار پواسطه کامیابي تر لاسه کړي.

په مقابل کې بل شاګرد غواړی همدا برياليتوب دنقل، چل او په نورو ملګرو د اعتماد په نتیجه کې لاس ته راوړي.

پینځم:- هدف باید څرګند او ټاکل شوي وي، مجهول او نامعلوم هدف ته رسیدل ناممکن دي.

مثلاً- یو څوک غواړي چې د پوهنځي یا پوهنتون د تحصیل د فراغت امتیاز تر لاسه کړي، خو پدې نه پوهیږي چې په کوم پوهنتون کې کوم پوهنځي او کله وواښي. دا ډول مجهول او ناکلې هدف تر لاسه کول ناشوني دي.

او یا غواړی چې د تقاعد څخه وروسته خائنه دنده پیدا کړي، خودانده معلومه چې څرنگه، کله، او چیرته.

هدف باید داسی څرګند وي لکه چې لاس ته راوړل شوي وي، ددې لپاره يې هر اړخیز فکر کړي وي، او پلان يې سنجول شوي وي.

شپږم:- د هدف د لاس ته راوړنې لپاره باید عملي پلان جوړ شي. که هدف هر څومره ستر، سپیڅلي، ممکن او ټاکل شوي وي، خو تر څو چې ورته منظم پلان نوی جوړ شوي نیوازي هڅي افکار او هیلي به پاته وي.

او همدا د زیارګڼو او هوډمنو انسانانو او هغو کسانو چې هر څه ورته سرسري اوبی ځایه ښکاري لوی توپیر دي. د تصمیم او پیاوړی ارادې په پایله کې د هدف د تحقق په لاره کې ټول خنډونه دمنځه تلای شي، او هغه څوک چې نن اوسباکوي تصمیم نلري، هدفونه يې تل خیالونه وي او د ثمر مرحلي ته نه رسیږي، ځکه دوی ددې لپاره یو قدم هم پرمخ نه ځي.

څوک چې د هستوګنې لپاره د دوه کلونو په موده کې کور جوړول غواړي، باید پلان جوړ کړي، چې بیسي سپماکړي، ځمکه وګوري، هندسی نڅه جوړه کړي، اود اړینو وسائلو داخیستلو لپاره اقدام وکړي، اود اټولي اړتیاوې په دقیق او تفصیلي توګه ولیکي. داله هغه چا سره څرګند توپیر لري، چې غواړي کور جوړ کړي، خولدی وروسته هیڅ ډول اقدام نه کوي، او یواځې په خیالي دنیا کې وخت ضائع کوي.

که څوک غواړی چې کتاب تالیف کړي، نو باید لومړي ددی لپاره مناسبه موضوع وټاکي، بیا د مراجعو اومصادر و په لټه کې شي، اود کتاب محتویات په بابونو او فصلونو وویشي، ترڅو د لیکني څخه دمخه هر څه څرګندوي.

اووم - دپلان جوړونې د اړتياو پوره کونې، اودوخت له ټاکنې څخه وروسته دنوموړې پلان دپلې کولولورې اود څارنې دلورې ټاکنه هدف ته درسيدولپاره اړينه ده.

کيدای شي دواړه کارونه) تنفيذ اوڅارنه (يو جهت په غاړه واخلي.

کيدای شي انسان د عملي کار په پايله کې دډيرو ستونزو اولاینحل مشکلاتو سره مخامخ شي، خو په پلان کې دجزيوي بدلون راوستولو سره کار پرمخ تلای شي، اواساسي هدف ته مورسوي ،نوبايد دوراندي نه ددی لپاره تيارې ولري.

هدف ته درسيدنی لپاره بايد کلک هوډولري ، اودکار دپیل څخه وروسته هيڅ ډول مايوسۍ ته په زړه کې ځای ورنکړي، دپرسخت کارونه دپياوړي هوډ په پايله کې اسانه اوسرته رسيری .

اواسانه کارونه دترهي،تردد اوزره نازره توب له امله ناشوني کيږي.

اتم - هغه هدف چې دلاس ته راوړني کونښن يې کيږی بايد چې اړين، دنوروڅخه ښه اولومریتوب وروي.

کله يوسري يوههدف ته درسيدولپاره ټول شرائط برابرکړي ، خوداهدف ديوبل هدف په مقابل کې اړين اولومریتوب ورنه وي.

لکه چې يوڅوک غواړی ددوبې په گرمۍ کې په يخ ځای کې ددری مياشتو هستوگنې لپاره خپل کورجوړ کړي ،مگردټول کال دهستوگنې لپاره خپل کورنه لري.

دهدفونوپه رولوکې عدم توازن اوگډوډی دانسان ژوند په کوچنيو او نارينوچاروکې لگوي، او هغه کارونه چې ده ته اونوروته يې په دنيا واخرت کې ډيره گټه رسيرې دپاتي کيدو او وروسته والی قربانی کيږی.

ددی څخه راته بله موضوع راپه يادشوه هغه داچې انسان بايد دموخوپه ټاکنه کې دلورمورال اولوی هوډ څښتن وي .ځکه ژوند شميرلې ورځې دی اوفرصتونه هم نه تکراريري ،په کوچنيواوبې گټې هدفونوخپل ژوند تيرونه انسان زيانمن اولورټيااو ترقي هسکوڅوکوته درسيدنی څخه وروسته کوی.

لکه چې يوزکی اولانقه انسان ته دثانوی مرحلې څخه په اعلى درجه دفراغت وروسته ددکتورا پوری دزده کړې زمينه برابره وي،خوداپه همدی لړتحصيل بس والی کوی دځان لپاره دنده لټوی اوپدی سره خپل ټول استعدادچې کيدای شی دې لوړ مقام ته ورسوی ضائع کوي.

اوهمدارنگه يوانسان خپل ژوند په لوبواو بيکارۍ کې تيروي ،که چيری يې همدا وخت دالله تعالی په عبادت، ذکر، دکسب يادونه، له کونډو، بي وزلانو اويټيمانو سره په مرسته کې تير کړي وي، ددی څخه به ورته سودمنداو گټورتام شوی وي،خوبی همتی اوپه لړشی اووروسته پاتی ژوند قناعت دې ته چمتو کړ.

الله تعالی فرمائی) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ، لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ... (المؤمنون سورت ۱۰۰ آيت.

کله چې يوددوی ته مرگ راشی نوبياواي يالله ما بيرته دنيا ته وليږه چې نیک عمل وکړم.

نهم - چې کله ده خپل لوی هدف وټاکه او ټول شرائط ورته برابرشو، نو باید چې نوموړی هدف په څو ورو برخو وویشی او د عملي پلان په پایله کې قدم په قدم په تدریجی ډول پر مخ لاړشي.

د کتاب لیکونکي باید خپل لوی هدف چې د کتاب لیکنه ده په لاندې کوچنیو هدفونو وویشي او قدم په قدم مخکې لاړشي.

1. د کتاب فهرست لیکل.

2. مراجع او مصادر راټولول.

3. لیکنه.

4. چاپ او خپرونه.

هر کوچنی هدف هم په خپل وار سره تدریجی گامونو ته اړتیا لری، لکه چې د کتاب فهرست لیکل لاندې گامونو ته اړتیا لري:

1. لومړی باید دنوموړی موضوع په اړوند تیر لیکل شوی آثار وگوري.

2. د موضوع په اړوند چې څه مسائل مخي ته راځي ولیکي.

3. د لیکنې د لارښوني لپاره لیکل شوی کتابونه وگوري او د خپلې موضوع په اړوند ترې څه ولیکي.

4. څه يي چې لیکلي وي هغه ترتیب او تنظیم کړي.

5. خپله لیکنه پدی فن کې ځینی متخصصینو ته وښائي .

6. دهغوی د لارښوونو او ملاحظاتو څخه استفاده وکړي، او بیاد کتاب فهرست په نهائی بڼه ولیکي.

همدارنگه د مراجع او مصادر و راټولونې لپاره هم لاندی گامونه واخلي:

1. لومړی په خپل کتابتون کې دخپلې موضوع په هکله کتابونه وگوري او څه چې پدی اړه پیدا کړی د ځان سره يي ولیکي .

2. په ښار کې تجارتي کتابتونونه لیدل او څه چې پیدا کوی هغه پیرل.

3. د ځینو عامه کتابتونونو لیدنه او د موضوع په اړوند یادښتونو لیکل.

4. د خپلو ملگرو او خپلوانو کتابتونونه کتل او یادښت اخیستل.

5. همدارنگه په پوهنتونونو کې لیکل شوی رسائل او په څېرن ځایونو کې د موضوع په اړوند خپاره شوي آثار لیدل.

له دی وروسته به په دریم هدف پیل وکړی چې هغه د کتاب لیکنه ده او بیا څلورم هدف د کتاب چاپ او خپرول دي، چې هغه هم په وار سره روئیل شوي پړاونه لری ددوه وروستیو هدفونو لپاره مو عملي قدمونه دلنډیز په خاطر ذکر نه کړل او په تیر و بیلگو موبس والي وکړ.

کله چې د اڅلور هدفه سرته ورسیري نولوی هدف چې د کتاب لیکنه ده تر سره کولای شی. په پړاوونو او هدفونو اودهغوپه عملي پړاونو کې دارینه ده چې د هر قدم لپاره بدیل ولرو، کله چې د مشکل سره مخامخ کیږود بدیل دلاری خپل سیرته دوام ورکړو، ترڅو که دلوی هدف سرته رسول ناشوني شی دعلی البدل لاری پواسطه دخپلو زیارونو پایله لاس ته راوړلای شو.

د مثال په توگه - که د کتاب د لیکنې په وخت څرگنده شی چې پدی موضوع کې لیکنه شوی ده او دراتولو شوو معلوماتو څخه کتاب نه پوره کیږی، نو باید چې راټول شوی معلومات اولیکل شوی اثر د کتاب نه بلکې دیوي مقالې او یا علمي بحث په بڼه په متخصصه مجله کې نشر ته وسپارو.

پورتنی مثال چې په تفصیلي توګه مودکر کړ په نورو هدفونو کې تری هم په مناسب ډول استفاده کیدای شي.

لسم - دبریالیتوب اودموخو دتحقق دلاملونو څخه یوهم خپل کارونه دنوروڅخه سری اوپټ ساتل دی.

په حدیث شریف کې راغلی دي : تاسی دخپلو حاجتونو دپوره کولو لپاره سریت او کتمان خپل کړی.

کله چې یوانسان خپل اسرار دنوروڅخه پټ نشي ساتلي نوبیا دی په نورو دخپلو اسرارو دافشاکولو ملامتیا نه اچوی.

دبې ځایه اعلانونو اوداسرارودافشا له امله ډیر هدفونه ضائع اوغلاشوی دی.

دوهم څپرکي

دژوند بڼه تنظیم دبریالیتوب شرط دی:

الله تعالی ددې لوی کون نظام ډیر دقیق عجیب او حیرانونکی جوړ کړي دي، چې هیڅ ډول ګډوډی او بی نظمۍ ته پکې ځای نشته.

الله تعالی فرمابي) وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا (دالفرقان سورت ۲ آیت . هرڅه یې پیدا،تقدیر او تنظیم کړی دی .

(سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى *الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى *وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى (دالأعلى سورت ۱-۳ آیتونه.

پاکې ده عالی مقام پالونکي ته چې پیدا کړی او برابر کړی یې دی ،هغه چې تنظیم او لارښونه یې کړی ده.

ددې بې ساری تنظیم سره الله تعالی دخاص حکمت لپاره انسان ته یو څه اندازه ازادۍ او اختیار د ازمایښت لپاره ورکړي دي، ددې ورکړشوي ازادۍ پواسطه انسان کولای شی چې خپل ژوند تنظیم کړي او یایي همداسی ګډوډ پرېږدی.

انسان ته دسپږی او ورځی بدلون دموسمونو اختلاف دمیووپخیدل دحیواناتو تکاثر او تناسل اوحتی دکون دذری نه تراسمانه پوری په تنظیم کې عظیم درس ورکوی.

اسلامی شریعت ددې حقایقو مراعات په خپلو ټولو احکامو معاملاتو او عباداتو کې کړي دي.

کله چې انسان ددې ټولو حقایقو څخه استفاده ونه کړی او خپل پاتې ژوند ددې اختیار په حدودو کې ترتیب او تنظیم نه کړي، په پایله کې به ستړي ،ستومانه،زیانمن ناکام، خفه، سودايي اونااهله شي.

تنظیم :دبڼه پلان پواسطه دغوره کړیو هدفونودلاس ته راوړني لپاره دموچودو وسایلو سمی کارونې ته وائي.

اوددي لپاره لاندی ټکي په نظر کې نيول پکار دي:

1. دمطلو به وسایلو اندازه.
2. دهری وسیلي دارزښت پیژندنه.
3. دکار لپاره دهری وسیلي داستعمال ځای پیژندل.
4. دهری وسیلي لپاره دناسب وخت ټاکل، اودهرڅه دمخه دمنظم پلان پواسطه دموخو دقیق رول.

دژوند دگډوډی او نه تنظیم ځینی لاملونه:

1. له وخت څخه مناسبه گټه نه اخیستل او په بي هوده چارو کې بي ابته کول دعاقلوخلکو لپاره ترتولو لوی مصیبت گڼل کیږی.

ځکه هره شیبه چې تیرپیری بیرته نه راگرځی، په حدیث کې راغلي (دهری ورځي په سر کې غرکیري چې ای بنیادمه؛ زه نوی مخلوق یم ستا په اعمالو به شاهدی وایم -ترقیامته بیا نه راځم له ماڅخه توبنه برابره کړه.)

عافل پدې پوهیږي چې وخت دده تنفس دي اودهرې دقیقې په تیریدوسره ژوند په کمیدو دي.

شاعر وائی: دانسان دزړه حرکت وائی چې ژوند ثانیې او دقیقې دي.

نوله دي امله باید عافل ددی احساس په درلودلوسره دهرې شیبې څخه اعظمې استفاده وکړی، پدې فکر چې الله تعالی ترینه دده د عمر او ځوانی پوښتنه کوي، چې په څه کې بی تیرکړي دي.

له بي کاره او بي هدفه انسانانو سره وخت هیڅ قیمت نلري په لوبو اوچتي چارو بی تیروی، پدې هکله هیڅ فکر او اهتمام نلري ان تردې چې دوخت دوژلو او سا تیری غر پورته کوي، مسکینان پدې نه پوهیږي چې دوی خپل ځانونه وژني .

ویل شوي دي: وخت لکه دتوري په څیر دي که غوڅ دي نه کر غوڅ به دي کړي.

د فرد او امت دپرمختگ اوتمدن له لاملونوڅخه یوهم دوخت ارزښت پیژندنه او ورڅخه بڼه ډیره استفاده کول دي.

یو عالم سا تیری ته دعوت شونو ویي ویل: ته لومړي لمرودروه بیابه ساتیږی وکړو.

کله چې انسان له وخت څخه په استفاده روږدي شي کولای شي چې دخپل ژوند ټول کارونه منظم او ترتیب کړی، او تل بی داحکمت په یادوي (وخت ژوند دی په خپله اونوروسره ترینه په گټه اخیستلو کې مرسته وکړه)

2. ددیرو ارزښتناکو اولر ارزښته چارو ترمنځ توپیر نه کول، ځکه ځینی خلک خپل قیمتي وخت او وسائل په کم ارزښته چارو لگوي، اوله ډیرو ارزښتناکو چاروڅخه عافل او ناخبره وي، پرمستحباتو باندي اهتمام کوي، مگر فرض ترینه فوت کیږي.

اوپا لکه يوڅوک چې دکور په رنگونو او بنکلا پسې گرځي، مگر دبنستونو، ديوالونو او سنتويې هيڅ پروا نه لري، کيدای شي په پايله کې کور د رنگيدو له خطر سره مخامخ شي، بيا ورته رنگونه گټه نه شي رسولی.

همدا رنگه دځينو خلکو ژوند ددرواغجنو او بي معنا مظاهرو څخه ډک وي، خوکه دحقائقو پلټنه او دعلم او عمل پوښتنه يې وکړي هيڅ به ورسره نه وي.

داډول خلک که څه هم تريومهاله په کبر او غرور کې ژوندو کړي، مگر يوه ورځ به هر ورومرو هغه وخت راوښي شي چې دژوند پاڼه يې زيره شي، خلک يې هيرکړي، اوپا مړ شي او آخرت ته لار شي، هله انسان ته معلومه شي چې څگونه بې گټې دي، عمر يې نه وي او خلکو ته گټه نشي رسولی.

دباطل ملگری تل کوبښ کوی چې زيارکښ او دلور همت څښتنان په کوچنيو اولروکتولرونکو چارولگياکړی او دلوپو چارودترسره کولو مخه يې ونيسي، او ژوند يې غير منظم تير شي.

دکوچنيو او وروچارولپاره خلک ډير دی اوپه لاروکې يې گنه گونه ده.

مگر دلور وواسترو چارولارې دتلونکو څخه خالي دي، که دلور همت خاوند يې نوپدي لارې لار شه.

3. دکارونو دترسره کولو لپاره نامناسب وخت ټاکل، اوپا يې دوخت څخه مخکې ياوروسته کول.

اميرالمؤمنين ابو بکر رضی الله عنه اميرالمؤمنين عمر الفاروق رضی الله عنه ته په خپل وصيت کې وائي: پوه شه چې الله تعالی دسپې اوورځې لپاره خپل خپل کارونه ټاکلي دي يو دبل په وخت کې نه قبلوي.

يعنی هر کار بايد په خپل وخت کې ترسره شی.

که کوني نظام ته ځير شو دابه راته څرگنده شي چې الله تعالی دهر څه لپاره وخت ټاکلي دي، چې تقديم او تاخير نه مني، لکه دسپې او ورځې بدلون دلمرطلوع او غروب، په ونوکې دميوو زرغونيدل او دژونديو تناسل او داسی نور، او په همدادول دالهی شريعت داحکامو لپاره وختونه ټاکل شوي دي لکه: دلمونځ، روژې، حج، زکات او نور احکام.

انسان بايد ددې کون سره ځان منسجم او منظم کړي، اودوحیي داحکامو سره په پابندۍ خپل ژوند ترتيب کړی، اودهر کار لپاره په خپل وخت اقدام وکړي، اودنورو چارو ثمره اوپايله له ابته کيدوڅخه وساتي.

4. دکار نیمگري پريښودل، ډير خلک دخپل ژوند زياته موده دپروژو اوکتوروچارو په عملي کولوکې

تيره کړي، خو له بشپړيدو څخه مخکې ترې لاس په سر شي، بل کار پيل کړی هغه هم نیمگري

پرېږدی، وختونه تيرېږي خو ثمری اوپايلي ته نه رسيری اوپه بي هدفه چاروپسې ځغلي.

5. دکړی کار بيا بيا تکرارول، پدي گومان چې مخکې يې داکار کړي نه دي، لکه چې په علمي څيړنه کې

دحديث تخريج يوځای کې وکړي، کله چې حديث تکرار يږي تخريج يې هم ورسره تکراروي، کيدای

شی چې دايې عادت شي په تکراري چارو وخت بې گټې تيرکړي، بڼه دښو اوناوړه دنارووپايلو لامل

گرځی.

6. دکاردکولو لپاره ناسم پلان: ځيني خلک ددې پروانه لري چې خپل کار دکوم ځای نه پيل او چيرته پای

ته ورسوي، لکه چې دکور دجوړولو پرمهال لومړي دچت لپاره مواد برابر کړی، مخکې لدې چې د

بنسټ ايښودلو فکر وکړی، او يادمیوی دراتولولو وسائل دونې له کرلو څخه وړاندې برابر کړي.

دابنه ده چې انسان دهر څه لپاره دوراندي نه وسائل برابر کړي، خو په هغه صورت کې چې ترتيب يې په نظر کې نيولې وي، او ددې لپاره وخت او امکانات ولري، لکه چې يو څوک دوخت درارسيدو څخه دمخه په يوکارپيل وکړي بياوروسته ورته معلومه شي چې زياتمن شوي دي، که خپل وخت ته يې انتظار کړي وي وخت او مال به پری لږ لگيدلي وي، داټول دده دنارونلي ژوندپايله ده، رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمائي (ان الله يحب من احدثكم اذا عمل عملاً ان يتقنه.)

الله تعالی له تاسې څخه هغه څوک خوښوي چې کوم کارکوي هغه ښه ياد کړي.

7. دکار دعملی کولو لپاره له وړاندې څخه پلان نه درلودل ، دا دانسان دژوندگډوډی اودوسائلو دابته کيدولامل گرځي، يواځې په منظم پلان سره انسان کولای شي چې خپل هدفونه وټاکي اودوخت اووسائلو څخه په زړه پوری گټه واخلي.

څنگه خپله ورځ تنظيموي؟

کله چې انسان دخپلو ورځنيو چاروپه تنظيم کې بريالی شي هغه کولای شي چې دخپل ژوندپه تنظيمولوکې هم بري وي ومومي.

ډير خلک دي چې خپله ورځ به پروگرامه او بي هدفه تيروي، اوله دې امله له ډول ډول سترياو اوکړاونو سره مخامخ کيږي.

قدرمنه : زه غواړم چې تاسره دورځې په تنظيمولوکې دځينو لارښونو په وړاندې کولو سره مرسته وکړم هيله ده چې عملي ښه ورکړي:

1. دورځنيو چارويو لپسټ دښې څخه اوياکهپيڅ جوړکړه اوله ځان سره يې په جيب کې وساته، دهرکارله سرته رسولو وروسته پری کرښه راکش کړه.
2. ديدابنت لپاره په لنډو الفاظوسره خپل کارونه په پاڼه وليکه.
3. دهر کار لپاره مناسب وخت ، دپيل او پاي ټکي وټاکه.
4. خپلې چارې په جغرافيايی لحاظ سره وويشه، چې په يو ځای کې دخوکارونوکول درته شوني شي، اودوخت سپما هم وشي.
5. خپل لپسټ داسی ترتيب کړه چې دچاروزيادت او کمښت پکې دارتيا په وخت کې شوني وي.
6. دبيريونيوچارولپاره څه وخت په نظر کې هم ونيسه، لکه نابلی میلمه، دماشوم ناڅاپی ناروغي ،دموتیر عوارض او داسی نور.
7. دلويو چاروترڅنگ خالي وختونه دکوچنيو چارولپاره په کار واچوه، لکه ډاکترته داننتظار په وخت کتاب لوستل، ليک ليکل او يا دتيليفون پواسطه څه چارې سرته رسول.
8. کله چې ورځنی چارې ستا په واک کې وي داسی متنوع لپسټ يې جوړکړه چې زړه تنگي پکې پيداشي، لکه: شخصي ،کورنی اوبهرنی چارې.
9. دورځني پروگرام يوه برخه دخپلو لويو پروژو لپاره تخصيص کړه، لکه خپل علم او ثقافت زياتول ، دراتلونکي لپاره تفکير او غورکول.
10. دريغه چې دخپلو ورځنيو پروگرامونو لپاره يوه فورمه جوړه کړي او له ليکلو وروسته دهرې ورځې فورمه په بيله دوسيه کې خوندي کړي.

دریم څپرکي

منظم ژوند هغه دی چې په پلان ولاړ وي:

دمخه مودې ته اشاره وکړه چې پلان دښه ژوند لپاره لومړې شرط اودگډوډۍ مخه نیونکي دي.

دپلان لپاره خپل شرائط، ضوابط او اساسات دي چې اوسنیو لیکوالانو پکې ډیر تفصیل ورکړي دي، مگرزه کوشین کوم چې دهغي څخه اسانه او لنډ اساسات چې انسان تری استفاده کولای شي او په هر حال کې ځان ورسره عیارولې شي یادونه وکړم:

1. باید چې د مهم کار لپاره دپلان گذارې پرمهال په ذهني، بدني او نفسياتي لحاظ سره سالم، معتدل مزاجه، قرار او هیله مند یې، ځکه پلان ستا ټول ذهني ځواک ته په تفکیر یادښت او تصور کې اړتیا لري.

دپه عادی حالت کې مگر په بیړنیو حالاتو کې بیا هماغسی مناسب تصرف پکار دی، ځکه دهر حالت لپاره خپل احکام دی.

2. د موجوده حالاتو او دراتلونکې پروژې په هکله بشپړ معلومات راټولول، ځکه دپروژې کامیابي دحالاتو له څرنګوالي سره مستقیم تړاو لري، او همدارنګه دپروژې په اړوند تفصیلي معلومات لکه موخي، وسائل، گټې او اړتیاوې لاس ته راوړل پکار دي.
3. دخپلې پروژې لپاره موخي ټاکل، پداسی ترتیب سره چې عملي کول یې ممکن او د اړتیا په مهال بدلون هم منلای شي، پوره څرګند او دواقعیتونو سره برابر وي.
4. دهغومادي او بشري وسائلو او امکاناتو بشپړه احصائیه چې دکار په عملي کولو کې ورته اړتیا ده، دهغوشتون اونشتوالی په نښه کول، اوداچي غیر موجود څنګه لاس ته راتلای شي؟

داتول باید په منځومي کچ وي، چې له اسراف او شومتیاڅخه لري وي، اوحلالوالی یې هروروپه نظر کې ونيول شي.

5. دپروسی د عملي کولو وخت او ځای باید په څرګنده او دقیقه توګه ټاکل شوي وي، دژوند دهر کار لپاره وخت او ځای ځانګړې ارزښت لري چې پرته له دې څخه یوکار هم شوني ندي، له همدې کبله باید چې وخت او ځای اود موجوده وسائلون نقش اودهرې برخې کار له وړاندي څخه وټاکل شي.
6. دپروسی د عملي کونکي مشخص کول، که هغه په نامه وی یا په صفت، یوکس وي اوکه ډله، نویواوکتل شی چې ددې کار لپاره په کې هغه صفات شته چې ددې کار د عملي کولو وړتیا لری اوله عهدی څخه یې وتلای شي، ځکه دهر فن لپاره خپل خلک پکار وي، دتدریس لپاره تجربه وړتیا دسوداګری لپاره چې څوک پکار وي توپیر لري، همدارنګه دکړنهې خلک او دهغوی صفات دنورو کسبونو څخه بیل وی.

دبروسې د عملي کولو د ناکامۍ ځينې لاملونه:

* په دقيق ډول د ټولو اړتياواحصائيه نه اخیستل، او دکار په مهال بیدار تیاوپوره کول دکار مخه نیسي، لکه چې څوملگری یا پوه کورنی دیوی یا څو ورځو چکر لپاره د سیل ځای ته لاړ شي، دخپل وار تیاو لیست یې نوی لیکلې، هغه ځای ته له رسیدو وروسته ورته معلومه شی چې څه شیان یې لږ دي، نو پدې سره یې دوخت زیاته برخه په تگ راتگ کې ولگېږي، او له چکر څخه مناسبه استفاده ونکړای شي.

نوباید چې دهر کار لپاره دمخکی نه ټول وسایل ددقیق لیست له مخې تیار کړي شي، اوبیا کار په ډاډسره پیل شي.

* دوسائلو داستعمال لپاره پراویز ترتیب نه جوړول، دتقدیم اوتاخیر په پایله کې کار دگډوډی اوناامی سره مخ شي.

* په گودام کې سامانونه په مناسب ځای کې نه کېښودل چې دارتیا په مهال یې راخیستل اسانه وي، لکه له چاسره چې دپخوانیو کتابونو کتابتون وي، مگرد نه تنظیم له کبله دهر کتاب لپاره ټول کتابتون لټوي چې دبروخت پرې لگېږي.

* دپلان سختې او تنگې چې بدلون نه مني اود عملي کولو په وخت پرې پوهیدل او سم کار کول ستونزې راولاړوي.

* په پروسه بی باوري او لاشعوری، چې کار کونکي پکې یواځې دآلاتو په څیر کار کوي اوظاهری بنی ته یې گوری، اودارزښت په هکله ورسره هیڅ احساس نه وي.

* دکار کونکي دنابو هی لامله په ناقصه توگه کار کول.

* کار دبشپړیدو څخه دمخه نیمگړې پریښودل، او له پلان سره سم سرته نه رسول.

- 7 په پروسه دڅارونکي یادونه په پلان کې هم اړینه ده، چه کار له پیل څخه ترپای پورې په دقیقه توگه وڅاري، اړین وسائل ورته برابر کړي، او دستونزې دپیدا کیدو په مهال دحل کوښښ وکړی.

کیدای شي چې پلان جوړوونکي، عملی کوونکي او څارونکي یوکس وي یاڅوکسان وي، او دوی هر یو دځان لپاره مرستیالان ولري چې مرسته ورسره کوي.

- 8 دکار دتقویم اوارزیابی او دهغه په هکله درپوت طریق، چې ترکومه حده دپلان او عملی کار ترمنځه توافق شته او دهرې برخې لپاره ټاکلې وخت مناسب ؤ که څنگه، او هغه معیارونه ټاکل چې دهغې پواسطه دکار کامیابی او ناکامی اندازه کیدای شي.

هغه معیارونه په څلورو شیانو ولاړدی:

* د شوی کار اندازه.

*دشوی کار کیفیت.

*په شوی کار د مادی او بشري ځواک دلگښت اندازه.

*په شوی کار دلگول شوی وخت اندازه، لکه چې په (۳۰٪) کار باندی (۵۰٪) وخت او (۴۰٪) مبلغ مصرف شوی وي، داکار ناکام گڼل کیږی باید چې دسمون لاریې ولټول شي. او همدارنگه هغه څوک چې دتقویم او رپوټ جوړولو دنده ورته سپارل کیږی وټاکل شی .

بريالی پلان هغه دي چې لاندی پوښتنو ته ځواب ووائی :

1. مونږ اوس چیرته یو؟
2. ولې؟
3. چیرته باید اوسو؟
4. څنگه؟
5. څه وخت؟
6. څوک به داکار وکړی؟

دبوی کورنی لپاره دیلان جوړولو بیلگه:

1. دیلان موضوع، دکهول بودیجه.
2. دیلان موخه :

الف - دکورنی لگښت په داسی طریقې عیارول چې له عایداتو سره سمون ولری.

ب - لگښت ټولو اړتیاو ته رسول.

ج - لگښت دلومړیتوب پرینست روڼل.

3- دکورنی غړی (۱۰)

- ماشومان ۵
- شاگردان ۳
- میرمنې ۱
- سړي ۱

4- ابودیجه د ۳ میاشتو لپاره ده.

5- دبودیجی لپاره په لاس کې پیسی دیرش زره روپی.

6- دبودیجی دلگښتونو عناصر :

الف - د اړتياؤ لپاره د بودیجی (۸۰٪) چې (۲۴۰۰۰) روپی کیری په لاندی ډول ویشل شوي:

- ادخوراک لپاره (۱۰۵۰۰) (۳۵٪) روپی.

- دڅښاک لپاره (۱۵۰۰) (۵٪) روپی.

- ۳ د جامو لپاره (۳۰۰۰) (۱۰٪) روپی.

- ۴ د درملنی لپاره (۲۱۰۰) ۷٪ روپی.

- ۵ د کور د کرایي لپاره (۴۵۰۰) (۱۵٪) روپی.

- ۶ د بریښنا، اوبو او ګاز لپاره (۱۵۰۰) ۵٪ روپی.

- ۷ د مدارسو لپاره (۹۰۰) ۳٪ روپی.

ټول لګښت (۲۴۰۰۰) شوي چې د بودیجی ۸۰٪ دی.

ب - د بودیجی ۲۰٪ چه (۶۰۰۰) روپی کیری د اضافی لګښتونو لپاره.

- ۱ د میلنو لپاره (۲۴۰۰) (۸٪) روپی.

- ۲ د سوغاتونو لپاره (۱۲۰۰) (۴٪) روپی.

- ۳ د تلیفون لپاره (۱۲۰۰) (۴٪) روپی.

- ۴ د ترانسپورت لپاره (۱۲۰۰) (۴٪) روپی.

مجموعه (۶۰۰۰) روپی چې د بودیجی ۲۰٪ کیری.

- ۷ د لګښتونه باید د کور د میرمنی پواسطه وشي.

- ۸ د دې څارنه باید د کور مشر وکړي.

- ۹ د څارنی موده هر لس ورځي وي .

پدی پلان ځینی نیوکې چې د ځینو چارو لپاره پکې بیسی ندی بیلی شوي:

- ادخیریہ کارنو لپاره .

- ادبیر نیوچارولپاره .

- ۳ د کتابونو، کیستونو او تعلیمی وسائلو لپاره.

نوږدې اساس پکار دی چې له پيل څخه پر پلان باندې غور وشي ترڅو د پاتې شيانو لپاره پکې پيسې بيلې شي او ياهم ورته نور عايدات ولټول شي .

څلورم څپرکي

له وخت څخه بڼه گټه اخيستل

دوختونو ابته کيدل او بي خايه تيريدل هغه خطر ناکه ستونزه ده چې دنړۍ ډير ملتونه او وگړي ورسره مخامخ دي ، دوخت ضياع دژوند ضياع ده ، هرشي که تير شي بيا لاس ته راتلاى شي مگر وخت هېڅکله بيا لاس ته نه راځي ، زيار او باسه چې لاندې کلمات تل ياد ولري او په لوى خط يې دځان په وړاندې وليکي:

وخت نه زيږېږي ، نه اورډېږي ، نه دريږي ، نه بيرته راگرځي ، بلکې تل پر مخ درومي.

(شاعروايي: تير ساعت په مثال مړى دلحد دی *مړى چادى ژوندى کړى په ژړا.)

پدې پوه شه چې په ژوند کې دبرياليتوب لومړى شرط دوخت بڼه اداره کول دي .

په حقيقت کې دوخت اداره دانسان په وس کې نده، ځکه وخت دالله تعالى په امر جريان لري، تل په حرکت کې دي . بلکې انسان کولای شي چې دکوښښ په پايله کې دوخت څخه بڼه استفاده وکړي.

قرآن کریم، سنت نبوي، او بيا علماء، حکماؤ، او مجربو خلکو دوخت دابته کيدو دمخنيوى خبر داري ورکړي دي.

دژوند هغه مهم عناصر چې وخت پري ويشل کيږي دا دي:

1. اړتياوې : (هغه چارې چې له هغې څخه پرته ژوند نه کيږي او يا سختيږي) ، لکه :دندو اداءکول – خوراک – څښاک – خوب – علاج او نکاح کول دي.
2. اړيکي : چې هغه دکورنۍ ، خپلوانو – ملگرو او گاونډيانوسره دي.
3. استراحت تفريح اونوبنت لکه :ليکل -لوستل -سپورت، چکر او نوافل اداءکول.
4. بيړني حالات: لکه : مناسبونه - پيښې اوستونزې.
5. دورځني ژوند لپاره کارکول چې لگښت تري لاس ته راوړل کيږي :لکه :دنده، سوداگري، کرهڼه او داسې نور کارونه، دهغې لپاره ځانگړي کړى شوي وختونه يا خو گټور او يا ضائع گڼل کيږي .

ددې هرټکې شرح کول اوږد بحث غواړي ، مونږ يواځې په پورته لنډيزونوبس والي کوو.

دوخت سره دچلن لارښوني:

1. کوښښ وکړه چې خپل اړين شيان ديوځای نه په يو وخت کې په ډير شمير کې واخلي ترڅو بيا بيا اخيستلو ته اړ نه شي، لکه دمدارسو ، علاج او چکر اړتيا وى.

2. د امکان په صورت کې خپل وظيفوي کار په لاندې برخو وپيشه:

لومړۍ :- څه وخت دخپلو مسؤلينو او مامورينو د ملاقات او ليدنې لپاره، او له هغوی سره د کار په هکله خبرې اترې کول.

دوهم :- دفتر ته دراتلونکو خلکو او مراجعينو عريضو او شکايتونو ته غور نيول.

درېم :- دفتري کارونه سرته رسول، هغه چې بايد په همدې ورځ پای ته ورسېږي.

څلورم :- راغلو تلفوني مکالمو ته ځواب ويل . تلفون يوه اړينه وسيله ده بايد چې د کار لپاره وکارول شي او دوختونو دقتولو وسيله ونه گرځي.

3. کوبښ وکړه چې ستا ليدنه خلکو ته او دهغوی تاته دپخواني موعده پر بنسټ او دارتيا په اندازه وي، او په هر حال ترينه گټه واخيستل شي.

4. د سفر او انتقال لپاره د داسې وسائو څخه کار واخله چې دوخت مال او ځواک سپما پکې وي، که کولای شي چې سفر په داسې وخت او لاره وکړي چې گڼه گڼه پکې نه وي ډيره ښه ده ، په الوتکه ، ريل او موټر کې د سفر په مهال که څه کار کولای شي ښه به وي، او که نه نو دخوب او استراحت لپاره يې وکاروه، ددې لپاره چې د سفر په پای کې خپل کار ته چمتو يې .

زيار او باسه چې د سفر لپاره کافي وخت وړاندې ځای نيونه وکړي په خاصه توگه د مناسباتو او گڼې گڼې په وختونو کې لکه رخصتۍ او اخرونه.

5. دبېرني انتظار وختونه لکه ترافیکي اشارې ، ډاکټر، ميلمنو ته د انتظار او ډبل په کور کې دمېلمستيا په وخت کې ډوډۍ ته د انتظار په مهال ډير وختونه ابته کيږي، ددې ستونزې دمخنيوې لپاره زيار او باسه چې دهر څه لپاره مخکيني موعده ولری پابندۍ پرې وکړي او خالي وختونه ورته خوښ کړي، دگڼې گڼې نه خالی ليارۍ ورته استعمال کړي، نورو خلکو ته هم خپل وار ته د انتظار لارښونه وکړي، او د انتظار دوختونو څخه په ليکلو لوستلو ذکر او فکر کې استفاده وکړي.

6. دخپل ثقافت لوړولو او درو حانیت لپاره هم څه وخت ځانگړي کړه، لکه ليکل لوستل، کورسونه تعقيبول ، اعتکاف ، نقلی روژې او داسې نور.

7. دتفریح او چکر لپاره هم دخپل پروگرام څه وخت ورکړه، دا وخت ابته مه گڼه، بلکې دادځان د هوساينې ارامۍ اوراتلونکو کارونو لپاره دتیارۍ ښه وسيله ده.

8. د اعتبار چې (ارجعو هوأزکی لکم) وگرځي هغه ستا سی لپاره ښه اوپاکيزه گي ده، اود) نه (کلمه په ياد ولره، کله چې نا پوهه انسانان غواړی قيمتی وختونه مواپته کړي.

9. دتفریح دوسائو او آلاتو په استعمال کې ډير احتياط وکړه او دقيمتی ژوند وختونه دابته کيدو څخه وساته ، دخپلو کوچنيانو او دکور غړو ته دژوند ترتیب دوخت نه گټی اخيستلو او دمسؤوليت داحساس لارښونه وکړه او پدی يې روږدې کړه.

10. دکلی گانو لپاره په کور کې يوه کڅوړه چې دکوچنيانو دلاسونو نه لری وي اوستا رسيدل ورته اسانه وي کيږده، دحبيب کيلي گانې هم په ترتیب سره کيږده چې دارتيا په وخت کې يې راخيستل اسانه وي.

تولی کيلي گانې په يوکيلي بند کې مه اچوه، بلکې دهرې برخې کيلي گانې په جدا کيلي بند کې واچوه، ترڅو دي په لټولو وخت ابته نه شي، ډير ځلی په لټولو وختونه ابته کيږی او کله کارونه بند پاتی شي او يا وروته مات شي.

څنگه دوخت دابته کيدو مخنيوی کولای شي؟

1. په يوه کوچنی کتابچه کې په ساعت، ورځ، اونۍ مياشت او کال کې خپل ابته شوي وختونه وليکه، بيا وگوره چې څومره وخت دې ابته تير شوي دي.

ابته شوي وختونه داسی وليکه:

ساعت - ورځ - مياشت - دابته شوي وخت اندازه ، دهغه سبب - ځای اودچاسره.

2. خپل وختونه په چارو وويشه، بيا وگوره چې کوم کار زيات وخت نیسی، او کوم کار ته لږ وخت رسيري، بيا يې توازن برابر کړه، چې هر کار ته مناسب وخت ورکړ شي.

داستراحت په مهال زيار او باسه چې دخپلې خوښۍ کارونه او فنون په نښه کړي، په بې گتوچارو وختونو دضیاع احصائيه واخله، او دسمون لپاره کوښښ او مجاهده وکړه.

پينځم څپرکي

په خپل ځان قابو او باور لاس ته راوړل:

ستا په شخصيت اغيزمن لاملونه:

1. شخصي لاملونه: چې داتر ټولو اغيزمن گڼل کيږي، داد انسان په زيارپوری نيغ په نيغه تر اولري، چې دځان دبدلون، تمدن او يا وروسته پاتی کيدو لپاره يې وکاروي ، هغه دادي :

عقائد او دين، هڅوب او معلومات، خوي او ادب ، مهارت او تجربه، نفسي او بدني روغتيا، خارجي مظهر، دژوند تنظيم، فنون، هيلې او دراتلونکي لپاره زيارونه او هاند.

2. بهرني مادي لاملونه : لکه ، مال دولت، موټر، کور، کتابونه، خوراک، ورزش اودنده.

3. انساني لاملونه : ددې نه مطلب دنورو سره اړيکي دي لکه واده، دخپلوانو سره اړيکي ، په کارکي دملگرو او گاونډيانو سره اړيکي ، ټولنيز مقام ، په سفر او بازار کې عارضې اړيکي او داسی نور.

4. پيښي: لکه ناروغی ، ترافيکي پيښي، ټولنيزې ستونزې، عسکري جنگونه، اقتصادي افتونه، پنځيزې پيښي لکه زلزلې اوسيلابونه.

دا پيښي دردونکي او ياهم خوشحالونکي وي، غوښتونکي او يا نا غوښتونکي وي.

ددې لاملونو اغيزه نفسياتو او شخصيت ښه ياناوره وي . انسان کولای شي چې دشخصيت دتجزیې او مطالعې لپاره يوه فورمه جوړه کړي دالاملونه اوددې ښه اوناوړه اغيزي پکې وليکي، او په خپل شخصيت کې دکمزوری او ځواک ټکي په نښه کړي.

دخپل شخصيت اداره كول:

په ژوند کې د برياليتوب لومړی شرط دخان اداره او دخپل نفس سره په ښه توگه چلن كول دي ، هغه څوک چې دخان په قابو او اداره کې ناکام شي، هغه غالباً ددنياوې او آخروي ناکامۍ سره مخامخ کېږي.

الله تعالی فرمائي (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ). (... د الرعد سورت، آیت.

الله تعالی په یوقوم کې بدلون نه راولي ترڅوچې هغوی په خپلو خانوونو کې بدلون نه وي راوستي .

دابدلون کله ښه اړخ ته او کله هم ناوړه اړخ ته وي.

کله مونږ ته داسې ښکاري چې ځینې خلک دخان په قابو کې له ناکامۍ سره سره بريالي دي خودابوهم او غلطه خبره ده، ښکاره یوڅه او د پردې تر شابل څه دي، او دلرټکان په پایله کې بیا حقیقت ښکاره شي او د برياليتوب هیڅ ښه نه وي، بلکې بدمرغي، پريشانې او نلت ورسره مل وي که څه هم لږه موده د زړه ورونکو منښونو، علیشانو وسایلو او دلولی دولت څښتنان وي.

محترم لو ستونکيه، تاته ځینې هغه قواعد او ضوابط وړاندې کوم، که انسان يې په خپل ژوند کې عملي کړي واقعاً هغه ته دخان قابو ويلاي شي:

1. دالله تعالی د حقونو ورکړه او له هغه څخه په هرڅه کې مرسته وغواړه (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (يا الله سنا عبادت کوواوله تا څخه مرسته غواړو، ځکه که انسان له الله تعالی سره خپلې اړیکې جوړي کړي الله تعالی به ورته دژوند ټول کارونه جوړ کړي.

که انسان خپل پالونکي دراحت په وخت کې وپېژني ، هغه به يې دسختی په وخت کې مرسته وکړي.

(احفظ الله يحفظك (حديث).

ته الله تعالی وساته هغه به تاوساتی، یعنی دهغه اطاعت او بنده کې په صداقت او ایما نداری سره وکړه، هغه به دې دهرې ستونزې په وخت کې مرسته وکړي .

او چاچې دالله تعالی حقونه اېته کړل هغه دنور وحقونه هم اېته کوی . په هغه هیڅ باور نشي کیدای .

(نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ (... د التوبة سورت، ٦٧ آیت.

دوی الله تعالی هیرکړ نو هغه هم دوی هیرکړل.

یوالله ښلی شخص څنگه ښه ویلی دی : په زړه کې گډوډی دالله تعالی خواته توجه یې راټولوي ، یواځیوالي پکې دي چې له هغه سره نزدیکت یې ختموي ، خفگان پکې دي چې له هغه سره دشنایي اورښتیني چلن خوشحالي یې له منځه وړي.

ناکراري پکې ده چې هغه ته پناه ورورل يې اراموي ،فقيرې پکې ده چې يواځې دهغه محبت ذکر او اخلاص يې درمل دی ،که ټوله دنيا اوڅه چې پکې دي ورکړی شي هيڅکله به دا بي وزلي او اړتوب له منځه لاړ نشي

ته له الله تعالی سره اوسه هغه به له تاسره وي، او هيڅکله به دي هاند بي ځايه نه وری ان شاء الله.

2. خپل فکر په هيله ډک کړه او دالله په امر دبرياليټوب هيله ولره، او تل دخوشحالی زيرې په خپل فکر او حس مسلط ساته) بشروا ولا تنفروا (حديث).

زيری ورکړی دوی ته او کرکجن کوه يې مه.

3. ځان پدې روږدې کړه چې دهرکار هدفونه اوموخي دي عالي او روښانه وي، لکه څنگه چې دمخه تير شو.

4. خپل ځان دژوند دهرکار لپاره په منظم پلان جوړولو مکلف کړه، او کوبښښ وکړه چې په چاروکي دگډوډی او بي نظمۍ مخه ونيسي. زيار دي منظم کړه او دڅرگندهدف لورته پام واوروه او هدف ته درسيډو په لاره کې له بي نظمۍ نه ځان وژغوره.

5. هدف ته درسيډو پروگرام دي په عملي ډگر کې پلي کړه دبی کارۍ او سستی نه ډډه وکړه، وروسته پدی اړه زيات تفصيل راځی.

6. دخپل وخت دابته کيدو څخه ځان وساته، دهغه ضياع دژوند ضياع ده، کوبښښ وکړه چې هره ورځ دخپل هدف لورته قدم واخلي ،څوک چې په لاره ځي هرورورسيږی.

7. خپل کارونه دی دژمنوپه ليکلو اوپر هغوی باندي په پابندی منظم کړه او دمرعات هانديي وکړه.

او همدارنگه په خپل کور، کتابتون او موټرکي دي ټول شيان داسی ترتيب او تنظيم کړه چې استعمال يې درته اسان وي.

8. له مهمو چاروڅخه دسا تيری او لوبولورته دخپل ځان دتښتني واگي راتينگي کړه.

9. په ياد ولره چې کارونه دوختونو څخه زيات دي، زيار او باسه چې په کوچنيو اوبي ارزښته کارونوکي يې تيرنه کړي بلکې هر وخت سترواوارزښتناکوکارونوته لومړيتوب ورکوه.

10. دخيرپه چاروکي بيره او هڅه خپل شعار وگرځوه . څه چې تير شو بيرته نه راځي ،ژوندوراندې ځغل اوسیالي ده، انتظار اولټی ته پکې ځای نشته.

11. که په خپلو عادتونو کې دي دخپل پرمختگ خنډ وليد هغه درمل او دمنځه يوسه، عادتونو ته په ځان قابو مه ورکوه، يواځې دگټورشي اوحق پلوي کوه. روږديوالي دي ته وايي چې انسان يې بي فکره اوبي تکلفه هروخت تکراروي ،عادتونه لاس ته راوړل کيږي ، نوددي لپاره يې بدلون دارتيا په مهال شوني دي، دټينگ تصميم په توسه ډيرڅه اسانيدای شي.

انسان کولاي شي چې په ښواوگټوروجارواوايهام په فساد بي کارۍ اولټی خپل ځان روږدي کړي، اوخپل عادت يې وگرځوي.

12. خپل عقايد او ايد يالوژي دهرڅه نه ارږښتناکه او هرکار دهغي په چورليځ وڅرخوه، اوکه داسی دی ونه کړل-العياذبالله- نوزردي چې ځان درته سپک او بي معنابنکاره شي، که څه هم نور خلک دی درناوي او ستاينه هم وکړي.

13. د حق لتون دې نصب العين وگرځوه، له منافقت څخه په هر څه کې ځان وساته، په صداقت او ادب سره د حق ويلو زيار او باسه . په دوو لارو کې د حق او باطل ترمنځ د پريکړې کولو ځواک ځان کې پيدا کړه

14. دخپلو چارو پايلې په ميرانه، صبر، ثبات، حوصله او مسؤليت سره قبولې کړه، دمصيبت اجر دالله څخه وغواړه، پدې پوه شه چې هرڅه دالله له پلوه دي ، برخليکونه ليکل شوي، قلمونه پورته شوي او صحيفي وچې شوي دي . له ډير شکايت او غصې څخه ځان وژغوره دادکمزور وگړو صفات دي ، صابرانوته الله بې حسابه اجر ورکوي.

(إِنَّمَا يُؤَفِّقِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (د الزمر سورت، • آيت).

الله تعالی صبرکوونکو ته بې حسابه اجر ورکوي.

15. خپل شخصيت دې دهينداري په څير مه روښانه کوه چې دننه ترينه هرڅه هرچاته ښکاره وي ، په ژوند کې ډير بې کاره او مضر خلک شته، دخپل ځان ورونه دي مضبوط کړه، په مناسب وخت کې يې دناسب ساعت لپاره، په مناسبه اندازه، او مناسبو خلکو ته خلاصوه، او دارتياپه مهال يې بيرته بندوه.

ددې تقاضا داده چې خپل ځان داسرارو په ساتنه روږدې کړي او هرچاته دخپلو افکارو او اسرارو دښکاره کولو څخه ډډه وکړي.

په سختو حالاتو کې په خپل ځان قابوولره، خبرې په احتياط وکړه، لنډه داچې هرڅه ته ښه فکر اوسوچ وکړه.

16. د رسول الله صلی الله عليه وسلم- څوک چې په بشري ټولنه کې ترټولو ډلور مقام څښتن دي -سیرت دخپلې لارې مشال وگرځوه، دژوند په هراړخ کې چې اړتياوې دهغه د پاک سیرت په چوکاټ کې ورته حل شته، نو ددې لپاره تل د نبوي سیرت مطالعه اودهغه دژوند دطریقو لټون وکړه.

17. له زياتي پرته تل دخوشحالی او ټوکوتکالو مزاج ولره، کله چې ستونزې راشي ورته مسکي شه، دغم او قهر څخه ځان وساته، دادواړه انسان هلاکوي، بدن ستړي کوي او فکر خرابوي.

18. دډيروخيالونو او وهمی سوچونو اوناھيلوڅخه ځان وساته، منځومی لاره ونيسه، چې خيال او حقيقت پکې گډشوي وي، عاطفه په عقل قابو کړه او د عقل وړانگي دعاطفي په لمبو رڼاکړه، خيالونه دواقعييت او حقيقت تابع کړه، دخيالونو په رڼا اوپلوشوکې حقيقت ته ځان ورسوه.

19. له غيری ضروری شیانو څخه ځان وساته، خپلو هدفونو ته درسيدو لپاره اړين شیان واخله، اوږي دي مه درنوه) ځان شدل اموخته کړه نعمتونه ډير دوام نلری (څوک چې دخپلو خواهشاتو غلامي کوی هغه ته بې پريښودل مشکل وی او تل دکمزوری ارادی او تيب همت څښتن وي.

20. په پای کې پوه شه چې په هرانسان کې دخواکمنتيا او کمزوری صفات شته، ته پخپله له نوروڅخه خپل ځان ښه پيژني که دعناد کير او ناپوهی څخه کار وانخلي ، عاقل هغه دی چې دخواک په صفاتو ترکيز وکړی او دکمزوری له صفاتو څخه ځان لری کړي.

ډيري ښانسته او سترگې بريښوونکې ملغلرې دسمنرونوپه تل کې ارامی پرتې دي، اوډير ښکلي گلان دښتو او ميرو په منځ کې خپل زړه وړونکی بوی ابته کوی، که دااو هغه کشف شی څومره لويه گټه به تری واخيستل شي.

خپل ځان څنگه قابو کولی شي؟

انسان ته ډیر سخت کار دخپل نفس سره جهاد او ناوړه عادتونه بدلول او په ځای یې بڼه اخلاق، نیک عادتونه او بڼه صفتونه پیدا کول دي.

الله تعالی فرمائي: (وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (د الحشر سورت، آیت ۹).

هغه څوک چې ځان د بخل څخه وژ غوري، هغوی بريالی دي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي دي: قوی دی ته نه وايي چې پهلوان وي بلکې قوي هغه دی چې دغصې او قهر په وخت کې خپل ځان اداره او قابو کړي.

شاعر وائي: که سختي نه وای نو ټول خلک به دعزت والا و - ورکړه دبی وزلی او شجاعت دژني احساس پیدا کوي . یعنی خلک د سخاوت او شجاعت څخه دبی وزلی او مرگ دویری ډډه کوی .

دانسان هر شخصي سلوک او اخلاقي وضعیت هر ورومرو نفسي انگیزه لري، ددې لپاره چې انسان خپل سلوک، اخلاق او کړنې قابو کړي- باید چې لومړې نفسي انگیزو ته پام وړوي او دسمون کوښښ یې وکړي.

او که غواړی دینو اخلاقو او نیکو صفاتو څښتن شي نو باید چې خپلې نفسي غوښتنې او انگیزې اصلاح او دخپلو هدفونو خواته یې وهڅوي ،دپه رښتیا یوسخت او دروندکار دي ځکه چې داخپل نفسي ،سلوکي او اخلاقي جوړښتونه بدلول دي،نفس تل دواقعیت بدلون سره مقابله کوی،او کله چې داواقعیت د عقیدې،فکر او یا قلبی اوبدني لذت او یامنل شوي عادتونو سره تړاو ولری،نوددی لپاره باید هغه بنسټونه چې دغه اخلاق ، سلوک او عادتونه پری ولاړوي بدل شي.

په کوښښ،جهاد،ټینګار او د عقلي قناعتونو په بدلون او پرله پسې کارکولو سره کولای شو چې دخپل نفس واګې په لاس کې واخلو،او کوم پلوته چې غواړو هماغسې یې په اسانۍ سره سوق او توجیه کړو.

یو عالم وایي: ماخپل نفس دالله خواته سوق کاؤ او هغه ژړل ان تردی چې اوس هغه خواته په خندا او خوشحالی درومي .

په خپل ځان دي خپله داخلي څارنه وګوماره چې داخلاقو سلوکياتو او عادتونو څارنه دي وکړي، (له خپلو ځانونو سره حساب وکړی مخکې لدې چې حساب درسره وشي او خپل عملونه وتلی مخکې لدې چې هغه وتل شي.)

ځینې هغه حالات چې انسان یکی دخپل ځان قابو له لاسه ورکوی په لاندی ډول دی:

دانسان لپاره په ژوندکې ډیره ستره ستونزه خپل ځان د قابو نه وتل، په نفسي غوښتنو او خواهشاتو پسې تلل او عقل دهغوی تابع کول دي.

زه ددی لپاره خوبیلګي یادول غواړم چې ځان ترې وساتي ،اوبیاله دي حالاتوسره دمبارزې او مقاومت یادونه کوم:

1. دکارونوپه اجراء کې خنډ اودخپل وخت نه وروسته کول، راحت، سکون او بی کاري بڼه ګڼل.

2. هرکارته داقدام په وخت کې د شک او ترددپه نظر کتل ، ترڅوچې برياليتوب يقيني نه وي کارته دناکامۍ دویری اقدام نه کول.
3. نيوکه نه منل، په کوچنی خبره اوکار غصه کول، کله چې په غصه شي هرڅه وړانول دهیچا مراعات نه کول او دهیڅ ډول زیان پروا نه لرل.
4. دکار په وخت کې عصبی نارامی او ښه پاملرنه نه لرل.
5. په ځان کار زیاتول چې دبی انډولی ،خفگان او گډوډی سبب گرځیږي.
6. په خپل ځان دهیڅ ډول کار کولو باورنه لرل.
7. دستریالو زړه تنگی په سبب کار ترپایه نه رسول.

دتیرو نیمگرتیاو اوستونزو -چې ډیر خلک ورسره لاس په گریوان دی- ځینې حلونه:

څنگه کولای شې چې په ژوندکې دمنفي اړخونو او دچارو د ځنډ مخه ونیسي؟

1. په کافی اندازه خوب وکړه چې اسراف پکې نه وي، ښه به داوي چې دوخته په اوداسه ویده شي.
2. گهیځ وختي پاڅیره په بستره کې په یوه ډډه اوبله ډډه داوریډور اووړیدو څخه ډډه وکړه.
3. دسهار لمونځ په خپل وخت په جماعت سره پرې نږدې.
4. دسهار ذکرهیر نه کړي ،ځکه داستا دورځي دنیکمرغی کیلی ده.
5. خپل ورځني پروگرام په ارامو اعصابو جوړکړه، او دریغه چې بیایي دنظر نه تیرکړي او په فقر وکې یې د فکر کولوڅخه لذت واخلي .
6. کونښن وکړه چې پروگرام دې رنگارنگ وي،اوپه زړه پورې شيانو ته پکې ځای ورکړ شوي وي اودبرياليتوب چانس پکې ډیر وي، بیا په هماغه ډیپل زیار او باسه.
7. دکورنه دوتلویه مهال دعاء ووايه،که چیرې دې سفردسپرلی په وسیله و دسفر دعا هم هیږه نه کړي.اوبیا په خپل کار پیل وکړه.
8. هرڅوک چې دې په دې ورځ مخي ته راځي دموسکا په حالت کې پرې سلام واچوه.
9. زیار او باسه چې خپل کارونه په ښه ښه وکړي،دورځي پروگرام دورځي ترپای پوری سرته ورسوي ترڅوچې سباته څه ورڅخه پاتي نه شي.
10. کورته دبیرته راستنیدو په مهال له خپلې میرمنې،کوچنیانو او نوروسره ملاعبه او ساتیری وکړه ، څومره به ښه وي که څه سوغاتونه هم ورته راوړي،که چاپه دې ورځ کې څه برياليتوب لاس ته راوړي وي مکافات یې ورکړه، او که چاکمزوري ښودلې وي تشویق یې کړه او دمشکل په حل کې ورسره مرسته وکړه.
11. په خپل پروگرام کې داستراحت او چکر لپاره هم وخت ورکړه که څه هم لږ وي.
12. خپلو خپلوانو، گاونډیانو او ملگرو سره په ټولنیزو مناسباتوکې په مناسبه طریقه گډون وکړه.

دتردد او گډوډی مخنیوی:

1. ژوند ته ښه په ځیر دزړه په سترگو وگوره او دايقين ولره چې په دنیاکې کمال نه شته، مگر هغه څه چې ښه والي یې په نیمگرتیا پورته وي دژوند هدف دي اودلاس ته راوړلو هڅه یې کيږي .دایو منل شوي حقیقت دي اوله دې پرته نور فکرونه هسې خیالونه دي چې حقیقت نلري.
2. داتل په یاد ولره چې ستا مسولیت او له تا څخه غوښتنه یواځې دکار اودموجوده وسائلو په کار اچول دي اویایلی دالله تعالی په لاس کې دي.

3. دلويانو تاريخ مطالعه كړه دهغوى په ژوند كې څيرنه وكړه، دابه درته څرگنده شي چې ټول برياليتوبونه نه بلکې ناکامی او نیمګړتیاوي هم ورسره مل دي.
4. په خپل ځان كې دځواک اوكمال صفتونه په نښه كړه، څو دالله تعالى ځيني نعمتونه درته څرگند شي او درته معلومه شي چې په تاكي دكمزورۍ او نیمګړتيا پرته ښه صفات هم شته.
5. هغه فعاليتونه راياد كړه چې ښه برياليتوب دي پكې لاس ته راوړي وي، او هركله چې درته دناهيلى او كمزورۍ احساس كيدو هغه برياليتوبونه رايادوه.
6. كه چيرى لور مقام ته ځان رسول غواړي كاروكړه، او زيار اوباسه، دريدل او انتظار هدف ته درسيډو لاره نده.
7. خپل عقل په كار واچوه ، اوپدې كې فكر وكړه چې يا به كاركوې هركار چې وي او يابه هيڅ نه كوي نوبيا وگوره چې په دواړو كې به كومه لاره ښه وي ؟ دريمه لاره دې مخكې نشته.
8. كه كله هم په ځيني چاروكې د ناکامی سره مخامخ شوي ، ووايه) قدرالله و ماشاء فعل، انا لله وانا اليه راجعون، ولا حول ولا قوة الا بالله، اللهم أجرنى فى مصيبتى واخلفنى خيراً منها).

دهر مصيبت اجر دالله نه وغواړه، او دخپلو گناهونو دښمني غوښتنه تری وكړه.

بيا په ډيرډاډ او ارامی سره د ناکامی په لاملونوكې غوروكړه، كه چيرې دي د بل كارډپيل عزم نه وكړي، بيا دهماغه كار دكولو كوښښ وكړه.

دنيوكي سره چلن:

پدې كې شك نشته چې انسان دخپل ژوند په اوږدوكې دخوښواو ناخوښو دريځونو، موافقواو مخالفو خلكو سره مخامخ كيږي، نيوکه دموخو او دوافعوداختلاف له امله مختلفي بني لري . چې دملګري ، دښمن، نيږدې او لری وګرو څخه صادرېږي.

انسان ته پكار دي چې خپل ځان په زغم، لويه سينه، صبر او په وړو خبرو غصه نه كولو روږدی كړی ، او چې كله په غصه كيږي نوپكاردي خپل ځان په قابو كې وساتي ، كه داسی ونه كړي ډبل نه به مخكې ځانته زيان ورسوي ، دخلكو په زړونو كې به دخان سره كركه پيداكړي، او دنورو درأى او فكر دازادى دمخنيوي له امله به لوی ټولنيز زيان رامنځ ته كړی .

نيوکه دوه ډوله ده:

لومړی:- تعميرې نيوکه :هغه ده چې شخصي سپكاوي او تجريح پكې نه وي، دكار په نيمګړو اړخونو مركززه وي دمبالغې څخه لري وي، او دنيمګړتياو د لری كولو څرګندونه، اودښو اړخونوستاينه پكې شوي وي.

دتعميري يا رغاوي نيوکې په وړاندې دريځ:

1. د تعميري نيوکې لپاره مناسبه فضا برابرول او تشويقول.
2. په دې ډول نيوکې باندى خوشحالي او ورته هرکلي ويل، او لتون يې كول،) رحم الله من أهدى لنا عيوبنا (پرهغه چا باندى دي الله رحم وكړي چې مونږ ته زمونږ نيمګړتياوي راپه گوته كوي.
3. ښه غورپكې كول پرته لدې چې د چا لخوا شوي ده.

4. هغه نيمگرتياوي چې ناقد ورته اشاره كړي وي دلري كولو كوښښ كول اود غلطيو سمون.

دوهم - مغرضانه او ويچارونكي نيوكه : هغه ده چې په كار كي دنيمگرتياو دنښه كولو پواسطه غواړي ټول كار له منځه يوسي، خندان ورته پيدا كړي او دوگړو سپكاوي او تجريح وكړي، دكار دښه كولو اوي دښوارخونو دستايني هيڅ پروانلري .

د ناروا نيوكي په وړاندي دريځ:

1. دناروا نيوكي د لاملونو د معلومولو كوښښ كول، لكه كينه ، ځان ځاني ، دكار څخه ويره، غچ اخيستل او داسي نور.
2. كه امكان لري ددي لاملونوله منځه وړلو كوښښ وشي.
3. دنيوكي دموخو پيژندل او ورسره د احسان چلن كول.
4. دنيوكي په ردولو ځان نه مشغولول، يواځي خپله لار خپل اصول اودخپل حيثيت ساتلو لپاره اړين گام اخيستل.
5. په غچ اخيستلو دخان له مصروفولو څخه ډډه كول.
6. دنيوكي څخه دكار په سمون كي گټه اخيستل او نيمگرتياوي لري كول.
7. دهر مصيبت اونيوكي له امله د تكليف اجر دالله تعالى نه غوښتل.

انسان بايد تل دالله تعالى دا قول په ياد ولري چې وائي (فَأَمَّا الزُّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ (د الرعد سورت، ۷ آيت).

ځگ او ناروا ختميري او هغه څه چې خلكو ته گټه رسوي په ځمكه تل پاتي وي هغه څه چې دالله لپاره وي تل تر تله وي او هغه چې دنورو لپاره وي تلوونكي او پناه كيدونكي دي.

شپږم څپرکي

دكار په مهال دذهني گډوډي درملنه:

ذهني گډوډي سره ډير خلك مخامخ دي، د عمر دلوريدو اود ژوند دستونزود زياتيدوله امله دامسأله نوره هم زياتيدايي شي . داستونزه انساني ځواک چي عقل او فکر دي له منځه وړي . ددي ستونزي دحل لپاره بايد لومړي ددي د لاملونو لټون وشي.

د ذهني گډوډي ځيني لاملونه:

1. دكار له ځاي څخه بهر - كورني ، اقتصادي يا ټولنيز مشكلات لرل.
2. دويرونكي پيښي دراتلو ويره اوپه هغي كي سوچ كول.

3. روغتيا يې ستونزه لرل.
4. دديرې خو شحا لرونکې پيښې تمه لرل.
5. په خيالونواوچرتونوکي د ډوبيدو عادت لرل.
6. دکار په ځاي کې د دا سي حا لاتو موجوديت چې بي راحتې پيداکوي، لکه بي نظمې ،تنګې ،گرمې يا يخني ،شو، بد بوي،ولګه يا تنده، د کارناوړه ملګري اودمیلنو زیاتوالې.

د کار په مهال کې د ذهني گډوډۍ مخنيوی:

ددې ستونزې د مقا بلې او له مينځه وړلو لپاره ددقيق، اوږد، اوارام تمر ين اړتيا ده،لکه څنگه چې انسا ن ددېنې روزنې لپاره ورزشي تمرينونه دديرې مودې لپاره په منظم ډول سرته رسوي.

لدې وروسته انسان ددی جوګه کيدای شي چې خپل فکر او ذهن په کومه مو ضوع کې چې کله وغواړي سم په کار واچوي.

دذهني ترکيز لپاره ذهن ترديروخته پوري دداسي اغيزولا ندي راوستل پکاردي چې ترڅوروردي شي اودنورواغيزو د تاثيرڅخه وژغورل شي، هغه اغيزې له هغومعلوماتو څخه عبارت دي چې دپينځه گوني حواسو څخه اخيستل کيږي) باصره -سامعه -لامسه-

ذا نقه او شامه - (وروسته بيا په ذهن کې د موجوده معلوماتو او تجربو او پيلامو او ارزښتونوپه رڼا کې ترينه په مناسب ځاي او وخت کې کار اخيستل کيږي.

په ذهني ترکيز ځان روږدي کول، په ژوند کې بي شماره گټې لري، داروا پيژندنې (علم النفس) يو عالم ويلی دي :
نبوغ او عبقریت له ذهني ترکيز څخه پرته بل څه ندي.

بل اروا پوه ويلې دي :دذهن ترکيز او پاملرنه دنبوغ په لاره کې لومړې گام دي.

دريم يې ويلې دي :توله پاملرنه خپل اړوندکار ته اړول اودهغه مشکل حل چې دغور لاندې دي اوکار دکيدو او مشکل دحل وروسته په بشپړه توګه هيروول اوخپل ټول ذهني ځواک بيرته راګرځول په ژوند کې دبريا لپتوب لامل دي.

ځينې هغه افکار او ليارې چې دذهني گډوډۍ په مخنيوی ،اوپه خپل ځان کې د ذهني ترکيز لپاره مرسته کولای شي:

1. هر هغه څه چې ذهن گډوډوي او په فکر ناوړه اغيزه کوي له ځانه لري کړه.
2. کوبښن وکړه چې دژوند په موجوده شيبوکې ژوند وکړي، تيراو راتلونکې هيرکړي، رسول الله صلی الله عليه وسلم فرماني: (څوک چې ديوې ورځې مړی ولري په تن جوړ او په امن کې وي داسي ده لکه چې توله نړی ورکړي شوي وي).

شاعر وائي: څه چې تير شو هغه هير شو، راتلونکې نامعلومه دي تاته يواځې همداشيبي دي چې پکې اوسېږي).

3. دکارڅخه دستريا په مهال لږوخت دمه وکړه، په مناسب ځاي کې چې هوا پکې چليري په شا ځمله سترگي پټي کړه اودارام ژوره ساه څوځلي واخله، بيا په خپل کارپيل وکړه.
4. که دلتي احساس دي وکړځاي بدل کړه، لږحرکت وکړه، څه ورزشي تمرينونه اجراءکړه له څوشيبووروسته بيا کارته را وگرځه.
5. مخکې لدې چې فکر اوکارپيل کړي ځان ته مناسب ارام او استراحت ورکړه.
6. دولگې تندي او خوراک څخه وروسته سم دلاسه په مهمو چاروکې د فکر کولو څخه ډډه وکړه.
7. دناروغۍ په حالت کې مناسبه درملنه وکړه، خو دزيات تشويش او نارامۍ څخه ځان وژغوره.
8. دذهني پياوړتيا ځيني ورزشونه په کار واچوه، چې ځيني يې په لاندي ډول دي:

*هغه چارې چې له تا څخه د فکر سوچ او پلان جوړونې ته اړتيا لري دارزښتونو پر بنسټ يې ترتيب کړه، په يوه پاڼه کې يې وليکه او دځان سره يې وساته.

*چې کله دې فکر جوړ و، زړه دې مطمئن و، اوځاي هم ارام او مناسب و، دپاڼې پرمخ ليکل شوي لومړۍ قضيه دغور لاندي ونيسه، سوچ او فکر دې ښه په کار واچوه.

*په همدې قضيه کې هر اړخيز ژور غوراو فکر وکړه، نور هر څه هير کړه، اوځينو پوښتنو ته ځوابونه پيدا کړه:

1. ولي دا کار کول غواړم؟
2. کوم وخت ورته مناسب دي؟
3. په کوم ځاي کې به ښه وي؟
4. څنگه به پلي شي؟
5. څوک به يې وکړي؟
6. دچا په مرسته به يې وکړي؟

*پدې اړوند چې څومره معلومات په لاس درتلل په کوچنۍ پاڼه کې يې لنډيز وليکه.

*څه دي چې وليکل ښه يې وگوره، بيا سترگي پټي کړه، او هغه ليکنه يادته راوله.

*پورتنۍ طريقه څوځلي په مختلفو وختونو کې تکرار کړه، که نورڅه دي په ياد شو هغه هم ورسره يوځای کړه.

*دمعلوماتو دپاڼه په مختلفو وختونو کې راوباسه پخپله يې وگوره، ملگرو ته يې واوروه، که وس يې درلوده پدې هکله ترې دنظرياتو غوښتنه وکړه.

*له دې وروسته نوې قضيه ته لارښه اودهمدې تيرې قضيه په څير کړنه ورسره وکړه. په پاې کې کوښښ وکړه چې افکاروته دي عملي جامه واغوندي.

9. د ذهني ترکيز لپاره نور تمرينونه:

*دخپلې خوښې د موضوع په باره کې يو پافکر وکړه او زيار اوباسه چې هره ورځ دهغې په باره کې نوې څه ياد کړي، لکه آيت شريف، حديث شريف، فقهي مسئله دکوم شخصيت تاريخچه اوداسي نور.

*هره ورځ دخپل کتابتون الماری، يادپخلنځی الماری، يادنږدې دکان الماری ته ودرېږه کينودل شووشيانوته ښه په غور وگوره بيا مخ واړوه، هغه څه چې دې ليدلې و هغه وليکه بيا يې سره تطبيق کړه.

*ستا په وړاندې يوشې ته خوشيبي وگوره بيا مخ واړوه، دېل چانه وغواړه چې دهغه په باره کې درڅخه پوښتې وکړي، ته به د ياد نه ځواب ورکوي.

(د* ۱۰۰ (نه تر) ۱ (پوري عددونه سرچپه وشماره، يو يو عدد، پدي ډول) ۱۰۰- ۹۹- ۹۸- ۹۷، ...) ۹۶ - دوهم ځل دوه دوه عددونه وشماره) ۱۰۰- ۹۸- ۹۶- ۹۴، (...دريم ځل دري دري عددونه وشماره) ۱۰۰- ۹۷- ۹۴- ۹۱. (...)

څلورم ځل څلور څلور عددونه.

پنځم ځل پنځه پنځه عددونه.

شپږم ځل شپږ شپږ عددونه.

اوم ځل اوه اوه عددونه.

اتم ځل اته اته عددونه.

نهم ځل نهه نهه عددونه وشماره.

دا تمرين هره ورځ تر يوې مياشتې پوري تکرار کړه.

*په يوه پاڼه کې د) ۱ څخه تر ۱۰ (پوري عددونه داسي وليکه:

-۱

-۲

-۳

-۴

-۵

-۶

-۷

۸-

۹-

۱۰-

بيا زيار اوباسه چې دهر عدد په مخکې يوه کلمه چې په زړه کې دې گرځي وليکي ،بيا دهجا دتورو څخه يو توري خوښ کړه، بيا دهرې کلمې مرادفه کلمه پيدا کړه چې معنا يې سره ورته وي او په غوره شوي حرف پيل شوي وي .تر څو چې دتولو عددونو په وړاندي کلمات او دهغې مرادفات وليکي،پدې شرط چې غوره شوي حرف بدل نشي.

دا عمل څوځلي له نوروکلماتو او حروفو سره اجراء کړه.

د کارله خج څخه وروسته خپل توازن او استقامت بيا لاس ته راوړل:

انسان دمحدوداوتاکلي ځواک څښتن دي، نشي کولاي چې له هغه څخه زيات ځواک په کار واچوي او يا له هغه څخه زيات څه په غاړه واخلي ،مگر ځيني خلک دفرصت نه داستفادي په نامه اوياد ډيري لور همتی له امله دومره کارونو ته اوږه ورکوي چې دوس اوځواک څخه بهر وي،نو له دې امله په خفگان،گډوډۍ،ستريا اوبې حوصله توب اخته کيږي.

عربي مثل دی: (إن المنبت لا أرضاً قطع ولاظهاً أبقى).

(دآس ډيرځغلونکي نه خومسافه لنډه کړه اونه يې دسپرلی لپاره څه پريښودل .(دا هغه ستونزه ده چې ډيرخلک ورسره مخامخ دي،په خاصه توگه دلور همت څښتنان.

ددې دحل لپاره څولارښوونې دادې:

1. خپل ايماني ځواک ته وده ورکړه،دايمان پواسطه انسان کولاي شي چې د ژوند سفر په سلا متياسره ترسره کړي،دايمان دزياتوالي دوسائلو دبحث ځاي داندي،مگر دومره ويل غواړم چې ايمان په اطاعت سره زياتيږي اوپه گناه سره کمزوري کيږي.
2. په ځان دوس څخه زيات بارمه اچوه، د پروگرام لپاره دې خپل وخت،وسائل اوحالات په نظر کې هرورمو ونيسه،که داسي دې ونه کرل په خپل کار دې دناکامی او په ځان دې دبد مرغی پريکړه وکړه.
3. زياراوباسه چې خپل پروگرام دارزښت په بنسټ ترتيب کړي، داسي ونه شي چې غيری ضروري مخکې کړي، په نني متمدن ژوند کې دچارو زياتوالي انسان حيرانوي چې په کوم يو پيل وکړي،مگرکه مهم يا هغه کار چې په وروسته کيدو دلاسه وځي مخکې شي هيڅکله به دگډوډۍ سره مخامخ نه شي.
4. کوښښ وکړه چې په پروگرام کې تنوع راولي،ځکه يو کار سري ستري کوي او نشي کولاي چې ترډير وخته پوري يې وکړي.

5. دخپل کار دجاج اخیستلو په مهال کې نیاومنه پریکړه وکړه، دځینو لور همتو په څیر یواځې ناکامیو ته مه گوره بلکې دبریالیټوبونو اړخ ته زیاته پاملرنه وکړه او دالله تعالیٰ شکر پر ځای کړه، ځکه به له دې انسان دمایوسی او ناهیلی سره مخامخ کیږي او دا لویه گناه گڼل کېږي.

کوبښن وکړه چې ځان ته دې هم حق ورکړي، دځان حق هیر نه کړي، بلکې دا دخپل پروگرام یوه برخه وشمیره هیڅکله یې دپریښودو فکر ونه کړي، دا حق په رخصتو کې څرگندېږي چې خپل جسم ته سوکالي ورکړي، یو څه هوا خوري چکر او دځان د خوشحالولو لاملونه ولټوي، همدا رنگه دغذا په برخه کې هم پام پري وکړي، ځکه ځان دبارورونکي آس مثال لري چې بې خوراکه اوبې اوبو هیڅ نه شي کولای، دهر کار له بریالیټوب وروسته دریغه ځان ته دي جائزه ورکړي، لکه رخصتې، سوغات او داسې نور چې زړه پري خوشحالېږي اودنور کارکولو لیاالتیا پکې پیدا کیږي.

څنگه په ځان باور لاس ته راوړي؟

په ځان باور لرل په ژوند کې دبریالیټوب لپاره ده، خپل ځان کمزوري گڼل، خپل وسائل کم گڼل، او په کار کې دډاډ نشتوالی او ناهیلی دناکامی څخه بله پایله نه لري، دهمدې منفي فکر له امله ډیر استعدادونه او وسائل چې ډیر څه کولای شي اېته او بې گټې دلایسه وتلی دي.

تاته ځینې هغه گامونه اولیاري په گوته کوم چې په ژوند کې دمنفي فکرونو څخه دخپل ځان دژغورلو لپاره مرسته کولای شي، دا منفي افکار په اخلاقو، سلوک، عادت، دود او خبرو کې څرگندېږي، دلاندي نصائحوپه پلي کولوسره دخپلو اورو څخه دا دروند او ناوړه بار لري او دازادۍ وپسا اوداډمنه فضاچې دښو هیلو څخه ډکه وي پیدا کولای او په رڼاکې یې خوشحاله ژوند تیره ولې شي.

1. په خپل ژوند کې ټول منفي افکار او صفات بې له زیادته په نښه کړه.
2. هر منفي فکر او صفت جلا کړه.
3. دهر یوه په هکله ژور فکر وکړه لامل او حقیقت یې وگوره هسې نه چې وهم او خیال وي.
4. که چیرې وهم او خیال وځان ترې ازاد کړه، اوکه حقیقت و لامل یې له منځه یوسه او اغیزېږي څومره چې ممکن و لري کړه.

پدې باید پوه شي چې څومره یو صفت دانسان په شخصیت کې ډیر ژور او پوخ وي په هماغه اندازه یې دمنځه وړل هم ډیر وخت او زیار گالل غواړي.

5. خپل فکر دې په ژور انداز سره په یوې مثبتې پېښې پورې وتړه، غور پکې وکړه، بڼه، اواز او نور خوشحالوونکي حالات چې پکې و ذهن ته راوله، چې کله موجوده کړکیچ درڅخه هیر شو او دخوشحالی هسکو څوکو ته ورسېدي - لاس یا پښې ته دي ځانگړی خوښت ورکړه، یا الله اکبر - الحمد لله - لااله الاالله ووايه او گوته ورسره پورته کړه دا پېښه کیدای شي دبریالیټوب ورځ، دواده ورځ، دتهجدو شپه دمسلمانانو په هکله دښه خبر اوریدل او یا دلومړي ځل لپاره بیت الله شریف اومسجد نبوی لیدل وي.
6. داکار څوځلي تکرار کړه ان تردې چې داپېښه ستا ترذهن پورې وتړل شي، چې ته کله هم هغه خوښت یا اواز وکړي ذهن دي فوراً هماغه مثبت اړخ ته متوجه شي او اوسني حالت هیر کړي.
7. که هغه منفي افکارو دي بیا هم کله مخه نیوله فوراً سترگې پټې کړه دموجوده حالت نه ووځه په مخکې دې یوه لویه تخته چې په غټ اوڅرگند لیک پري) ودرپیره (لیکل شوي وی تصورکړه، پدې سره به دې ځان ترخپل قابو لاندي راوستي وي.

- دې کلمې ته دڅه وخت لپاره په غور وگوره ان تر دې چې په تصور کې دې ددې نه پرته بل څه نه ښکاري.
8. ددې تختې شاته دشنوباغچو، روانو ویالو، ښکلو مارغانو او تازه هوا په تصور سره، په پټو سترگو ځان ته خوشحالي ورکړه.
9. بیا هغې مثبتې پېښې ته دهماغه ځانگړې خوښت یا اواز په توسته لار شه، تصور یې کړه تر څو دامنې تفکر ختم شي لکه څنگه چې په) ه (ماده کې یاد شو.
10. دلبرې خوشحالی احساس څخه وروسته بیرته خپل اصلي کار ته راوگرځه.
11. که کله بیا هم منفي فکر پیدا شو کارودروه او هماغه مثبت تصور پیل کړه. او په هغو یادگارونو کې لږ واوسېږه.
12. په هر څه او هر حالت کې الله ته پناه وړل مه هیروه، هر څه له هغه سره دي خوشحالي، خفگان، بریالیټوب او ناکامی، یواځې هغه ژړول او خندول کولای شي، په صداقت سره توبه، استغفار ویل او دالله تعالی په ذکر سره زړونه ژوندي کېږي او خوشحالي مومي.

اووم څپرکي

د پریکړو کولو لپاری:

په ژوند کې دبریالیټوب دهمو سوېونه یو هم دژوندپه مختلفو اړخو نوکې په مناسب وخت کې مناسبې پریکړې کول دي، دا دځان سره او یا دنورو سره دچلن په ډگر کې وي، ډیر خلک داسې شته چې ښه کوښښ وکړي مگر کله چې دپریکړې وخت رارسېږي دناپوهی، کمزوری او تردد له امله په مناسب گام اخیستلو کې پاتې راشي، تیرکوښښونه او گټور فرصتونه چې کیدای شي بیا تکرار نشي له لاسه ورکړي او اېته شي.

په مناسب وخت کې د مناسبو پریکړو کولو لپاره څولارښوونې:

1. دڅه په هکله چې پریکړه، یا دریځ غوره کول غواړي لومړی دهغه په اړوند بشپړ معلومات راټول کړه، ځکه د نیمگرو یا ناسمو معلوماتو پر بنسټ پریکړه سمه نه وي، اوناوړه پایلې دځان سره لري.
- لکه چې د دولسم ټولگي فارغ غواړي دپوهنتون په پوهنځیو کې دیوه انتخاب وکړي خو نه پوهیږي چې کوم یو ورته مناسب دي، ددې لپاره باید دهر پوهنځي په هکله بشپړ معلومات راټول کړي چې څه ډول مضامین لری فارغانو ته یې څه ډول دندې پیدا کیدای شي، دټولني په خدمت کې څه مرسته کولای شي، او دده له ذوق سره برابر دی که نه؟ او دبرې چانس یې څومره دي؟

2. دمعلوماتو د راټولو څخه وروسته دې وگورې چې کوم پوهنځي ورته وړدي.

که ورته ثابت شوه چې له پینځو څخه ورته په دريوکې ددرس ویلو زمینه برابره ده که څه هم په پاتې دووکې یې داخله هم ناشونې نه ده.

3. بيادي دخپل لاس ته راوړو معلوماتو پر بنسټ يو پوهنځي وټاکي، ددې لپاره چې هغه ورته دنورونه ډير مناسب دي. دمضامينو، وخت او مستقبل په لحاظ دنورونه ښه بريښي، خپله پريکړه دې په ويساتوب سره وکړي، چې همدا پوهنځي وایم او ښه پایله به لاس ته راوړم..
4. که چيرې حيران ؤ چې په دريو کې کوم خوښ کړي؟ پريکړه يې نه شوه کولاي نو بيا دى شرعى استخاره او له اهل خبره خلکو سره مشوره وکړي. که څه هم داده کارونه په اسلام کې سنت، او په هر وخت کې گټور دي.
5. چې کله يې پريکړه وکړه بيا دې دخپلې پريکړې دعملې کولو اقدام وکړي، ځکه له پريکړې وروسته دهغې عملې کول دنيرو ټولو کوښښونو پایله او ثمره گڼل کيږي. په پورتنې مثال کې بايد شاگرد دغوره شوي پوهنځي لپاره خپل اسناد او نور کوايف برابر کړي، دازموينې ځاى، او وخت دې معلوم کړي، او دبرياليتوب وروسته دې په کروړلي هوډ درس پيل کړي.

اتم څپرکي

د فکر په هکله څو خبرې:

دانسان دهغو ځانگړتياو څخه چې الله تعالى ورکړي دي يوه هم د فکر کولو ځواک دي، که انسان دا صفت په ښه توگه په کار واچوي، دبرياليتوب په زينه دپورته تگ ورکيدای شي، او که له دې صلاحيت څخه يې گټه وانه خيستله گویا ځان ته يې د نا کامۍ لاملونه برابر کړل، ويلای شو چې کله ژوند دتفکیر څخه خالي شي بيا پکې برياليتوب ناشوني شي.

تفکیر د معلوماتو څخه دپايلو لاس ته راوړولو نوم دي. زمونږ په وړاندې څومره اوزونه شکلونه چې دبهرنیو حواسو په توسه يې محسوسو او همدارنگه زمونږ په دننه کې دذهن دلياری موجود تصورات دتفکیر په توسه را ټوليری پر تله او تلل کيږي-البته دايمان، عقائدو او ارزښتونو په رڼا کې - او په پایله کې ددهفونوپه ټاکلو او په ژبني، سلو کې، رواني او نورو غړو خپل اغيز غورځوي، يو انگلیسی فیلسوف وائي: ځينې خلک په کال کې يواځې دوه يا درې ځلې فکر کوي، فکر ښه او ناوړه صفتونه لري، ددې لپاره چې انسان خپل فکر له ناوړو صفاتو څخه وژغوري او تل دښه او نیک فکر خاوند شي بايد د فکر ډولونه چې ښه او ناوړه دواړه پکې وي وپيژني.

د فکر ډولونه:

1. توليدي فکر چې اجتهادي هم ورته ويل کيږي: دا هغه فکر دي چې نوښتونه او اختراعات کوي، په ژوند کې نوښت پيدا کوي، بريالی پروژې طرحه کوي او په مناسب وخت کې مناسبې پريکړې کوي، دخاورو څخه زراود بحر څخه دملغړو در او يستلوس او همت لری.
2. انتقادي فکر: دا هغه فکر دي چې په هر کار کې نيمگړتياوي او غلطی په گوته کولاي شي که څه هم دسمون لپاره ورسره څه نوي.
3. استيعابي او راټولونکی فکر: هغه دی چې دنورو په نوښتونو او اختراعاتو ښه پوهيدای شي، گټه تری اخيستلای شي خو پخپله دايجاد او اختراع ځواک نه لري.

4. غامض او نامعلومه فکر: هغه دي چې دچارو ادراک په سم ډول نشي کولای هر څه ورته بدل او ناشوني بنکاري. ان تردې چې دخپل چاپيريال په هکله هم د فکر کولو وس نه لری، کمزوري او بي هدفه بنکاري دزره خواله هم نشي کولای.
5. شکي فکر: هغه دي چې هر څوک او هر کار ورته بلا او دسيسه بنکاري، پر هر کار او هر شخص نيوکي کوي، دهیچاسره جوړه او انسجام نه لري، په هيڅ کار او زيارکي ورته گټه نه بنکاري.
6. دمالغي فکر: هغه دي چې هرڅه دخپل حقيقي وزن او حجم څخه زيات او غټ ويني، په بنو او بدو دواړوکي يې مبالغه او زياتونه عادت وي، ددبري نه غواړو دميري نه فيل جوړوي، هر څه يې حيرانونکي وي، مگرکله چې حقيقت بنکاره شي هرڅه بل ډول وي.
7. سرسري فکر: هغه دی چې يواځي ظاهري شيان گوري دحقايقودلتولو کوښښ نه کوي، هرڅه ورته عادي بنکاري. لکه چې دچا په ظاهري لباس او موټر پريکړه وکړي پرته له دې چې دهغه ديانت، اخلاق، تعليم او هڅوب ورته معلوم شي.
8. ځان پالونکي فکر: هغه دي چې هر څه خپل ځانته منسوبوي، دامې وکړه او دامې وکړه، سره له دې چې هيڅ به يې هم نه وي کړي، او نه يې کولاي شي - تل په درواغو چليږي داسې درواغ چې درښتيا يوه خبره هم پکې نه وي، دډيرو درواغو له امله له الله تعالي سره درواغن وليکل شي، دا ډول خلک اکثره بيکاره دځان اونو رو سره تل په چل کي وي، دډيرو درواغو نه ورته خپل درواغ رښتيا بنکاري.
9. تحليلي فکر: هغه دی چې هر شي دغور لاندی نيسي له حقيقت، لاملونو، مقدماتو، پايلو او هدفونو څخه ځان يې خبروي، په مناسب وخت کي دهغه په هکله دنماسبی پريکړي کوښښ کوي او دخپل ځان د نقش په هکله هم سوچ او فکر کوي.
10. تيريري او تقديري فکر: هغه دی چې دهرڅه له مسؤليت څخه ځان ژغوري، څه چې وشي هغه په تقدير وراړوي او هيڅکله ځان پر نه گڼي.
11. جزوي فکر: هغه دی چې دواقعاتو يو اړخ ته گوري په تفصيل او هر اړخيزه توگه يې نه څيري، چې له همدې کبله حقيقت ترينه پټ پاتي شي، پريکړي يې نيمگري او د حقيقت خلاف وي.
12. هراړخيزفکر: هغه دی چې چاري په بشپړه توگه نظرته راولي، هراړخيزفکر کوی، په ډيرو جزئياتو وتفصيل پسي نه گرځي.

پدې ټولو کي ښه او مثالي فکر کوم يو دی؟

لدى وروسته چې په لنډه توگه مود فکر دځينو ډولونو يادونه وکړه غواړم چې دهغي په رڼا کي داسي فکر انتخاب کړم چې ښه او غوره فکر ورته ويلې شو. ښه او لوړ فکر هغه دی چې دخو فکرو نو ټولگه وي، د توليدي، انتقادي، تحليلي او هراړخيزفکر صفات پکي را ټول وي، خو له دې سره سره بايد ايمان ولرو چې هرڅه دالله تعالی په تقدير کيږي، مگر دا ددی معنا نه لري چې دلاملونو او وسائلو لټون ونه کړو، بلکه الله تعالی دلاملونو، وسائلو او پايلوخالق او پيداکونکی دی.

دغوره فکر ځانگړتياوی:

هغه څوک چې د ښه او غوره فکرکولو ځواک لری له نورو څخه په ځانگړتياؤکي بيل وی چې هغه دادی:

1. دچارو په حقايقو ژور فکر کول، يواځې په سر سري نظر باندې بس والې نه کول.
2. په بشپړ صداقت، زيار، او صبر سره په فکر کې ژور تلل تر ځوانسان هغه غوره حالت د فکر ته ورسېږي چې مخکې نکړ شو.
3. فکري نا پيلتوب، خپلواکې او دنورو دپېښو څخه ډډه کول، لکه ځينې خلک چې خپل فکر دوروستی اوريدلې خبرې يا دوروستي لوستلي کتاب پرېښت جوړ کړی، داسې انسان خپل فکر او نظر بد لوي، لکه اسفنج چې د هر ډول اوبلنود جذب بولو خاصيت لري.
4. دباندي عالم چې ستا د فکر موضوع ده او دداخلي انگيزو، نفسياتو، تجربو او معلوماتو ترمنځ يوځايوالی اوپدې کې توازن او برابر تيا ساتل.
5. په څرگندو او معنالرونکو تورودخپل فکر څر گندونه کول، ځکه که دغوره فکر ښکاروندی ښه ژبه او الفاظ نه وي، داسې بريښي لکه خاوروکې پټ لعلونه چې گټه ترې نه اخيستل کيږي، بلکې ښه الفاظ دغوره فکر نښه ده.
6. خپل احساسات، انگيزې او مشاعر تلل او له قابولاندی ساتل او هر وخت دهغي نه منل، کيدای شي چې ناسم وي او په غلظه لاره مورهي کړي.

لکه يوسړی يوموتر وليدوچې په لاره کې ودریده، يو کوچني چه وینی تری بهیږی دځان سره اوچت کړو، کوچني ته ښه په ځير شو ويې پېژنده چه ځوی يې دی، بی درنگه يې دډيرور په وهلو پيل وکړ، فکر يې کاوه چې همده په موټر وهلي دی، مگر وروسته څرگنده شوه چې بل موټر وهلی و، اوډيروريې تښتيدلی و، او دې ډيرور ورسره دژغورنی مرسته کړي وه.

ديوشی په اړوند دتفکیر لا ملونه:

هلته ډير پنځيز، شخصي، خارجي او لاس ته را وری لاملونه شته چې دهغه شی په اړوند چې د فکر موضوع ده دتصور او تفکر دمقدار ټاکنه کوي، چې مهم يې دادی:

1. عقل او دهغه ځواک او برلاستيا: دخلکو تر منځ د عقلي ځواک په هکله ډير توپير شته چې دا توپير داصلي زېږيدني او يا د عقل د روزني اوصيفلولو له امله وي، ځينې خلک ډير تيز، غښتلي او ځلانده فکر لري چې دشي حقيقت ته په لږه اشاره رسيږي، او ځينې نور لټان بيا دڅرگندحقيقت په پو هيدوکي هم ستونزه لری، ددوی تر منځ ډير زيات توپير او تفاوت وجودلری.
2. دپېنځه گوني حواسو ځواک او سلامتيا، ځکه حواس د عقل او دهغه شي ترمنځ چې د فکر موضوع ده واسطه گڼل کيږي، کله چې حواس سم نه وي د عقل څخه نقل شوی معلومات هم ناسم اونيمگري وي.
- دخلکو تر مينځ د حواسو په هکله هم ډير توپير دي چې له دی امله ديوشی په تصور کې هم توپير رامنځته کيږي.
3. ژبني معلومات، ځکه دژبې په توسه د شي ستاينه صورت نيسي، کله چې ژبني ادب او تعبير کې مهارت زيات ولری په هماغه اندازه کولای شی چې دشي ښه تعريف، ستاينه او هر اړخيز معلومات په ښه توگه څرگند کړي.
4. دانسان عقايد او ارزښتونه په فکر او تصور کې ستر نقش لری، چې په عقايدو کې – په غيبياتو ايمان لرل، ملي منسو بيت، په چا پير يال کې دشيانو په حقيقت ايمان او همدارنگه دانسان په وسايلو ايمان او دهغه په ځواک او وړتيا او دهغه دنقش په حقيقت او دندي ايمان لرل دي.

5. هغه شي چې د فکر موضوع ده او د حقيقت په هکله يې تصور کوي او څلور خواوې يې ټاکي په هغه بڼه پوهيدل، تر کومې اندازې چې دهغه په هکله ژور او دقيق علم ولري په هماغه اندازه يې تصور هم سم لاس ته راوړای شي.

د فکر په وړاندې ستونزې:

1. په خيالونو چرتونو او بي گټي وهمونوکي اوسيدل او د واقعيتونو څخه سترگي پټول: دانسان چرت وهل هله گټور وي چې د واقعيت دانکشاف ترقي او نوبت لپاره په معقوله اندازه وکارول شي، هسي نه چې کار پريردي دناشونو په دريابي خيالونو کي د واقعيتونو څخه لري لاهو شي، دا دانسان د فکر لپاره وژونکي ناروغي او خطرناک رنځ گڼل کېږي.
 2. دکمزورۍ او عاجزۍ په پلمه هرڅه پريښودل - پدي گومان چې هيڅ نه شي کولای، گواکي دغه ډول انسان په خپله خوبه خپل عقل او فکر بيکاره او معطل کړي- زيار اوباسه چې د بنمن ته دداسې وړيا دالی چې شيطان ته يې وړاندې کوي دبرې چانس ورنه کړی.
 3. دډيرو فکرونو او فرصتونو په وخت ديو دانتخاب په هکله مناسب اقدام نه کول، ان تردې چې دتدویش تر ددوې زړه توب له امله ټول فرصتونه دلاس ورکړی.
 4. په پټو سترگو دنورو تقليداو پيښي کول، په بل پسي بي تفکيره تلل، ځان په لټي او بيکارۍ روردي کول، د فکري خپلواکۍ اونوبت څخه ويره لرل.
 5. له بيکاره او بي هدفه خلکوسره ملگري کول، ځکه کله چې انسان درون اندواونیکو خلکو سره ناسته ولاړه ولري هر وروترې متاثره کيږي، د بنوصفاتو دخپلولو حس ورسره پيدا کيږي، او همدارنگه لټان او بيکاران هم په خپلو ملگرو اغيزه لري.
 6. عقل او فکر دداسې څه کي لگول چې دهغه لپاره پيداشوی نه وي، او همدارنگه فکر نه کول هم د عقل ضياع او دلوی نعمت ناشکری گڼل کيږي.
- عقل دځواک او اختصاص له چمبي څخه بهر کارول بي گټي او بي معنا زياردې، لکه دالله تعالی دصفتو په کيفيت، تدبيراتو اوداخرت په غيبياتو کي فکر کول، ځکه دا هغه څه دی چې الله تعالی انسان ورڅخه عاجز کړی دي او يواځې په خپل علم پوری يې محدود کړی دي.
7. بيکارۍ او په گټور کار ځان نه مصروفول، فکر گرځنده او متحرک دي که په سم او گټور کار دي مصروف نه کړ، خامخادې په باطل او ناروا مصروفوي.
 8. په خپل کار او دنده بسنه نه لرل، دارتيا، ريا، يادنورو په خاطر کار کول، دنه قناعت سره سره خپل ځان دهغه په هکله فکر کولو ته مجبورول، پدي حالت کي هيڅکله ژور فکر صورت نه نيسي، کار به دترقي او نوبت څخه پرته په عادی ډول په ټيټه درجه کي روان وي.
 9. طفيلي عادت، يا په نورو بشپړه اتکا کول، ان تردې چې په ځانگړو چاروکي هم دنورو څخه دا هيله لري چې دهغه پرځای فکر وکړي، عقل او فکر يې جامد شي، او لکه طفيلي نبات دنورو په مرسته او ځانگو پورته ځي، کله چې هغه ځانگړي وچي شي، ددي ژوند ورسره هم پای ته ورسيري، مگر دنوروسره مشوره يا په بڼه کار کي ترينه استفاده کول نه يواځې داچې ناوړه خبره نه ده بلکې د عقل غو بنسټه ده.
 10. دحواسو لټي، ځکه حواس د فکر کړکۍ او د عقل لاري دي، لکه سترگي، غوړونه، لاسونه، ژبه اوپوزه (باصره - سامعه - لامسه - ذائقه - او شامه) هر کله چې انسان خپل حواس په گړندي کار کولو اوحساس روردي کړی تل ترينه بڼه گټه اخيستلای شي اوچي کله يې په لټي اوبيکارۍ عادت کړي له کاره ولويږي اوحال يې داسې شي لکه چې الله تعالی فرمايي (وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا

مَنْ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ. (د الأعراف سورت، ۱۷۹ آيت).

دوزخ ته مو ډير انسانان او پيريان پيدا کړي دي ځکه دوی په زړونو پوهه نه کوي، په ستر گو ليدل نه کوي، او په غوړونو او ريدل نه کوي، دوی لکه دڅارويو په څير بلکې له هغوی څخه هم ډير بي لاری دي، هغوی غافلان او ناپوهه دي.

11. دجدال او خان بڼو دني په ازمينت کي واقع کيدل، ځکه دانوره صفت انسان په مقابل لوري ډيري لپاره دباطل پلوی ته هڅوي، چې دخلکو ترمنځ دکيني او دبنمنی سبب گرځي، يووالي او اتحاد ته زيان رسوي، دانسان فکر او شخصيت ته بي گټي مصروفيت او تشويش پيدا کوي، د نوبت مخنيوي کوي.

نهم څپرکي

ذهن اولوست

کيدای شي چې دانسان دماغ تر اوسه پوري دکشف شوو ټولو شيانو څخه ډير اريانونکي، پيچيده او مغلق شي وي، ددې ټولې برخې عجيبې او حيرانونکې دي، دلیدني، اوریدني، احساس، بویوني او خوندي برخې، د تلفظ، ژبو، حرکت، د معلوماتو دساتني، دلارښوني او دټولو تر منځ د موازي دساتني برخې.

دا هر څه ډير عجيب او غريب جوړښت لری او په منظمه توگه خپلې دندې تر سره کوي.

ذهن په دماغ کي د معلوماتو ساتنه وروسته لدې څخه کوي چې يو دپنځه گوني حواسو دلاري دذهن مرکز ته ورسيري، څومره چې ددې حواسو نقش پدې معلوماتو کي زيات وي په هماغه اندازه يي ساتنه هم بڼه کيري، دټولو حواسو څخه دلیدني حس په ذهن کي د معلوماتو ساتنه بڼه کولای شي، که چيري ستا د معلوماتو وسيله دلیدني څخه پرته بل حس و کوبښ وکړه چې دسامعي يا ذائقي يا شامي سره باصره هم ملگري کړي، ځان ته دې پوره وخت ورکړه تر څو دزيات دقت او کوبښ په نتیجه کي دموضوع بشپړ شکل او عکس مو په ذهن کي ځای ونيسي. دذهن دصیقل، ځواک او کمزوری لاملونه کله پيدايښتي يا ارثي يا دحمل په دوران کي دمورروغتيا، غذا يا ددرملو خوراک او دغازونو تنفس کيدای شي، او کله هم اکتسابي وي، لکه دانسان خپله غذا داوسيدود ځای يا د فکر د ځای دهوا څرنگوالي، يادول او ذهني تمرینونه چې مخکي دذهني ترکیز په موضوع کي تير شو اجراء کول وي..

لوست مطالعه او قرأت دانسان په هڅوب او پوهنه کي لوی نقش لري، بلکې دا هغه يواځيني وسيله ده چې له پخوا راهيسی کارول کيري، او ډير خلک له دې پرته بله وسيله نه پيژني، څومره چې انسان دلوست مطالعي او توري سره دچلن وسايلو او لارو ته نوبت او پرمختگ ورکوي په هماغه اندازه يي استفاده هم زياتيري. هغه لوستونکي انسان چې مطالعه يي دخپل ژوند يوه برخه او دايمي مصروفيت گرځولي دي کولای شي چې لږه موده وروسته د فکر او ژوند په معاملو کي دخپلو ملگرو څخه پورته لارښی او دخلکو په نظر کي هم ځانگړی مقام وگټي، دلوستلو په عادت سره به بيا درته دکتاب راخيستل، يواځی دعلم او پوهي حاصلولو نه بلکې دځان دخوشحالی تر ټولو بڼه وسيله بريښی.

دلاندی احصائي په رڼاکي گورو چې ته دلوست دلاری څخه څومره معلومات لاس ته راوړی شي:

يو انسان کولای شي چې په يوه دقیقه کې (۵۰۰) کلمې ولولي، ان تردې چې ځينې خلک بيا په يوه دقیقه کې تر (۹۰۰) کلمو پورې هم لوستلي شي.

د (۵۰۰) کلمو څخه دمنځني کتاب دوه مخونه جوړيږي، انسان کولای شي چې په يو ساعت کې تقريباً (۱۲۰) مخونه ولولي، که چيرې يو متوسط کتاب د (۴۰۰) مخونو څخه جوړ وي، دهغه دلوستلو لپاره ددری ساعتو نواوشلو دقيقوار تيا ده.

که چيرې ددابل کتاب لوستل څلور ساعته وخت هم ونيسي، اوته هره ورځ دلوستلو لپاره يو ساعت ځانگړې کړی، کولای شي چې په څلورو ورځو کې يو کتاب، او په کال کې تقريباً (۹۰) کتابونه ولولي.

فکر وکړه چې ستا په ژوند کې به په کال کې د (۹۰) نه بلکې د (۹) انتخاب شوو کتابونو دلوستلو څومره اغيزه او گټه وي.

زمونږ دژوند څومره ساعتونه اوورځي په لوبو او ساتيری کې ابته کيږي، ددې دروند زيان اندازه به هغه وخت ولگيږي چې کله دژوند لمر په دوبيدو شي. لوستل بايد په ارام ځای قرار زړه په پټه خوله اوژور فکر وشي پداسی حال کې چې رڼا، آب وهوا معتدله وي او په راحت ورته ناست وي، دلورې اوډير مورتيا په وخت کې لوستل بڼه ندي، له مناسب خوب څخه وروسته مناسب وخت ټاکل اړين دی.

بڼه به داوي چې دلوستونکي په لاس کې قلم وي له مهمو عبارتونو لاندی کرښه کارې او ځينې عنوانونه اومهم ټکي چې فکر ته يې دلوست په بهير کې راځي وليکي .

اسم څپرکي

ستا روغتيا

ستاځان تاسره دالله تعالی امانت دی - ساتنه يې فرض ده ، په دې کې دشبهاټو او بي ايمانی څخه د روح ساتنه - او دمزخرفاتو اوناروا څخه دعقل ساتنه او دناروغيو اوستونزو څخه دبدن ساتنه مقصد ده ، دبدن دساتنې لپاره په لاندې موضوعاتو رڼا اچوو:

1. د روغتيا عمومي اصول.
2. غذا.
3. خوب.
4. ورزش.

د روغتيا عمومي اصول:

1. له الله تعالى سره خپلي اړيکي ټينگي کړه، حاجتونه تری وغواړه، دسهار، ماينام اوداسی نورمسنونه انکار تل لوله.
2. داسراف څخه ځان وساته ځکه چې هغه وژونکي ناروغي ده، پدې هم پوه شه چې څوربتيايدن لوی دښمن دي.
3. دناروغي درملنه په خپل وخت کي له زياتيدو څخه مخکي وکړه، که په طبيعي درملونو درملنه شوني وي دډاکتر او ميډيکل درملونه زړه مه ښه کوه.
4. د دفع الوقت درملوڅخه ډيري اړتيا پرته ډډه وکړه.
5. دتمباکو څښول ښکاره مرگ دی، دنورو نشيي توکو په هکله لکه هيروئين او شراب څه فکر کوي؟
6. په داسی ځای کي هستوگنه کوه چې پاک او د هوا چلن پکي ښه وي.
7. په هرڅه کي دپاکي خيال ساتل دژوند د خوشحالي د لاملونو څخه دی.
8. دواکسينو اونورو وقائي چارواهتمام کوه.
9. دځينو ډاکترانو دوسوسي او تشويش څخه ډډه وکړه، کيدای شي چې دځان لپاره دي پخپله ښه معالج اوسی.
10. دهر ي ناروغي لپاره جادو ډوله درملنه نشته، نو ددی لپاره دځينو دردونو سره مقاومت او عادت پکار دي.
11. هر څه چې درپيښيری اجر يي دالله تعالی څخه وغواړه، کيدای شي ناروغي دگناهونو دپاکي لامل شي.

غذا:

الله تعالی فرمايي (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ * أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا * ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا * فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا * وَعَبَبْنَا وَقَضَبًا * وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا * وَحَدَائِقَ غُلْبًا * وَفَاكِهَةً وَأَبًّا * مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ). (دسورت عبس ۲۴-۳۲ آيتونه).

نوودې گوري انسان خپلوخوروته، مونږباران راوړولي، بيا موځمکه څيرلي، داني مورا زغوني کړي، انگور، مينه، زيتون، خرما، ښايسته گني باغچي، ميوې اوواښه مودستاسي اودستاسي دحيواناتو دخوراک لپاره پيدا کړي دي.

دغذايي تنظيم لپاره زرين اصول:

1. هوښياران ددی لپاره خوراک کوي چې ژوند وکړي، او ژوند يي دلورو هدفونو لپاره وي، خوراک يواځي دژوند وسيله گني.
- اولوي گيدي بي پروا اوملحدوگري بيا ژوند دخوراک لپاره کوی، دهغوی موخه خوراک وي.
2. چې ترڅو وړې شوي نه يي خوراک مه کوه، دخوراک دپاسه خوراک کول وژونکي ناروغي ده.
3. په خوراک کي تنوع اورنگارنگي کوه، له تازه ترکاری او ميوې څخه ډيره استفاده وکړه، غوښه او غورخوراکونه لږکړه، که په اونی کي يي يو يادوه ځلي وخورى ښه به وي.

4. دبازاري اوپه قطيو كې دبنډوخور اكونو څخه دخپلي وسي پوري خان وساته.
5. گيډه دي مه ډكوه، داهغه نصيحت دي چې ټولو طبيبانو په هر عصر كې پري اتفاق كړي دي.
6. دغذا په پاكي كې بي احتياطي اوبي غوري مه كوه ځكه ناپاك خواړه غذا نه بلكي زهر دي.
7. دخورو دوختونو تر منځه نور خوراك مه كوه، مگر هله چې ډاكتر درته مشوره دركړي.
8. كوښښ وكړه چې پاكي اوبه ډيري وڅښي، او دخورو په منځ كې داوبو څښلو څخه ډډه وكړه.
9. دډيرو خورو او مالگينو شيانو داستعمال څخه ځان وساته، دزيات عمر خلكو لپاره ډيري ناوړه پايلي لري.
10. دريغه چاي، قهوه او غاز لرونكي څښاكونه پريږدي يايي تر ډيري اندازي لږ كړي. اوددي پر خاي تازه ميوه، اوبه او جوس استعمال كړي.
11. دخوراك لپاره لاسونه ښه پريمنځه، بسم الله ووايه او په ښي لاس خوراك وكړه، له اړتيا پرته په ولاړه خوراك او څښاك مه كوه.

دخوراك په پاى كې خوله او لاسونه پريمنځه او الحمد لله ووايه.

خوب:

الله تعالى فرمائي (وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ). (...دالروم سورت، ۳ آيت).

دهغه قدرت دښانو څخه يوه هم ستاسي خوب دي. په شپه او ورځ كې. او دهغه دفضل غوښتنه ده

خوب دالله تعالى دنعمتونو څخه يونعمت دي چې خپل مخلوق ته يې ورکړي، انسان هيڅکله دخوب څخه مستغني کيدای نه شي، کله چې انسان ستړي او ستومانه شي خوب ورته راشي، اوچي کله راويښ شي دخواک، غښتلتيا او حرکت احساس ورته پيدا شي.

دخوب په هکله دخلکو مختلف عادتونه دي. كوښښ كوم چې دخوب په هکله دخو اصولويادونه وکړم چې دخوب څخه هوساينه او بيا کار ته دچمتوالي وسيله جوړوي، هسي نه چې خوب دلتي بيکاري، دالله تعالى اودخپل ژوند ددندودلاري خنډشي.

دخوب اصول:

1. دخپل بدن دهوسايني حق هيڅکله هير نه کړي، ځان زيات بي خوبه کول دخواک ختمول او دکار دلاري خنډ دي.
2. دخوب ډيره ښه طريقه چې دپخوارا هيسي انسان پيژندلي هغه داده، په وخت ويده شه او په وخت راويښ شه.
3. ساينسي تجربو ثابته کړي ده چې دخوب ښه وخت دماسختن دلمانځه څخه وروسته وخت دي او دشپي په لومړي برخه كې يو ساعت خوب په وروستۍ برخه كې ددوه ساعتونو سره برابر دي بيا دورځي ډير ساعتونه يې هم خاي نشي نيولای.
4. دخوراك څخه وروسته سم دلاسه مه ويده كيږه، بلکې لږ وخت ددواړو په منځ كې وغزيږه.
5. دخوب ناوړه وختونه دورځي په سراودمازيگر او ماښام ترمنځ وختونه دي، مگر بيا هم هرشي استثنا لري.
6. دهغو خلكو په خير مه كيږه چې خپل زيات وخت په بستره كې تيروي، بلکې هغه وخت بستري ته لار شه چې خوب ته دي اړتيا شوه، او دارتيا درفع كيدو سره سم بستره پرېږده.

7. ځان ته دخوب په وخت کې ځانگړې عادتونه مه ورکوه ، لکه بستره،رنا اود چاپيريال څرنگوالي ،بلکې په هر حالت کې په خوب کولو ځان روږدې کړه.
8. انسان کولای شي چې په تدريجي توگه په لږ خوب کولو ځان روږدې کړي.
9. دوږه کيدو او وينيډو دعاگانې او همدارنگه په هر حال کې دالله تعالی ذکر مه هيره.

ورزش :

ورزش د بدن د غښتلتيا او د ژوند په چارو کې د ځواکمنتيا بڼه وسيله گڼل کيږي، ددې ترڅنگ بڼه خواره او مناسب خوب هم اړين دي.

په مناسبه اندازه ورزش کول د بدني پياوړتيا او روغتيا وسيله ده، هسي نه چې ورزش د ژوند داسې موخه وگرځوي چې دوستي دښمني او د ژوند هرڅه ددې لپاره وي.

د ورزش په هکله څو نصيحتونه:

1. ورزش دخپل ژوند يو پروگرام جوړ کړه چې په هيڅ وخت کې يې هيرنه کړي، لږترلږه گرځيدل او لامل بايد وکړي.
2. په ډير ورزش ځان مه روږدې کوه، هسي نه چې داسې موخه دې شي چې دهغه لپاره خپلې شخصي ، کورني ديني، او ټولنيزې دندې پرېږدې، او دخلکو سره د ستونزود پيدا کيدو لامل شي.
3. د متخصص ډاکټر څخه د مناسب ورزش په هکله مشوره وغواړه پدې شرط چې اسانه وي او لږ وخت ونيسي، بيابې په کور او سفر کې مه پرېږده.
4. چې کله درته موقع پيدا کيدو لامل مه پرېږده، دا ډير بڼه اوگټور ورزش دي.
5. د سختو او خطري ورزشي تمرينونو څخه ځان وساته ، کيد اي شي چې دزيان او گناه لامل شي.
6. دخوراک څخه وروسته سم لاسي او ډولږي په وخت کې ورزش مه کوه.
7. دورزشي تمرينونو د اجرا په وخت کې په خپلو اقوالو او افعالو الله تعالی حاضر او ناظر وگڼه.

توک

دوهم

ته او نور خلک د بڼه پيوستون او سماريکو په لور

لومړې څپرکي

له نورو خلکو سره اړیکې او هغوی له خپل اغیز لاندې راوستل:

د اړیکو اصطلاح د ادارې او ټولنیزو پوهانو ترمنځ رواج لری او پدې وروستيو کې يې استعمال زیات شوی او په هکله يې ډیرې څیړنې شوي او کيږي.

چې موخه ورڅخه نورو ته دخپلو معلوماتونو نظرياتو او احساساتو دلېرولو لپاره بني لارې او وسائل کارول او دهغوی په افکارو او خيالاتو اغیزه کول، او هغوی ته په ژبه او نورو طريقو قناعت ورکول دي.

اړیکې درې غټ ارکان لری:

1. ليردونکي.
2. اخيستونکي.
3. پيغام.

د اړیکو د برياليتوب لپاره په پورتنیو درې واړو ارکانو کې د برياليتوب د شرطونو موجودیت اړین دی.

د اړیکو پړاوونه:

اړیکې څوپړاوونه لري او د برياليتوب لپاره يې په نظر کې نيول اړین دي، چې لنډيزي په لاندی ډول دي.

1. د پيغام دلېرولو لپاره دلېردونکي خوښه ، بايد چې ددی لپاره څرگنده موخه ولری ، او تشويق کوونکي هم وی ، که داسی نه وی د اړیکو عمل به بې گټې وي، او بايد چې په خپل هدف ټينگ ايمان ولری ، په داسي ډول چې دغوښې او وینې سره يې يوځای شوي وي، دژبې څخه مخکې يې زړه غوښتونکي وي، څومره چې پر هدف باندي ايمان وي په هماغه اندازه د پيغام رسيدل په بشپړه معنا اوسمه توگه ترسره کيدای شي.
2. د پيغام دلېرولو طريقه، بڼه او ژبه بايد داسی چمتو شی چې د پيغام د هدف او همدارنگه د اخيستونکي د علمي کچې او وضعيت سره برابره وي، مثلاً هغه پيغام چې يوځای دخبرونو دلېرولو لپاره کارېږی، په کومه موضوع د قناعت ورکولو د پيغام سره توپير لری . همدارنگه هغه پيغام چې د پوهنتون فارغ التحصيل ته لېږل کيږی دنالوستو د پيغام سره يوه بڼه نشی درلودی. د پيغام ليکلو په وخت کې بايد داخيستونکي غبرگون په نظر کې ونيول شي، او هغه بدلون چې دبيا ليکلو لپاره اړین وي هم د ياده ونه ويستل شي.

بريالي پيغام هغه دي چې لاندی پوښتنو ته ځوابونه وويلی شي:

1. ددې پيغام څخه زما څه موخه ده؟
2. کله يې غوښتونکي يم؟
3. څنگه بايد لاس ته راشي؟
4. چيرته يې غواړم؟
5. ولی يې غواړم؟

داپوښتنې يواځې ستالپاره دي چې دخان سره ورته ځوابونه ولري، او دهغو په رڼا کې د پيغام په بڼه کې بدلون راولي.

3. د پيغام عملي بڼه، کله چې پيغام په هغه طريقه چې مخکې مو ولوستل چمتو شي، نوبيا اخيستونکي ته دهغه دليرلو واراښي.

چې داډير مهارت او پياوړتيا ته اړتيا لري، بايد چې د پيغام په پيل کې داسې څه وليکل شي چې داخيستونکي دخوښۍ، اهتمام او پاملرنې لامل وگرځي، دې طريقې ته د ژب پوهانو په اصطلاح کې دپيليزې يا سريزې مهارت ويل کيږي، کله چې انسان د پيغام په سريزه کې بريالي شو، گواکې هغه د پيغام په رسولو کې بريالي شو. لدې وروسته بايد پيغام ولېږل شي، په پيغام کې بايد داخيستونکي په افکارو او نظرياتو مخامخ تعرض ونه شي، بلکې هغه ته په مقبوله طريقه دقناعت ورکولو کوښښ وشي.

د پيغام دليرلو لارې دادی:

-*(ژبه) عبارت.

-*(اواز).

-*(دمخ بدلونونه).

-*(بدنی خوښت) لاسونه، سترگی ، پښې...).

*- دنورو باندنيو وسايلو پواسطه، چې وروسته به په تفصيل ذکر شي .

4. دپيغام اخيستل، کله چې د پيغام ليږل پيل شي، پدې صورت کې مقابل اړخ خپل منفي يا مثبت غبرگون بنودلو ته چمتو کيږي، هلته ډير لاملونه دي چې د پيغام داستقبال په صورت کې په انسان اغيزه کوي چې له هغو څخه ځيني پدې ډول دي:

داخيستونکي عقايد، هڅوب، نفسياتي او سيکولوجي حالت ، بدني هوساينه، ويره او امنيت دليردوونکي په هکله دهغه تصور، پيغام ته دهغه اړتيا اوله هغه سره سم د پيغام جوړښت، دسوي سره يې برابرتيا، او دغوږ نيولو حالت يې.

5. د پيغام په اړوند داخيستونکي غبرگون، کيدای شي چې مثبت وي، پدې صورت کې ليږدوونکي په خپل هدف کې بريالي شوي دي او پيغام يې مقبوليت تر لاسه کړی دي.

او که غبرگون يې منفي و، نوبيا پيغام دناکامی سره مخ دی او هدف ته په رسيدلو او په اخيستونکي باندی اغيزه کولوکې پاتې راغلی دي.

د اړيکو ډولونه:

په خلکو اغيزه اوله هغوی سره اړيکي نيول ډيري بڼي لري، کوم انسان چې په دې بڼو واساليو کې څومره مهارت او پياوړتيا لري په هماغه اندازه يې په ژوند کې ډيري امکان ډير وي.

هغه څوک چې له خلکو سره د اړيکو او پيوستون جوړولو او قناعت ورکولو مهارت لري، ډير وروڼه ورته بېرته کيږي او هدف ته درسيږي او په ژوند کې د برياليتوب زمينه ورته برابره وي، او کولای شي چې په چاپيريال کې خلک دخپلو هدفونو دتحقق لپاره په کار واچوي، دده کورنۍ، خپلوان، ملگري او گاونډيان ټول به يې ملگرتياکوي. د پيغام لېږل که په خبرو وي يا په کومې بلې وسيلې هرکله چې طريقي او اساليب په خبرو يا بله وسيله کې ډير يوځای شي په هماغه اندازه د پيغام هدف ته رسيږي او اغېز هم زيات وي.

د خبرو يو اسطه اړيکي :

خبرې د اړيکو هغه مهمه وسيله گڼل کيږي چې تر ټولو زياته کارولې شي، څومره چې يو انسان په خبرو کې سوچه ژبه، ښه اسلوب او طريقه ولري په هماغه اندازه په نورو ښه اغيز او دخپلو هدفونو په تحقق اولاس ته راورځي او دخپلو پاملرنه خپل لوري ته رااړولي شي.

وگوره قرآن کریم هغه عظيمه معجزه چې ټولو عربو ورته دتسليمي غاړې ټيټې کړې په لو مری درجه دفصاحت او بلاغت له امله ؤ، سره ددی چې دحيرانتيا نور اړخونه يې هم بي شماره ؤ، خو دهر څه دمخه يې په الفاظو کې هغه اغيزوچي عربو يې انکار نشو کولای .

رسول الله صلى الله عليه وسلم ته پدې کې تر ټولو لوړ مقام حاصل ؤ او دخبرو اغيزي په او ريډونکو له هر چا زيات ؤ.

داځيني نصيحتونه دی چې له انسان سره دخبرو په توسه په اړيکو جوړولو کې مرسته کوي:

1. ښه او اغيزمن الفاظ غوره کول په مقابل لوري ډير اغيز کولای شي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: په بيان او خبرو کې جادو شته.

قرآن کریم دعربو عقلمونه او زړونه دبلاغت په توسه له خپل اسارت لاندی راوستل، په خوبه او نا خوبه ورته تسليم شول. ددی مهارت لاس ته راوړلو لپاره ښه وسيله دقرآن کریم، نبوی احاديث، شعرونه، او دماهر و ادیبانو عبارتونه حفظول دی.

ددی لپاره بايد دځان سره جيبی کتا بچه ولري چې ښی خبری او غوره عبارتونه او شعرونه پکې له اوریدو اولوستلو وروسته وليکي او بيا کوبښي وکړی چې دخپلو ورځنيو خبرو په ترڅ کې يې وکاروی، زيار اوباسه چې هره ورځ ورسره نوی څه زيات کړي.

2. دموضوع اصطلاحات بايد په ياد ولری، چې څومره په موضوع کې معلومات زيات ولري په هماغه اندول دخبرو اغيز زياتيږي او وياند دخلکو ددرناوی ورگرځی، په خاصه توگه ددي فن دمتمنصينو له لوري.

3. دخبرو اندازه بايد دمخکې څخه وټاکي، دډير تفصيل اولنډيز څخه ډډه وکړه، مناسب وخت ټاکل هم اړين دي دنامناسب وخت په انتخاب دخبرو مقبوليت له منځه ځي، دهر ځای لپاره خپلې خبری او دهری خبری لپاره خپله ښه.

4. خبری باید ډاګیزې وي چې مقابل لوري پرې پوه شي او اغیز پرې وکړي، ګونګې او طلسمی خبری هیڅکله اغیز نه لري.

5. داواز انداز دخبرو په اغیز کې ډیر عمده نقش لري، هماغه یوه خبره چې ددووکسانوپه توسه وشي په یوه کې ډیر اغیز اوپه بله کې هېڅ نه وي.

ځینو انګریزی څیړونکو په ۱۹۷۰ (م کال کې دخبرو اغیز په نورو دعنوان لاندې څیړنه کې ویلي دي چې په خبرو کې د الفاظو اغیز (۷٪) داواز اغیز (۳۸٪) او دېدنې خوځښت (لکه دمخ، لاسونو، ستر ګو (اغیز ۵۵٪) دی، تفصیل یې وروسته راځي .

دخبرو په توسه داریکو نیمګړتیاوی:

1. ډیری تیزی خبرې کول چه اوریدونکي پرې نه پوهیږي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم چې په بلاغت کې د لومړی مقام څښتن و دومره په ځنځنځخبرې کولې چې توری یې شمارل کیدل، کله به یې یوه خبره ددی لپاره چې اوریدونکي پرې ښه پوه شي درې ځلي تکراروله.

2. داسی ناڅرګنده خبرې چې اوریدونکي پرې نه پوهیږي.

3. په یوه ښه خبرې کول سره ددی چې دريځونه مختلف وي، لکه دخندا او خوشحالی دريځ، ډژرا او

خفګان دريځ، داحساساتو دريځ، دا په خبرو کې لویه نیمګړتیا ګڼل کیږي.

4. کنایات او مجازی اصطلاحات کارول او دحقیقت څخه لری تلل ان تر دي چې حقیقت تري هیر شي

او اوریدونکي هم نه پوهیږي چې په کومه موضوع کې خبرې کیږي، دویاند څخه هم خپله موضوع هیره شي، کله داوړیدونکي څخه پوښتنه کوي چې په کومه موضوع کې موخبري کولي؟

دخیلو خبرو طریقه دی څنګه ښه کولای شي؟

1. ددی لپاره چې په خبرو کې ښه تجربه لاس ته راوړي دمشهورو خطیبانو اوپه خلکو داغیزمنو ویندویانو اونطاقانو خبروته غوړونیسې، لومړې کوښښ وکړه چې بیښی یې وکړي او بیا ځانته خپله خاصه طریقه وټاکه.

2. دچا څخه وغواړه چې ستا په ناخبري کې ستا خبرې ثبت کړي، بیا دي خبرې واوړه، نیوکې پرې وکړه، له بل چا څخه وغواړه چې خپل نظر پکې ورکړي، بیایې سمې کړه.

3. هرځلي چې پر منبرباندي خبرې وکړي نیمګړتیاوي پکې په ښه کړه اوپه راتلونکو خبرو کې ورڅخه ډډه وکړه.

له خبرو پرته اړیکي:

که څه هم خبرې دنورو سره داریکومهمه وسیله ګڼل کیږي مګر هلته ځینې نور داسی وسایل هم شته چې ستا پیغام نوروته او دنورو پیغام تاته رسولی شي، بلکې کیدای شي چې داوسایل له خبرو څخه ډیر دقیق او څرګند وی، کیدای شي چې خبرې له واقعیت څخه لري وي، مګر دانوري وسیلې داسی دي چې انسان پکې درواغ نه شي ویلي. پخوانیو عربو ویلي دي چې (اشاره کله دخبرو څخه ډیره څر ګنده وي، (دا پیغام کیدای شي چې د

سترگو ، لاسونو، پښو، مخ، اور و اودسر دخوځښت په توسه صورت ونيسی ، او کيدای شی چې اروايي حالت دلباس په بڼه کې ددې پيغام ښکارندوی وي .تفصيل يې وروسته راځی .

دسترگو ژبه:

الله تعالی فرمایي: (فإذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون إليك تدور أعينهم كالذي يغشى عليه من الموت .(د الأحزاب سورت، ۹ آیت).

کله چې په دوی ویره راشي تاته به په داسی چور ليدونکو سترگوگوری ، لکه په چاچي دمرگ څپي راغلی وي.

هوکی، سترگي يواځی دليدلو وسيله نه بلکي هغه اغيزمنه ژبه ده چې دانسان دزره خبره رابنکاره کوي، دسترگو په ليدلو کې ډيرځه ښکاري، لکه ور خطايي ،خفگان، مرسته غوښتنه، کينه، ملنډی، جدیت ، بي پروايي، پوښتنه کول، مينه، محبت اوداسی نور ، همدارنگه دسترگو ليدنه ډيري معناگاني لري، چې قرآن کریم يې ځينو ته (خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ) (خائني سترگي ويلې دي.

انسان دسترگو له ژبي سره داسی چلن کوي چې گواکي نوروته دده دزره اوده ته دنورو دزره ژبه ده. هغه دنورو په زرونو دپوهيدونښه وسيله گڼل گيږي.

په سترگو بڼه پيغام:

که دسترگو په توسه نوروته پيغام رسول غواړي لاندې ټکي په نظر کې ونيسه:

1. دخبرو په مهال دې بايد سترگي په عادی اوارام حالت کې وي چې داليدونکي ته ستا ددریځ دريښتینوالي او د فکر د سالمیت ډاډ ورکوي.
2. دخبرو په مهال دې سر پورته نيسه، ځکه دسر تیتوالي دناکامی او کمزوری نښه گڼل کيږي.
3. دمخاطب نه لري مه گوره او نه په اسمان او ځمکه کې خپلي سترگي ښخوه، ځکه دادستا د بي پروايي او دموضوع د بي اهمیتی نښه ده.
4. مخاطب ته هم ډير مه ځير کيږه.
5. دخبرو په مهال دې سترگي ډيري مه رپوه، ځکه دا د وارخطايي او نا ارامی نښه ده.
6. دخبرو په مهال توري عینکي مه کاروه، ځکه دادستا او دمخاطب ترمنځ دباور اوداډ مخه نيسی.
7. مخاطب ته دتمسخر څخه په ډک نظر مه گوره، ځکه دا دباور فضا له منځه وړی ، اوله تا سره دنورو خبرو لپاره نه چمتو کيږی، کيدای شي چې ديوي ليدني په واسطه ډير څه خراب شی .

څنگه کولای شي چې دسترگو دلاری دنورو په زرونو پوه شی؟

د اروا پيژندنې علماؤ دسترگو دخوځښت اودالات په برخه کې ډيري څيړني کړي دي، ابن القيم رحمه الله وايي: سترگي دزرونو کاشوغي دي، له خبرو کولو پرته په زرونو پوهيدای شي.

محمد تکریتی په خپل کتاب (آفاق بلا حدود) کې وایي دخبرو په مهال پورته کین اړخ ته لیدل دا معنا لري چې نوموړی انسان په خپل ذهن کې دپرتو تصویرونو اومعلوماتو په هکله خبرې کوی ،اوکه سترگې یې پورته بنی اړخ ته نیولې وي گواکې دا او س تصویرونه اومعلومات جوړوي مخکې یې نه دي لیدلي.

اوکه ستر گې یې مخامخ کین اړخ ته نیولې وي داسی برینې چې هغه مخکې اوریدلي خبرې را په یاد وي.

اوکه مخامخ یې بنی اړخ ته لیدل نوبیا داد ده خپلې خبرې دي چې اوس یې جوړوي مخکې یې ندې او ریدلي .

او که سترگې یې ټیټې کین اړخ ته نیولې وي داگواکې له خپل ځان سره خبرې کوي، دهغه اوری ،لکه څوک چې دځان سره لوستل کوی.

ټیټ بنی اړخ ته دکتلودامعنا ده چې هغه له خپل داخلي احساس او شعور څخه خبرې کوي.

دا دعادی انسان حالت دی،چېی انسان بیا ددی سرچپه لیدل کوي.

ددی معلوماتوپه رڼا کې کولای شي چې دمقابل لوري دخبرو نوعیت وټاکي .

دمخ په توسه پیغام:

لکه څنگه چې انسان دسترگو دلیدنی پواسطه پیژندل کیږی،همدارنگه دمخ دخوځښتونواو بدلونونو پواسطه هم دهغه داخلي حالت څرگندېږي، چې په دې کې دمخ، شونډو،انگواو تندی بدلونونه نقش لری ،دی آیتونو ته څیرشه) وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (دالنحل سورت، ۵۸ آیت.

کله چې یوددوی ته دنجلی دزېږیدوزیرې ورکړشي مخ یې له ډیرغم اوغصې څخه تک تورشي.

(تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ...) (دالحج سورت، ۷۳ آیت.

دهغوکسانوپه مخونوکې چې کافران شوي دي ناورتیا پیژندي شي.

(كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ...) (دینوس سورت، ۳۷آیت.

داسي ده لکه چې مخونه یې په توره شپه پوښل شوي وي.

دساتر یواو قهرجن مخ دستا او نوروترمنځ دیوالونه پیداکوي،کوبښن وکره چې دخپل مخ په حالاتو قابو ولري اوله هرپیغام سره یې په مناسبه اندازه بدل کړي، دقهر په حالت کې اکثره ورپځي راټولی،اننگی رابښکلي ،غابڼونه چپلې ،شونډې وچې او بندې ،لانډینې شونډه پرسیدلي،اوبڼه توره شی.

دمخ پواسطه دپیغام په هکله څو لارښونې:

1. کوبښن وکره چې دموسکا په توسه دخلکو زرونو ته لار پیداکړي .دادزرونو دورونوکيلې گڼل

کيږي،پخپله موسکا کوونکي ته هم هوساينه ورکوي.

(خپل مسلمان ورورته موسکاکول صدقه ده (حدیث شریف.

2. که کله درته دا احساس وشوچي داوريډونکي غورونه ستادخبرو لپاره بند شو، نوردخبرو اوريدو ته چمتونه دي خپل مجلس په توکله او موسکا معطر کړه.
3. دبي معناو دملندوله خدا څخه ځان وساته، ځکه دا باور ختموي او دخفگان لامل گرځي.
4. زيار اوباسه چي دمقابل لوري نفسيات دهغه په خدا، دتندی اوسترگودخوځښت په توسه مطالعه کړي، او په رازونويي دځان دپوهولوکوښښ وکړي.
5. دموسکا په توسه خپل پيغام نوروته درسولوکوښښ وکړه، که څه هم شعور دی ددې سرچپه و.
6. ددې لپاره چي کله کله دخندا عادت پيدا کړي خپل ځان په مباح فکاهي او توکله هم روږدي کړه.

د بدن په نورو غړو پيغام ليرل:

لکه څنگه چي مخ دداخلي احساس ښکاروندی گڼل گيږي همدارنگه دلاسونو، پښو، اود اوږو دخوځښت، دناستی، ولاړی او دتگ دڅرنگوالي په توسه چي دانسان داخلي احساسات راڅر گندوي اودهغه دنفسياتو په اړوند دقيق رپوت ورکوي.

دلاسونو په توسه دپيغام څو بيلگي:

1. کله چي يو انسان خپل لاسونه شاته يوپه بل کي ورکړي وي، دادکمزوری اوپه نورو دنه باور معنا لري.
2. اوچي کله يي لاسونه په خپل مخکي دناستی په وخت کي په يوبل کي ورکړي وي داپه ځان دزيات باور او دنورو څخه دبي پروايي معنا لري.
3. دخبرو په مهال دلاسونو او گوتو اشاری اوخوځښتونه خبرو ته څرگندتيا وربښي.
4. دخبرو په مهال دمخاطب دقدمونو حرکاتو ته هم پاملرنه کوه ځکه چي دهغوپه وزله هم دپير څه د څرگندتيا امکان شته، اوته هم که دقدمونو دحرکاتو پواسطه دپيغام ليرل نه غواري نوباید چي خپل ځان قابو کړي.
5. پورته لوري ته په تيزی سره داوړوخوځښت دلاعلمی، بی پروايي او حيرانتيا معنا لري.

څنگه کولای شي چي دلbas پواسطه دخلکودرناوی لاس ته راوړي:

دلbas څرنگوالي دنورو تر څنگ پخپله داغوستونکي په نفسياتو هم اغيزکوي، دلbas رنگ جوړښت، نظافت او انسجام يي داغوستونکي په هکله خلکوته ښه ياناوړه تاثر ورکوي.

دلbas په هکله څه شرائط دي چي بايد په نظر کي ونيول شي:

1. دښځی اونر لباس بايد په شرعی اصولو برابر وي، چي تفصيل يي دفقّه په کتابونو کي دي.
2. کوښښ وکړه چي لباس دی په ټولنيز ډول منل شوي او مناسب وي، کيدای شي چي لباس شر عي وي خودټولنی ددود سره سمون نه خوری، لکه دکوچيانو په ټولنه کي دريشي اغوستل.
3. ددې لپاره چي لباس دی دځان او نورو لپاره منلی وي بايد تل يي پاکوالي مراعات کړي.
4. په لباس کي له زياتوالي پرته ښکلا دنورو ددرناوي جلبولو لامل گرځي.
5. په لباس کي ساده گي دښه ذوق ښکارندوی گڼل کيږي.

6. دلباس په نوعيت کې دوخت اوځای په نظر کې نيول اړين دي، لکه دژمي ،دوبي ،واده، کار اوسفر لباسونه ، چې هر يو يې ځانگړ تيا لری .

داوریدلو لپاره بڼه چمتو والي:

دبل خبرو ته په غور سره غور نيول يواځي دانه چې دکاميابو اړيکو جوړولو مهم رکن گڼل کيږی بلکي دانسان په بڼو اخلاقو اونیک سلوک دلالت کوي.

نور و ته دخپل پيغام په رسولوکي دکاميابی ترڅنگ بايد دهغوی پيغام هم په غور سره واوريدل شي او دغبرگون دپوهيدو پواسطه په هغوی داغيز او لارښوونی استفاده وشي .

د اهغه انسانی مهارت دي چې دهر ډول پوهنی دلاسه ته راوړلو لپاره اړين گڼل کيږي.

څيرنو داچو ته کړي ده چې دپيغام په پای کې دپوهي مقدار د (۴۰٪) او (۷۰٪) ترمنځ دي او ددی توپير لامل پيغام ته په ډير اولر غور غور نيول دي.

د اوریدلو وسائل دری دي:

1. په غورونو اوریدل.
2. په ستر گو لیدل.
3. دزړه او د عقل په توسه پاملرنه کول.

په غور سره دنه اوریدلو ناوړه اغيزی:

1. مقابل لوري ته په غور سره غور نه نيول تاته دهغه درناوي او پرتاباندي دهغه باور ته زیان رسوي، دبل سره دخبرو په مهال په تلفون، ليکلواو له نورو سره په خبرو ځان مصروفول هغه له مایوسی او بی باوری سره مخامخ کوی.

احنف بن قيس رحمه الله وايي: کله ناکله راته يو سړی دداسی څه په باره کې خبره کوي چې ما دهغه دزيږيدو څخه وړاندی اوریدلي وي، مگر زه ورته داسی غور نيسم لکه چې دلومړی ځل لپاره يې اورم .

2. دنورو په غوښتنو نه پوهيدل په چلن کې دناکامی لامل گرځي ، ځکه کاميابه معامله له دوست او دشمن سره دهغه دهدف په پوهيدو پوری اړه لری او بڼه پاملرنه ورته کول اړين دي.

3. پدی سره هغه فرصتونه ضائع کيږي چې په ژوندکي دکاميابی لاملونه گڼل کيږی ، دافرصتونه انسان ته له نورو سره په اړيکو دخبرو اوهدفونوپه پوهيدو لاس ته راځي، کله چې انسان په بڼه اوریدو او پوهيدوکي پاتي راشي نوگټور فرصتونه اوزمینی يې دلاسه وځي.

4. په لنډه طريقه دمعلوماتو لاس ته نه راوړلو او په نيمگرو معلوماتو باندی دبس والي عادت پيدا کوي، ځکه گمان کوي چې معلومات يې بشپړ دی او اوریدو ته اړتيا نه لري.

5. دنيمگر ومعلوماتو په پايله كې غلطي پريكري كوي ځكه تر هغې مناسبه پريكره نشي كيداى چې ترڅو معلومات بشپړ نه وي.
6. دنه اوريدو په سبب خبرې كوونكې په ناهيلې اخته كيږي اونه غواړي چې په كار كې په ليوالتياسره ونډه واخلي .

په غور اوريدل:

ددې لپاره چې دښو اوريدلو اوپه غور دغور نيولو مهارت اوددغه نيك صفت ثمره لاس ته راوړي بايد لاندي ټكي په نظر كې ونيسي:

1. بايد داوريډلو په مهال په روحي اوبدني لحاظ روغ يې، دناروغۍ ،ستريا اوډيري ولري احساس درسره نه وي. اوريدل بايد دخوراك نه سم دلاسه اوپداسي حال كې چې ذهني مصروفيت ولري نه وي، اوپداسي ځاى كې صورت ونيسي چې پاكه او معتدله هوولري.
2. دخبرو په ځاى كې بايد ډير شور اوغوغا نه وي، ځكه چې داسي حالت ذهن دگډوډوي اوحواس مصروفوي.
3. دخبرو په مهال بايد ښه په آرام او هوساناست يې څو داوريډواوپوهيدو ټول حواس په كار واچوي .
4. دخبرو په وخت كې چې څه اورې هغه له ستر گو ليدلو حالاتو سره وتړه چې اوريدل اوليدل دواړه دمعلوماتو په ساتلو كې يوځاى كار وكړي.
5. زيار اوباسه چې دخبرو كوونكې جسمي خوځښت، دمخ اوواز څرنگوالي په غور سره وڅاري څو دهغه خبرې اوڅه چې غواړي په دقيقه توگه درك كړي.
6. دخبرو مجلس داوريډو اوپوهيدو له ستوماننډيا څخه وروسته مه اورډوه، دستريا په مهال نورې خبرې بل مجلس ته وځنډوه ځكه كله چې زړه تنگ شي ستري شي.
7. دخبروپه بهيركې دمقابل لوري خبرې مه پري كوه او پايډوته دوخت نه مخكې دځان رسولو زيار مه باسه ، دموضوع په اړه كه څه مشكل لري دخبرو په پاى كې تړى دڅرگندتيا غوښتنه وكړه.
8. دخبرو په مهال له يوې خوا او بلې خوا ليدلو، اسويلوكولو، چرت وهلواو نور مصروفيت څخه ډډه وكړه.
9. له خبرې كوونكې څخه پرته دبل چاسره دخبرو څخه ډډه وكړه او دارتيا په مهال كې كه ورڅخه اجازت وغواړي ډير به ښه وي.
10. دهغو معلوماتو اهمو ټكو اوافكارو دلنډيز ليكلو لپاره چې له مقابل لوري څخه يې اورې دقلم اوکاغذ څخه استفاده وكړه، بيا يې دپادونې كوښښ وكړه چې موضوع دې په بشپړ توگه له فهم لاندي راشي، اهم معلومات له ځان سره وساته.

داريکو په وړاندې خندان:

كله داريكو په وړاندې داسې خندان پيداشي چې دكاميابۍ اوودى مخه يې ونيسي، چې دهغې څخه يې څه پيغام لېږونكي، څه يې پيغام اخيستونكى اوځينى نور يې بيا پخپله په پيغام پورې اړه لري، چې دادي زه يې په لنډه توگه يادونه كوم ، او بيا ديو په هكله تفصيل وركوم:

1. له پيغام څخه دهدف نا څرگند والي .

2. د پيغام اخيستونکي د غبرگون او په پيغام د پوهيدو په هکله د پيغام لپرونکي ناسم اټکل.
3. په ناسمه او مجهوله توگه د پيغام لپزل.
4. داريکو لپاره نامناسب وخت ټاکل.
5. په پيغام کې د تشويقي او پارونکو اړخونو کمي .
6. پيغام ته په غور سره غور نه نيول.
7. د پيغام په ناسمه توگه تحليلول او په پوهيدنه کې يې نيمگړتيا.
8. د پيغام په هکله دوخت نه وړاندي غبرگون ښکاره کول.
9. هغه خړتوب او خجالت چې په سمه توگه د پيغام دلپړلو مخنيوي کوي.

خړتوب داريکو په وړاندي يو خنډي:

خړتوب دخجالت، بې وسې او روحی گډوډۍ احساس دي چې انسان ته دخلکو سره دمخامخ کيدو په مهال کې پيدا کېږي. دا د حيا سره توپير لري، ځکه حيا د ناوړه کار دکولو په مهال کې دشرم اوراتوليدو احساس دی، نو ددی لپاره حيا ښه او خجالت ناوړه صفت گڼل کېږي .

د خړتوب ځينې بڼې:

1. له خلکو سره دمخامخ کيدو په وخت کې عصبی توازن له لاسه ورکول.
2. په خبرو کې ورخطايي اوله نورو سره د پوهاوي ځواک نه لرل.
3. دمخ سور والی او د ټولو غرو په خوځښت کې بې نظمي او گډوډي.
4. دخلکو په مخ کې د ډيرو کارونو په کرانه کې په ځان بې باوري .

د خجالت دناروغتيا درملنه:

1. له خپلوانو، ملگرو او گاونډيانو سره ټولنيز ژوند غوره کړه او له هغوی سره په مناسبونو، تفريحي سفرونو او ټولنيزو فعاليتونو کې برخه واخه.
2. له ورزشي ډلو سره ځينی تمرينونه کله کله سرته ورسوه.
3. دخلکو په مخکې ځينی توکي ووايه او په خندا کې ورسره ځان شريک کړه.
4. په ځينو مناسبونو، الوتکه، بس او عمومي ځايونو کې چې له خلکو سره مخامخ کېږي پيژندگلوې وکړه او دخبرو اترو په ترڅ کې د هغوی له فکر او نظر ياتو څخه ځان خبر کړه.
5. دخپل فکر د څرگندونې په مهال داسی تخيل وکړه ، چې گواکې ته يواځی يې اوستا په وړاندي هيڅوک نشته.
6. په جومات کې په جماعت سره په لمونځ کولو اهتمام وکړه او چې کله درته موقع پيداشي په جهري لمانځه کې امامت ته مخکې کېږه.
7. که کله درته په کومه موضوع کې د ځان لور تيا ښکاريدنه نوله خلکو سره په خبرو کې د ونډې اخيستو کوښښ وکړه.

8. دعصبی ستړیا په وخت کې لږ و غځیره، استراحت وکړه او بیا له خلکو سره دخبرو لپاره راوگرځه.
9. دخپلو خبرو او دخلکو دغبرگون لپاره پلان گذاري وکړه او دهغه په رڼا کې د بدلون راوستولو کوښښ وکړه، څوځلې يې له ځان سره تکرار کړه، او بیا له خلکو سره په ادب او صداقت خبرې وکړه، کله چې په همدې پروگرام څو ځلې عمل وکړي ان شاء الله دخبرتوب ستونزه به له منځه لاړه شی .
10. په ځان دباور پيدا کولو مبحث ته مراجعه وکړه ددې ناروغۍ ډیره بڼه درملنه ده.

دوهم څپرکي

له خلکو سره اړیکې جوړول:

له خلکو سره اړیکې او هغوی له خپل اغیزلاندې راوستل د اړیکو جوړونې د هنر او هوښیار تیا او په ټولنیز چلن کې د سمولارو کارونې په اړوند څولارښونې چې خورا ضروري دي ترڅانگړې عنوان لاندې قدرمنولو ستونکو ته په لاندې توگه وړاندې کوم:

له خلکو سره د اړیکو جوړونې څو مهم قواعد:

1. د الله تعالی سره خپلې اړیکې بنی کړه، الله تعالی به ستا او دخلکو ترمنځ اړیکې بنی کړي، ځکه زړونه د الله تعالی په لاس کې دي چې څنگه يې خوښه وشي هماغسې يې لار ښونه کوي، یواځې هغه ژرول او خندول کوی . (وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ) (...الأنفال سورت، ۶۳ آیت. الله دهغوی زړونه په مینه راټول کړل ، که دنړۍ ټوله شتمني دي کارولي واي بيادي هم هغوی نه شومتحدکولاي.
2. یوه روايي څيړونکو داڅرگنده کړی ده چې هر انسان ځانگړي پنځ لري چې په عمومي توگه درې دی:

لومړۍ - ظاهري پنځ: چې له کائناتو سره په ظاهري بڼه چلن کوي.

دوهم - سمعی پنځ: چې دا وریدلو په توسه دکائناتو سره چلن کوي.

درېم - احساسی پنځ: چې د داخلی احساساتو او شعور په توسه له کائناتو سره چلن کوي . دهر څه دمخه دانسان طبیعت پیژندل او دهغه له لارې ورسره مناسب چلن کول د اړیکو په بڼه او بیړني ټینګښت کې مرسته کوي.

3. خپل ځان دې دنورو په ځای کې تصور کړه بیا ورته هغه خبرې واوروه چې ستا خوښیږي او هغه چلن ورسره وکړه چې دنورو څخه يې هیله لري.
4. تل مسکې اوسه او په خاصه توگه د سختو او ویرونکو حالاتو په مهال کې .
5. دغصې په مهال خپله ارامی وساته، او درسول الله صلی الله علیه وسلم نصیحت په یاد ولرله) لاتغضب - لا تغضب - لا تغضب (غصه مه کوه - غصه مه کوه - غصه مه کوه .

6. تل دنورو د عزة النفس، حقوقو، اور تياؤ خيال وساته، او دالله تعالى داقول په ياد ولره (وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّصُتُوا مِنْ حَوْلِكَ (دال عمران سورت، ۱۵۹ آيت.

که چېرې ته بد خوۍ اودسخت زړه څښتن واي هغوى به هر ورودرڅخه تارپه تار اولري شوي و.

7. دخپلو خبرو په ټاکنه کې کوبښ وکړه، په خاصه توگه په لو مړۍ لېدنه کې او دخبرو په مهال دې ځان خوشحاله وساته، اودتندې له تريوالۍ څخه ډډه وکړه، که څه هم خبرې دې نر مي وي. شاعر وايي: چې کله يې مخ ته وگوري داسې بريښي لکه تازه بڼکلی بريښنا.
8. که حالات په موضوع کې دخبرو لپاره مناسب نه وپه ډير ظرافت سره يې بل وخت ته وځنډوه.
9. په خبروکې دى فکاهى او متلونه ويل مه هيروه، ځکه دادمقابل لوري پاملرنه راروي مگر داسې نه چې ډير وخت ورکړي، اويادحق نه تجاوز وکړي.
10. له خلکو سره مرسته کول اوسوغات ورکول که څه هم کوچنۍ هم وي دخلکو دزړونو لاس ته راورلو اوارپکو جوړولو بڼه وسيله گڼل کيږي. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي(تهادوا تحابوا (تحفى تبادلې کړى محبت به مو زيات شى).
11. سلام خپرول، سلام اچول اودنوروسلام ته په بڼه توگه ځواب ويل دزړونو کيلي ده ددى کيلي لاس ته راورلوکوبښ وکړه. دځينوخلکوپه څيرمه کيزه چې سلام پرې واچوي په غصه او تعجب درته وگوري، چې څنگه يې راباندې له پيژندو پرته سلام واچاو.
12. په وعده وفا اورينښتيني خبرې کول دې خلکوته گرانوي، که څه هم دهغوى ټولې غوښتنې نشي پوره کولای. درواغ هغه ناوړه صفت دي چې دانسان وقار هيبت اوباورله منځه وري، ياد لره چې درواغ د اورلاره ده او دمنافقينوصفت دى.
13. سخاوت که څه هم په لږ شى وي دخلکو په زړونو کې درته لوړ مقام گټي، هيڅ شونى نده چې بخيل اوپه ځان مين انسان خلکو ته محبوب شى .

الله تعالى فرمايلي دى: (وَمَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (الحشرسورت، ۹ آيت دي. چاچې ځان دخپل څخه وساته هغوى بريالي دي.

14. دژوند دچارو بڼه تنظيم او په چلن کې ساده گي دخلکوددرناوي لاس ته راورنى لامل گرځي که دښمن هم وي.
15. دخان اولباس پاکوالي، بڼه تنظيم او خوشبو ى دښه چلن او نزديکت لامل گرځي .

دخلکو ډولونه:

په عمومي توگه انسان دډيرواوپېچلو صفاتو لرونکې مخلوق دي چې عقل، احساسات، عواطف، ويره، شجاعت، سخاوت، بخل، مهربانى، سختي، زغم، غصه، لوړتيا، تيتوالي او داسې نور دښريت متضاد او متوا فق صفات الله ورکړى دي.

ددې صفاتو په زياتوالي او کموالي، پياوړتيا او کمزورى کې لازيات پېچلي لاملونه ونډه لري چې عبارت دي دوراثت، روزنې، چاپيريال، عقايد، ټولنيز، فرهنگي، علمي او هڅوبي ارزښتونه، تجربوي مهارتونه، اقتصادى او امنيتى شرائط اوداسې نور چې دشمير څخه زيات دى .

هغه ویش چې مونږ یې یادونه کوو هیڅکله ټول انسانان په پریکنده توګه نشی راتولولي ځکه داسی خلک به وي چې ددی ویش څخه به دباندی پاتی وي، اویا به پکې د یادوشووصفاتو په اندازه کې کمی یا زیاتې هر ورو لیدل کیږی .

لومړی ډول : ټولنیز عقلی او تصویري انسانان چې مهم صفات یې دادي:

1. کایناتو ته کتنه دهغوی دتصویر او دسترګودلیدنې پربنسټ کوي، غواړي چې هرڅه لیدلو منظرو اوتصویرونوته واړوي.
2. له خلکو سره اړیکې جوړونه خوښوي او دهغوی په اړتیاو دپوهیدو کوښښ کوي.
3. دهغو تصویري منظرواورناګانوله امله چې دده په ذهن کې دي په خپلو خبروکې چالاکي کوي څوپه پرله پسې منظروپسې ځان ورسوي، او تعبیر یې کړي.
4. زړه یې دسختو حساسیتونو او نزاکتونو څخه پاک وي.
5. دهر څه په تفصیل کې غورکوي اوپه ورځنیو ستونزوکې مصروف وي.
6. دخلکوسره په اړیکوچورولو کې ماهر وي او دهغوی درناوي اوباور لاس ته راوړي.
7. دورځي کارخوښوي اوکوښښ کوي چې کار یې څرګند اوخلکوته ښکاره وی .
8. له یواځي کار کولوسره نه جوړیږی او حوصله ورته نه لري.
9. په ټولنیزو فعالیتونوکې له ونډې اخیستو سره مینه لري اونوښت پکې راوستي شي.
10. په لګښتونوکې سخاوت لري اوپه خلکو زر باور کوي.

دوهم ډول : عقلانی او سمعی چې مهم صفات یې دادي:

1. په خبروکې دالفاظواوعبارتونوپه ټاکنه کې زیارباسي.
2. خبری یې سستی وي، او خپل اواز ته پاملرنه کوي.
3. اوریدل ډیر خوښوي.
4. یواځي خبرو اومعناګانوته میل لري.
5. یواځي والی یې ښه ایسي دشوراوګنی ګوني نه یې بد راځي.
6. له نورو سره په اړیکو او ټولنیزو فعالیتونو کې له ګډون سره لږه مینه لري.
7. دهر غوښتونکي کار لپاره دقیق حساب کوی ،هیڅکله په خطری او بی حساب کارکې برخه اخیستل نه خوښوی .
8. په ارامه فضا کې دڅیړنو اوپلان جوړونې وړتیا لری، اوله خلکوڅخه لریوالي خوښوی.
9. په څه چې ایمان لري په دامنې یې وړاندی کوي پدې عقیده چې نور باید ورسره دوراندې څخه موافق وی .
10. کایناتو ته دالفاظو اوژبې له لارې ګوري، ان تردې کوښښ کوي چې تصویري منظری هم ویونکي وښايي .

دریم ډول : عاطفي او حسې- چې مهم صفات یې دادي:

1. دمخکینو په نسبت یې خبری سستی وي.

2. اواز يې ډير ژور او له ژورې ساه سره راوړي .
3. له نوروڅخه زيات دمسوليت او دروند بار احساس کوي اوله دې امله په مبادپوتينک وي اودهغو لپاره دکارکولو هڅه کوي .
4. له خلکوسره دمخامخ کيدو په مهال پرې خجالت او تردد راځي ،نوبنت او خطر ناک کارونه يې بدايسي اونوی کار ته وړاندی کيدل هم نه خوښوي.
5. تل په خپل ځواک او وسابلو شک کوي .
6. له خلکو سره اړيکي نه خوښوي،کله چې له نورو سره يوځای شي په وره خبره غصه ورځي مگر کوبښن کوي چې چاته ښکاره نشي.
7. له لږو خلکوسره ديوځای کيدو په مهال دمنظرې اونيوکي ليوالتيا لري.
8. دنورو په مشرۍ کې کامياب نه وي،په اسانۍ سره تابع کيږي،مگر په پټه کې له خپل لارښود نه ډيره کرکه کوي.

څلورم ډول : عاطفي اوتولنيز،مهم صفات يې دادی :

1. تل دخوځښت اونوبستگر نشاط څښتن وي.
2. ثبات نلري او اوبستونکي پنځ لري.
3. په گرانبت اودښمنۍ ،انتقاد اوستاينه کې ډير زياتوالي کوي،په پريکړه کې دموضوعيت او هر اړخيزې څيړنې څخه کار نه اخلي .
4. دلارښووني اومشرتابه وړتيا نه لري،او داوردې مودې کار لپاره هم وړتيا نه لري مگر دلنډ مهالو چارو لپاره ښه وي.
5. دلنډ مهال لپاره سره اوولاره فضا په خوځښت او گرمۍ راوستي شي.
6. دخلکو سره دتلپاتې اړيکو جوړونې کې بريالي نه وي مگرله کم علمه خلکوسره دلنډی مودې اړيکوجوړونه په بري سره کولای شي.
7. په خبرو کې ريشتيني اوپه افکاروکې مستقيم وي،په تورونولگولو او چل ول نه پوهيږي .
8. ځان ته والي نه خوښوي په هغه کارکې چې يواځيوالي ته اړتياولري بريالي نه وي.

په پورتنیوډولونوکې زيات شمير خلک راتلاي شي لکه څنگه چې اروايي او نفسي څيړنو ثابته کړی ده. کيدای شي چې پورتنی ډولونه له يو بل سره داسی يوځای شي چې ډيرنورډولونه ورڅخه جوړشي، لکه عاطفي راتول سمعی، عقلانی راتول صوری،عقلانی تولنيز،حسی سمعی او داسی نور . په انسان کې کمال ناممکن دی،په هر انسان کې مثبت اومنفی اړخونه پيداکيږی ،نوله دې امله چې کله له چا سره معامله کوي بايد وپوهيږي چې دادکوم ډول انسان دی ،صفات يې ځان ته معلوم کړي او دهغو پر بنسټ ورسره دچلن پلان جوړ کړي.

انسان کولای شي چې په خپل زيار سره ښه صفات په ځان کې پيدا کړي او له ناوړه صفاتو څخه ځان وژغوري،او کولای شي چې دنورو ناوړه صفات هم دروزني،کوبښن ،صبر اوزغم په توسه تهذيب اوسم کړی،په دې سره انسان يو پر بل لوړوالي مومي.

الله تعالی فرمايي: (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ (د العنكبوت سورت، ۶۹ آيت.

هغو خلکو چې زمونږ په اطاعت کې زيار وويسته خامخا به ورته لارښونه کوو،اوالله تعالی دنیکانوملگري دي.

(وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ (د السجدة سورت، ۲۴ آيت).

ددوی له منځ څخه مونږ امامان اومخکینان جوړکړل چې زمونږ په امر خلکوته لارښونه کوي، ځکه چې دوی صبروکر اوزمونږ په آیتونوئي ايمان اوباوروکر.

توک

دریم

آیا په خپل کار کې دبرياليتوب هاندکوي؟

لومړي څپرکي

لومړی دکار په اړوند خوځېږی:

انسان باید په خپل ژوند کې کار وکړي، د خیریا شرکار، ژوند له لنډوالي سره سره دوگرواوملتونو تر منځ دسیالی بگر دی، هوبنیار هغه دي چې داحقیقت یې درک کړي وي اوخپل ځواک او صلاحیت یې په ښه طریقه دښه تولید او ورکړي لپاره په کار اچولي وي.

کیدای شي چې کار -ماموریت، کسب ، سوداگري او داسي نور وي.

دهر یوه لپاره دبرياليتوب ځانگړي شرطونه دي،خوله دې څخه دمخه دکار په اړوندڅو لارښونې دی، چې دبري لپاره ورته پاملرنه اړینه ده:

1. له الله تعالی څخه وویږیږه ، حلال وخوره، اوید ولره چې هره غوښه په حرامه رازرغونه شي په اور کي به خامخا سوځي، کار دې باید روا وي، په صداقت اوامانتداری سره یې د ترسره کولو زیار اوباسه
2. دوخت له ابته کیدوڅخه ډډه وکړه ځکه داپه هر کار کي دناکامی لامل گرځي .
3. په کارکي خفگان، ویره او ورخطایي له منځه یوسه ، پوه شه چې دا هغه کامیاب درمل دي چې هر سړی پری پوهیږي مگر کم خلک یې کار وي.
4. هغه کار په غاړه مه اخله چې نه پرې پوهیږی او یا دې له وس څخه اوچت وي، یا خو هغه کار وگوره چې پری پوهیږی اوکولای یې شي، او یا دکار کولو استعداد او صلاحیت په ځان کې پیدا کړه.

5. داشخاصو او واقعاتوسره په نرمی چلند کول پداسی حال کې چې شرعی مانع، اویدناوره یا یلو ویره نه وي، دخلکو، دريځونو او پېښوسره په نرمی او هوښیاری چلن کوه، دارتیاپر مهال لږ دریدل او یو قدم وروسته تلل له دې امله چې ددیر پرمختگ هیله وي ښه اقدام دي. داله تا څخه دنورو سره په چلن کې ښه خوی، سالم منطق او دعباراتو ښه ټاکنه غواړی .
6. ځان په بیرنیو پریکړو مه روړدې کوه، زیار اوباسه چې له پېښو او وگړوسره دلیدنی په ترڅ کې داغېز لاندی رانشی، له پریکړې څخه وړاندې دېشپرو څیړنو، پر صبر، حوصلې، زغم او پوره یقین لاس ته راوړلو باندی ځان مکلف او مجبور وگڼه.
7. د ژوند په متلا طمو څپوکې کیدای شي دیر ځلې ددیرو لارو او یا ددیرو کارونو تر منځ دیوه خوښولو او ټاکلو سره مخ شي په پا یلو ، گټو اوزیانونو کې یې ښه غور وکړه ، بیا په الله تعالی له توکل وروسته یو ځان ته وټاکه، دحق او هدایت دمبادیو په سر هیڅکله سوداگري ونه کړی .
8. له علمی او تخنیکي وسایلو له پر مختگ څخه داستفادی پواسطه دخپل استعداد، صلاحیت او تولیدی قدرت زیاتوالی اوبڼه والی مه هیروه ، علمی کنفرانسونو مسلکی سمینارونو دروزنی او څیړونو مر کزونو ته حاضریدل دتلیفون، فاکس اونورو پر مخ تللو وسایلو داستعمال او نوبنت څخه خبریدل اړین وگڼه.
9. له لټی اودکارونو له وروسته کولو څخه دده وکړه ، هر کار په خپل وخت کې سرته ورسوه، خپلې دندې او مسؤلیتونه بې له ویری اوتشویش اجراء کوه، دا په هر کار کې چې کول یې غواړي دبریالیتوب لومړی شرط دي.
10. کیدای شي چې دکار په بهیر کې له ناوړو پېښوسره مخ شي له مایوسی ناهیلی اوتسلیمی څخه ځان وساته، بلکې په ښه هوساطریقه یې دسمون او جوړونې کوښښ وکړه.

دوهم څپرکي

په دنده کې دبریالیتوب شرطونه:

دنده له دیرو مهمو چارو څخه هغه چاره ده چې دیر خلک په دولتي ادارو شرکتونو او موسساتو کې پری مصروف دی ،په دنده کې دبري لپاره څو شرطونه:

1. دخپلی دندې سره انسجام او مینه لرل،کله چې یو انسان دخپلې دندې سره مینه اوانسجام ونلري هیڅکله تولید او نوبنت نشي کولای او دبري څخه هم بې برخې پاتی کېږي.
2. دکار دمخکې وړلو لپاره لږترلږه مهارت اواهلیت پکار دی،ځکه هر کار ځانته ځانگړتیاوي لري چې باید کوونکي ورسره اشناوی،لومړی نظري اودوهم عملی او تطبیقی اړخونه یې باید زده وي.
3. په کار کې له پخوانیو تجربو څخه استفاده وکړه که څه هم تعلیم اوبري لیک یې درڅخه ټیټ وي،ځکه تطبیق او عملی تجربه په کار کې لوي ارزښت لري.
4. دهغو ستونزو په اړه چې په کار کې ورسره مخامخ کېږی له خپل مشراورنيس سره مشوره وکړه، دکار له پرمختگ څخه یې خبر کړه،لارښوونې یې په غور واوره، په ټاکلو وختونو کې ورسره صلاح مشوره وکړه.

5. بايد په کار کې له ملګرو او مامورينو سره ترتيب شوی ملاقاتونه وشي، تر څو دکار په هکله صلاح مشورې دستونزو دحل لپاره هر اړخيزه مرسته، او دبنو نظريو او افکارو په وړاندې کولو سره تشويق او تشجيع صورت ونيسي .
6. دکار ورځ دې دهغو چارو پر اساس وويشه چې بايد تر سره يې کړي، ستادغه مهال ویش بايد ثابت وی تر څوله تاسره تعامل لرونکي استفاده ورڅخه وکړای شي.

دمهال ویش بیلګه:

*دورځی په سر کې دمعا ملاتو او رپوتونو لیدنه.

*بیا له ادارې څخه دباندي له مراجعینو سره لیده کاته، که چیرې په کار کې مو داسې تعامل و

*له دی وروسته د مامورينو او کارکوونکو استقبال او ورسره مجلسونه او یا په کار کې دخپلو مشرانو لیدنه.

*بیا مهمو تلفونې مخابرو ته ځواب ویل.

*په وروستيو شیبو کې په کارځایونو او مامورينو ګر ځیدل او کار لیدل.

ددې لپاره چې ټولو تعامل کوونکو ته مهال ویش په ساعت او دقیقو ویشل شوی څرګندوي بايد له دفتر څخه بهر وځړول شي ، تر څو هر یو پردي پوه شي چې کله ننوتلی شی .

دامهال ویش چې مونږ یې بیلګه راوړی ده اړین نه دي.

بلکې دکار او ځای په رڼا کې چې څرنگه اړتیا بریښی جوړ شی .

دادارې په علم کې متخصصین وایې چې په کار کې دقت او په تفصیل یې اهتمام کول او بیا تروروستیو شیبو دهغه تعقیبول دکارې دندې لوی مهارت ګڼل کېږي پدې شرط چې متوازنه بڼه ولري او دکمې او زیاتې مخه په کې ونیول شي.

7. دنورو کارکوونکو لپاره خپل ځان په پاکي، عدالت، درسمې مهال ویش، لوائحو او قوانینو په تطبیق دکار سره انسجام او جوړوونکو وړاندیزونو کې قدوه اوبیلګه وګر ځوه.

دریم څپرکي

په وظیفوي کار کې نوروته واک ورکول:

بريالي موظف هغه دي چې په خپل څنگ کې کارې ډله پيدا کړي په دوی کې دقرباني ورکړي، او اقدام روحیه وروزي، مهارتونه او ځواکونه یې ورزیات کړي او هریوه ته بیامناسب کار ورو سپاري.

واک ورکول یادگار ویش دهغه چالپاره چې په کار کې کامیابي غواړي ډیره بنسټیزه مبدا ده، ددې سرچپه په مرکزیت سره نو بنت وژل کيږي او ځواکونه دمنځه ځي.

تفویض څه ته وائی؟ دخپل مسؤلیت او سر پرستی لاندې څه کار بل ته سپارلوته تفویض وائی .

د تفویض گټي:

1. له استعدادونو او تخصصاتو څخه گټه اخیستل، اوله ابته کیدو څخه یې مخنیوي.
2. له مشر څخه بار کمول او هغه په نورو مامورینو ویشل.
3. د کارونو په سرته رسولو کې سرعت او گړندیوتوب: ځکه ډیر مامورین یې په کولو کې برخه اخلي.
4. دکار بڼه والي: ځکه په خپل تخصص کې دنورو په گډون کار کول هر ورو دکار بڼه والي منځ ته راوړي.
5. د تولید زیاتوالي: ځکه کله چې کار گړندی وشي پاتې وخت دنورتولید لپاره په کار اچول کيږي، او له دې سره تولید زیاتويږي.

د بريالي تفویض شرطونه:

1. تفویض کوونکي باید د تفویض واک ولري، او که داسې نه وه نو بیا به یې دخپلي اداري یا موسسی د قانون او لوا نځومخالفت کړی وی.
2. هغه چاته چې د تفویض له لاري کار سپارل کيږي، باید چې په سپارل شوي کار کې مهارت او رغبت ولري.
3. د سپارل شوي کار حدود باید د وخت، ځای، وسایلو او واک په اړوند په دقیق ډول وټاکل شي.
4. د تفویض کوونکي او مامور ترمنځ د اړیکو څرنگوالي: د اړیکي باید داسو ویشل شي چې د مشر له لوري لارښونه، څارنه، او دکار سمون یا تقویم صورت ونیسي او د مامور له لوري کار او دهغه د سمون او بڼه پرمختگ په هکله د هدایت غوښتنه وشي.
5. د تفویض د دواړو اړخونو (مشر او مامور) تر منځ باید منځومي اړیکي وي، نه د مرکزیت په څېر چې مامور پکې بې واکه وي، اونه داسې چې مشر دهر ډول لارښوونې او څارنې څخه بې برخي وي.

څلورم څپرکي

په کار کې غونډي او مجلسونه

مجلسونه او غوندي د هغو مهمو وسايلو څخه گڼل کيږي چې ډله نيز کارونه پرې په ښه ډول اداره کيداي شي، دا کارونه که لنډ مهالي اويااوږد مهالي وي.

ځينو څيړنو دا جوتنه کړي ده چې د(۴۰٪) څخه تر (۷۰٪) پوري د کار وختونه په مجلسونو کې کارول کيږي، سره د دې چې يواځې) ۲۰ (٪ ددې مجلسونو څخه گټه اخيستل شوي ده، په کار کې مجلسونه ډير ارزښت لري، مگر يوشمير يې گټې هم تماميږي، له کارې مجلسونو څخه ډښې گټې اخيستلو او د منفي اړخونو دمخنيو لپاره په لاندې کربنورنا اچوو:

1. په موسسه کې د مجلسونو موجوديت دکارکوونکو تر منځ د تجربوپه تبادله کې مرسته کوي.
2. د مجلسونو په ترڅ کې د موثوقو منابعو څخه نوي او سم معلومات مسؤلينو ته په خاصه توگه او کارکوونکو ته په عامه توگه لاس ته ورځي.
3. مجلسونه ټولو ته په پريکړو کې د برخي اخيستلو فرصت ورکوي، او په دې توگه په هغوی کې د عملي کولو، اومسوليت اخيستني استعدادونه او رغبتونه روزل کيږي.
4. د مجلسونو په توسعه د کارې ډلې رو حيه لورپېرې پداسي حال کې چې په لويو کارونو کې استغنا ورڅخه نشي کيداي.

دمجلسونو ډولونه:

کولي شو چې په هر کار کې مجلسونه په لاندې ډول وويشو:

1. د معلوماتو د تبادلې مجلسونه: ددې مجلسونو څخه هدف د کار کوونکو تر منځ په ډله نيزه توگه د معلوماتو تبادله ده، چې د فردي تبادلې په نسبت پکې ډير وخت او زيار سپما کيږي.
2. د پريکړو مجلسونه: داله څيړني لاندې موضوعاتو په هکله د پريکړو لپاره وي.
3. دڅيړنو او دراستو مجلسونه: د دې څخه هدف ديوې موضوع په هکله هر اړخيزه څيړنه ده، چې د فکري او ذهني سياليو او کار اچوني په صورت کې منځ ته راځي، د دې لپاره کيداي شي چې څو ډلې جوړې شي، هري يوي ته د موضوع يواړخ و سپارل شي او بيا وروسته د ټولو څيړنو د ټولگي څخه د عمومي موضوع پايله لاس ته راشي.
4. بيړني مجلسونه: دا هغه مجلسونه دي چې د حالاتو دغوښتنې پر بنسټ جوړيږي، داداري يا موسسې په مهال وپيش کې له وړاندې څخه ځاي نلري.
5. او نيز يا مياشتني عادي مجلسونه چې د موسسې د کار په مهال وپيش کې ځاي ورکړ شوي وي.
6. دډله نيزو څيړنو لپاره مجلسونه: دا اعلاني او تشهيري ښه لري، دا له نوروسره ډير توپير لري ځکه مخکيني توليدي او دا اعلاني دي.
7. تعليمي مجلسونه: هغه دي چې شاگردان پکې د استاذانو پواسطه زده کړه کوي.

توليدي مجلس:

ددې لپاره چې مجلس کامياب، توليدي اومثمروي، او اعظمي استفاده ورڅخه وشي بايد چې ښه تياري ورته ونيول شي، ښه اداره کړي شي او بيا يې دپريکړو ښه څارنه وشي.

کولاي شوچې د کاميابۍ لاملونه په دري برخو ووېشو ، لومړي د مجلس څخه دمخه، دوهم د مجلس په ترڅ کې ، او دريم د مجلس په پاي کې:

لومړي د مجلس څخه دمخه:

1. کله چې مجلس ته اړتيا نه وي بايد دا پر نشي ځکه پدي سره وخت ضائع کيږي، زيارونه او وسايل بي خايه کاريږي.
2. د مجلس موخه بايد له راغونډتو څخه وړاندې په څرگنده توگه وټاکل شي.
3. د مجلس لپاره د وخت او ځاي ټاکل بايد په څرگنده توگه صورت ونيسي ، پداسي حال کې چې د ډيرو برخه اخيستونکو لپاره مناسب وي چې د مجلس لپاره اژندابايد له دايريدو څخه کافي موده وړاندې دتيارولو دځانگړي کميسون له لوري او يا دمجلس دمشرتابه لخوا ترتيب شوي وي.
4. د مجلس دبرياليتوب لپاره بايد ټول برخه اخيستونکي دمجلس په موخه، اژندا، وخت او ځاي خبر کړي شي، کيداي شي چې له ځينو غړو څخه په ځانگړي توگه څه و غوښتل شي ، داخبرتيا بايد له مجلس څخه کافي موده وړاندې وي ترڅو ځان ورته چمتو کړي، اودهر مجلس دبهير موده بايد په مناسبه توگه وټاکل شي
5. دمشرتابه لوري بايد د مجلس لپاره د ټولو وسايلو تياري ولري لکه : اوراق، قلمونه، فايپونه، تغذيه، اوبه، د تقديم او ترانسپورت وسايل او که مجلس اوږد وي د خوب ځاي او داسي نور.
6. د مجلس مشر بايد د اداري لپاره هم خپل تياري ولري.
7. هر غړي بايد د مجلس لپاره خپل ځان په بدنې، فکري، نفسي او معلوماتي توگه تيار کړي، د نورو برخه اخيستونکو نفسيات له نظره تير کړي چې څه ډول چلن بايد ورسره وشي .

دوهم ډ مجلس په بهير کې دبرياليتوب لاملونه:

1. ټول غړي بايد په ټاکلي وخت ټاکلي ځاي ته حاضر شي.
2. مجلس ته بايد دروغتيا، نشاط او ويښتوب په حالت کې حاضر شي، چې دستريا اوناروغی احساس ورسره نه وي.
3. د حاضریدو په وخت کې پرتولوباندي د اسلامي ادابو سره سم سلام اچول.
4. د مجلس پرانسته په الحمد لله و الصلاة والسلام على رسول الله سره وشي.
5. د غړو تر منځ تعارف که دمخه نه وي شوي او په مجلس کې دهر يوه دنده ښودل.
6. دمجلس مشر او منشي ټاکل که دمخه نه وي ټاکل شوي.
7. غړوته د اژندا اودهغي د فقراتو ترتيب او وخت ورپه يادول.
8. د مجلس د پاي وخت ټاکل ترڅو ټول دي ته متوجي شي.
9. په مجلس کې ټولو غړوته په نياومنه توگه د خبرو اومباحثي وخت ورکول.
10. په اژندا کې له شاملو فقراتو څخه بايد يوه هم پري ښودل شي، دټولو موضوعاتو په هکله پريکنده او څرگندي پريکړي وشي، او په هماغه مهال وليکل شي ، دموسسي له قانون اولواحقوسره سم بايد پريکړي د ټولو په اتفاق او ياداكثریت پرېنست وشي.
11. هر غړي چې د مجلس د موضوع څخه وځي يا دپريکړي څخه وروسته بيا خبره غبرگوي يا نورو غړوته زيان رسوي بايد ډيرپه نرمۍ او ادب متوجه او مخه يي ونيول شي.
12. په پاي کې بايد ټولې لاس ته راغلي پريکړي اوپايلي اعلان شي اود عملي کولو لوري يي هم په گوته شي.

13. مجلس بايد په ټاکلي وخت کې پاي ته ورسيزي ، دارتيا او د حاضرينو د موافقي پر ته يي له اورديدو څخه ډډه وشي .

درېم ډ: مجلس څخه وروسته د کاميابي لاملونه

1. د مجلس پريکړي اړوندو غړوته ورکول.
2. هغه غړي چې مجلس ته ندي راغلي او د پريکړو تطبيق ور پوري اړه لري خبرول.
3. په غونډه کې د برخه اخيستونکو په ښه توگه وداع کول.
4. د پريکړو د عملي کولو لپاره ښه پلان گذاري اودهغو تلپاتي څارنه اودمجلس دموخودتحقق په هکله لارښونه.

د مجلسونو د ناکامي لاملونه:

1. برخه اخيستونکوته د مجلس دموخونا څرگندوالي ،اوپا په هغودقناعت نشتوالي .
2. د مجلس لپاره په تيارۍ کې نيمگړ تياوي لکه اداره ، اژندااونورارين وسايل.
3. غړوته د اژندا،هد ف، وخت اوځاي په هکله ناسمه خبرتيا.
4. د گډون کوونکو له لوري مجلس ته په ټاکلي وخت او ځاي کې نه حاضرېدل.
5. د مجلس لپاره نا مناسب او يا ناکافي وخت ټاکل.
6. د بدني ستريا،نفسې بي قناعتۍ او د کافي معلوماتو د نشتوالي له امله په مجلس کې دگډون کوونکو عدم اهليت، ځکه پدي ډول گډون کول هيڅ گټه نلري،څيرني او پريکړي ټولي نيمگړي وي.
7. د مجلس په بهيرکې له اژنداپرته،په نوروچارولکه په تلفون،وتلواو ننوتلو باندې ځان مصروفول.
8. د مجلس د موضوعاتوپه هکله څرگندو پريکړوته نه رسيدل اويا گډون کوونکوته د پريکړو ناڅرگندتيا.
9. د مجلس په اداره کې له سختۍ يا نرمۍ او بي پروايي څخه کار اخيستل.
10. په مجلس کې د شوو پريکړو په هکله دکاميابي عملي بني نشتوالي .

پينځم څپرکي

په کارکي ستا اوستاد ملگروترمنځ د باورجوړوني وسايل:

مخکي مو له نوروسره داريکو جوړولوپه موضوع بشپړه ليکنه وکړه،چې څرنگه بايد له نوروسره چلن وشي چې د هغوی د باور لاس ته راوړلو او اړيکو جوړولو لپاره لار هواره کړي،په دې برسیره مونږ غواړو چې په کارکي د ملگروسره په اړيکو جوړولو لازياته رڼا واچوو،ځکه ملگري ځانگړي ارزښت لري له دوی سره ډير

تماس اود ښواريکو جوړونه دکار دکاميابی لپاره اړينه ده، دي موخي ته درسيډو لپاره بايد لاندي ټکي په نظر کې ونيسي:

1. دنورودرناوي لاس ته راوړلو لپاره بايد په خپل کارکي مخلص او امين اوسي، او څرنگه چې لازمه وي په هغه توگه يي ترسره کړي.
2. ځان د نيکو اخلاقو او ښه سيرت څښتن کړه، د ملگرو سره په مهرباني، نرمي، ورين تندي او پاکي ژبي چلن کوه، د بدو څخه يي تير پره او دنیکي ستاينه يي کوه.
3. د خپل ځان او لباس نظافت ښه ساته، او ښه خوشبوي کاروه.
4. له ملگرو سره په خوشحالي او خفگانو نوکي پراخه ونډه اخله، د اړتيا پر مهال نصيحت او مشوره ورکول مه هپروه، او په مناسبو نوکي له خپل وس سره سم سوغات اوله اړمنو سره مالي مرسته له ياده مه باسه، ددي تر څنگ د هغوی اود کورنيو يي تل پو بښتنه کوه، په خاصه توگه چې کله مشرتوب در په غاره وي، په کار کې دستونزو پيداکيدو په مهال دهغوی څخه مرسته مه دريغوه.
5. له ملگرو سره له کار ځاي څخه بهر کله کله په ورزشي سياليو او تفريحي سپرونو کې برخه اخله.
6. زيار او باسه چې د ملگرو په وړاندي غامض او پټو نوکي انسان معلوم نشي، بلکې د هغوی سره دخپل ژوند، افکارو او حالاتو په هکله خبري کوه، مگر له اندازي څخه زيات نه، چې بيا به ورته په ځان مين او احمق ښکاره شي، او ډير ژور هم مه څه چې اسرار در څخه ښکاره نشي، چې د باور لاس ته راوړلو په ځاي به د بدو خلکو له لوري زيانمن شي.
7. د هغه څه له ويلو څخه ډډه وکړه چې په کارکي د ملگرو حساسيتونه راپاروي، لکه څرنگه چې قومونه، کورني او سيمي په خپل منځ کې پارونکي خبري کوي، او همدارنگه له هغوی او دهغوی له خپلوانو څخه دشوي کار داسي يادونه مه کوه چې هغوی پرې خفه کيږي، او د هر ډول عيبنو له ښکاره کولو څخه ځان وساته.

ځکه دا ډول کړني په زړونو کې کينه او کرکه پيدا کوي، که څه هم دا اکثره پټ وي، خو بيا هم دانسان پر ډيرو تصرفاتو او چلن باندې له تاسره اغيزه کوي، که چيري نصيحت او سمون ته اړتيا وه دهغې لپاره خپلې لارې دي.

8. له ملگرو سره په چلن کې مثبتو يا منفي احساساتو ته ډيره اجازه مه ورکوه، بلکې د منځومي او حکمت تگ لارې په خپلو سره دهر څه ځاي وپېژنه، ته نه پوهيږي کيداي شي چې الله تعالي ددي نه وروسته بل څه پيښ کړي.

شپږم څپرکي

په کارکي له ستونزو منو خلکو سره چلن:

که هرڅومره انسان دنیک خوي څښتن شي او زيار او باسي چې علمي او نفسي وسايل دنورودباورد لاس ته راوړلو او دښواريکو جوړولو لپاره وکاروي، مگر بيا هم په شاوخواکي داسي انسانان پيداکيږي چې دخپلو

ځانونو او نورولپاره دستريا لامل گرځي، که له دې ډول ملگرو سره د کار کولو د زمينست سره مخامخ شوي څه ډول چلن بايد ورسره وکړي؟

الف - انسان بايد خپل ځان د ستونزو غملو او په زيانونو صبر کولو ته چمتو کړي هغه هم په لاندي توگه:

1. په خپل ځان ويسا او باور پيدا کول.
2. له خوراک، خوب او ورزش په واسطه دخپل بدن بڼه پالنه.
3. په ځان کې د ثبات او هيله مندتيا د مثبت شعور روزنه.
4. له خلکو سره په ثبات دخبرواترو او محاورې عادت پيدا کول.
5. له ستونزو څخه تينسته نه کول، بلکې په علمي لارو او ارامو اعصابو ورسره چلن کول.
6. له ستونزو سره د مخامخ کيدو په مهال له پارونکو احساساتو او د قهر او غصې څخه ډډه کول.

ب - د ستونزې څيرنه او دحل لپاره يې پلان جوړونه:

1. په ستونزه کې د فکر کولو څخه دمخه اودس، دوه رکعته نفل لمونځ، اوزيات ذکر وکړه، او دالله تعالی څخه دمرستي او توفيق غوښتنه وکړه.
2. لږ وغزيره اعصابو او بدن ته دي له شور څخه لري هوساينه ورکړه.
3. د ستونزمن ملگري په هکله فکر کول پيل کړه، لومړي بايد پدې کې فکر وکړي چې دهغه تصرفات چې تاته ستونزې راولاړوي په نښه کړي او دڅه لپاره دا تصرفات کوي، دواقع او لاملونه يې څه دي؟

ايا ستونزه دهغه په خفه کونکو خبرو، او که په نورو دځان لوړگنلو، او که په نورو شک کولو، او تل دهغوی په کارونو نيوکوکولو او که دهغوی دښه مقام او کار کولو له امله ورسره کينه کولو کې ده ، مهمه دا چې ستونزه په دقيق ډول په نښه شي.

4. په تا او ستا په کار د ستونز من ملگري حقيقي اغېز پېژندل، آيا ته دومره ورڅخه تنگ شوي يې چې ستونزونه دتينيستي په فکر کې د بل کار لټون کوي؟ آيا ناسويتيا دې زيا ته شوي ده؟ آيا دکار کولو موخې مو هيری کړي؟ آيا توليد دي لږ شوي اودکار کيفيت دي کمزوري شوي دي؟ او داسي نورې اغيزی .

5. د مخکينيو معلوماتو په رڼاکې له ستونزې څخه دتيريدولپاره بڼه او کاميايه لاره ولټوه ، په تا او ستا په کاريې دناوره ه اغېز مخه ونيسه، دحل دلاري په ټاکنه کې بڼه غور وکړه، گټه اوزيان، مصالح او مفاسد يې په نظر کې ونيسه.

کيداي شي چې د حل لاره د ستونزې اوستونزمن هيرولو، يا دهغه بل ځاي ته بدلولو، يا دستابل ځاي ته انتقالولو، اويادنوموري ستونزمن انسان سره مخامخ مباحثې او خبرو اترو کولوکې وي.

6. که چيرې موله نوموری انسان سره دمخامخ خبرواترو لار غوره کړه، نو بيادي خپل افکار دلایل اوبيلگې راټولي کړه، عبارتونه، حرکتونه، دسترگو ليدنه اوداواز موجوده دي بڼه منظم او ترتيب کړه، ترڅو وکولاي شي ددې ټولو په واسطه په خپله موخه کې بريالي شي او په ملگري کې مثبت بدلون رامنځ ته کړي.

7. دخبرواترو په پايله کې يې دغبرگون تمه ولره، اوستادغه تمه بايد د هغه دروحي اوسلوکې چلن په هکله دمعلوماتو پربنسټ ولاړه وي.

8. دغبرگون دښودني په رڼاکې په خپله کرنلاره کې بدلون راوړه،ستا موخه بايد دستونزي دمنځه وړل او ياد هغي کمزوري کول وي،پام کوه چې پدي قدم سره دښمني راونه پاروي،اوپا ستونزه نوره غټه نکري،کونښن وکړه چې دمنځه لاره شي اويایي اغيز کمزوري شي.
9. چې کله دې کرنلاره وټاکله په يوه پاڼه کې يې له ليکلو څخه وروسته څوځلي له نظره تيره کړه،د ستونزي او دهغي د حل لپاره يواځې په ذهني معلوماتو بسوالی مه کوه تر څوچې دستونزوپه حل کې اوږدې تجربې ونه لري.
10. ددين پالو،هوبنيارواوپوهو ملگروسره دخپل نيت او اقدام په هکله مشوره وکړه،دهغوی مشورې او نصيحتونه په بيله پاڼه کې وليکه،بياپه دې غوروکړه چې څومره استفاده ورڅخه کيداي شي.

ج :د ستونزي دحل لپاره عملي قدمونه:

چې کله دې ځان له ستونزې سره د مخامخ کيدو لپاره چمتو کړ،اودحل لپاره دې مناسبه کرنلاره غوره کړه، نو بيا د جوړې شوي کرنلاري دپلې کولولپاره لاندي پراونه په نظرکې ونيسه :

1. له مقابل لوري سره دخبرو لپاره مناسب ځاي او وخت وټاکه،په داسي حال کې چې فارغ، هوسا، او دخبرو لپاره چمتوالي ولري، او داسي هيله ورڅخه ولري چې سړي د نوروارتياوې په نظرکې نيسي او ددي لپاره له خپلو ځينو دريځونو څخه تير پېږي.
2. له مقابل لوري سره په ډير درناوي اودښو عباراتو په کارولو سره محاوره وکړه،وروسته لدې چې دستونزې په هکله يې نظرځان ته معلوم کړي دهغي په حل کې ورڅخه مرسته وغواړه.
3. د ستونزي دحل لاري اووراندیزونه چې مخکې دې تيارکړي دې منځ ته واچوه،ددې لپاره مناسبه لاره وکاروه،اودتولولپاره پکې دگټو په لرلو رڼاواچوه.
4. دگټورو او مثبتو افکارو او وړاندیزونو سره يې موافقه وښايه،د کمزورۍ او اړتياوپه يادوني سره پري مهرباني او شفقت وکړه ، ستا په مقابل کې د ستونزو پيداکولو په بدل کې نور وړاندیزونه ورته وکړه (که د ستونزوپه پيدا کولو کې يې تاته د گټورسولو گومان کاؤ).
5. داملاقات پداسي حال کې پاي ته ورسوه چې دگد يوو ټکي موپه گوته کړي وي،او د هغي په اړوند د هر يو مسئوليت مو څرگند کړي وي.
6. که چيري د محاورې او څيرني لپاره څه پاته ؤ -د بل ملاقات لپاره وخت وټاکي .
7. د اتفاق دټکوپلې کولوڅارنه وکړه، پدي هم نظر وساته چې ترکومه حده عملي کيږي او څومره پرمختگ پکې کيږي.
8. بايددخبرو په مهال کې هوساو ساړه اعصاب ولري،اوپه روحي او بدني توگه هم ارام اوسي ،له ملاقات څخه دمخه که په کافي اندازه وغځيري ډيره به ښه وي.

مقابل لوري ته دستونزي د حل په لاره کې د مرستي له امله مکافات ورکړه،په شفقت،مهرباني ،درناوي اوموسکا يې دکار دملگروپه مخکې دنوي بدلون ستاينه وکړه، که مناسبه وه ډالۍ ورکړه اودکار دستونزوپه حل کې ورسره هراړخيزه مرسته وکړه.

اووم څپرکي

د توليد زياتول

په ژوند کې د انسان دهرکار کولوموڅه بڼه اوزيات توليد وي،کله چې دکارپه مقابل کې نوي توليدلاس ته را نه شي گواکې هغه زيار اوڅواک بي ځايه لگولې دي،د توليدزياتولو لپاره وگړې او موسسات تل کوبښ او هل ځلي کوي.

له کار سره ددې موضوع د اړيکوله کبله غو ارم دځينو هغو لارښوونويادونه وکړم چې دپلې کولوپه صورت کې د کاردتوليدپه زياتوالي اوبڼه والي کې مرسته کولاي شي:

هغه عناصر چې په توليد اغيزه کوي:

1. پانگه.
2. اختراعي افکار.
3. بريالۍ اداره.
4. روزل شوي کارگران.
5. لومړني موارد.
6. تخنيکي آلات اوسائل.
7. د توليد لپاره بڼه بازار.

توليدڅنگه زياتيداي شي ؟

1. پرکارباندي له پيل څخه دمخه بايددځان اوکارترمنځ گډي اړيکي پيدا کړي . ددې لپاره بايد دکار اودهغه دگټو اوارزښت په اړوند بشپړه څيړنه وکړي، ترڅو دکار موخي ستا په ذهن کې داسې ځای ونيسي چې هيڅکله يې له لاس ته راوړلو څخه وروسته کيداي نه شي.
2. دکار اودهغه په پنځ او اړتياو پوهيدل دنوښت او ترقي شرط گڼل کيږي.
3. دکار لپاره بنسټيزي اړتياوي برابرول، لکه روزل شوي کارکونکي، تخنيکي وسايل، خام مواد او مادي امکانات.
4. ذهن له نورو مصروفيتونوڅخه په بشپړه توگه خالي کول او خپله ټوله پاملرنه کار ته اړول.
5. د توليددزياتوالي له مهموسائلو څخه يوهم دمشرانو له پلوه زياتوتوليدکونکو، گړنديواوماهرو کارکونکوته مکافات ورکول، او تل هغوی تشويق کول، کيداي شي چې دامکافات د ترقيعاتو، مالي مرستو، داسانتياو برابرولو اود منني دبرې ليکونوپه بڼه کې صورت ونيسي . ددې لپاره بايد دقيق او موضوعي معيار وجود ولري چې ددوی دتوليد اروزنه په بې پرې اونياومنه توگه وکړي، هيڅ ډول واسطه پکې نقش ونه لري.
6. د حقوقودساتني ډاډ ورکړشي، ځکه کله چې له کارگر سره دهغه په هکله دغير عادلانه اوبي انصافه پريکړو ويره وجود ولري، بيابانو د کار او توليد لپاره ذهني او بدني پاملرنه اواستعداد نشي پيدا کولاي.
7. زيار اوباسه چې دکار لپاره ټاکلي وخت په بل څه کې ونه کارول شي، ځکه لومړي دايو امانت دي چه الله جل جلاله به درڅخه پوښتنه کوي، دوهم داپه توليد هر ورومر و مثبتته او منفي اغيزه کوي.
8. په دې کار کې له تا څخه دمخکينيو خلکوله تجربو او پوهې څخه استفاده وکړه، په ټاکلو موضوعاتوکې ددوی مشوري تر لاسه کړه.

9. د خپل کار په میدان کې دهر نوبت لیدنه اوله هغه څخه داستفادي کوښښ وکړه، ددې لپاره ښه وسیله دمجلو او په دې ډگر کې د متخصصو څېړونو لوستل، دروزني او څیړنو مرکز ونو اونندارتونونوسره اړیکې او یاله هغو څخه د امکان په صورت کې لیدنه ده.
10. د لوستلو او دروزني کورسونو او کنفرانسونو ته دورتلو په وسیله دخپل کار په ډگر کې دنوبت، اختراع او انکشاف کوښښ وکړه.
11. ځان ته دې هم د کافي هوساینې اود رخصتو حق ورکړه.
12. په کار کې دخپلومشرانو، ملگرو اومامورینو سره تل ښې اړیکې وساته.

په کار کې د تولید د کمښت او کمزورۍ لاملونه:

1. د کار لپاره دبريالي او څرگند پلان نشتوالي ، بلکې کارکوونکي په غیر منظم ډول دگډوډۍ په فضا کې کارکوي.
2. د منل شوي پلان نه پلي کیدل او په خپله خوښه پکې هروخت بدلون راوستل.
3. د کار په وخت کې په نورو کارونو مصروفیدل.
4. د موسسي یا اداري د رسمیاتو برخلاف کار ته ناوخته راتلل ، او دوخته تلل.
5. ډیر رخصتونه اخیستل او دهغي لپاره ډول ډول عذرونه وړاندي کول او په هره وسیله ورته ځان رسول .
6. په کار کې له مشر سره د ملاقات او دکار په چارو کې له هغه سره خبري اتري نه کول.
7. له کارکوونکي څخه د غوښتل شوي کار هیږیدل او یا په دې عذر ځان ژغورل.

دتولید دلر والي لاملونه:

1. په کار د کارکوونکي قناعت نه درلودل.
2. په کار نه پوهیدل ، اونه یې دهر اړخیز درک او انسجام درلودل.
3. دخندانو د موجودیت، یا دوساېلو دلبروالي اویا دخینونورو لاملونو پربنسټ کار په سمه توگه سرته نه رسول.
4. بل کار په دې کارمخکې کول، اویا هم نور کارونه ورسره یو ځای کول.
5. د کارکوونکي په ژوند کې دجدیت او زیار نشتوالي.
6. له کارکوونکي سره داسې احساس چې گواکې په موسسه کې دښه کار او ښه تولیدڅښتنانو درناوي نه کیږي.
7. په کار کې دمشرانو اوکارکوونکو ترمنځ د ستونزو شتون .

اتم څپرکي

اداره په څو کړنو کې

هر کار اداري ته اړتيا لري، اداري ته ټول اړمن دي ، ځيني خلک پکې تخصص پيدا کړي.

دکور مشر، دموستي مشر، مامور، سوداگر، بزگر او شپون ، هريو په خپل کار کې اداري ته اړتيا لري.

د ادارې او په خاصه توگه په وظيفوي کارونو کې دکارکوونکو د ادارې په هکله ځيني عمومي افکار په لاندې ډول دي:

اداره څه ته وائي:

اداره پلان جوړونه او په عملي ډگر کې دټولواکامانياتو او وسايلو په انسجام او منظم ډول کارونه دڅارني او لارښووني تر سيوري لاندې ټاکلو موخو ته رسيدلو ته ويل کيږي.

د ادارې ډولونه:

داداري د علم متخصصينو دډيرو څيړنو په پايله کې د دې علم ډير ډولونه سره بيل کړي دي.

دابيلونه دخلکو دژوندو واقعيتونو دراتولوني پربنسټ ولاړه ده، چې مهم ډولونه يې داداي:

1. دلائحو پواسطه اداره کول : داتوله اداره په هغو سختو شرائطو ولاړه ده چې قانون او لائحي بايدپلې شي ، پدي کې کارکوونکو ته زيان اودکاردموخو دمنځه تلل چې داکار او اداره ورته جوړه شوي ده په نظر کې نه نيول کيږي.

پدي ډول اداره کې دنوبست او اختراع روح نه وي، دا هغه تقليدي اداره ده چې دنوبست سره دښمني لري.

2. دغبرگون اداره : دډول اداره دنورودکارونو په مقابل کې په غبرگون ښودنه ولاړه ده، نوبست خولاپريږده چې خپل پلان، قانون او لائحي هم نلري، تل ددفاع اوملگرتيا په دريځونو کې دنورو له اغيزي لاندې وي.

3. د ستونزو اداره : دايواځي دبيريښو اوستونزمنو حالاتو په اداره کولو کې ځانگړتيا لري، او تل نه وي.
4. د شخصي جاذبيت اداره : دا هغه اداره ده چه د مشر په محور څرخيږي دهغه په شخصي ځواک او جاذبيت ولاړه وي، له کار، پلان ، لائحو او موخوسره يې هيڅ اړيکې نه وي.

5. په هر دريځ کې دتيريښي اداره : دا هغه اداره ده چې دحقوقوڅخه په تيريښه، په پيښو حالاتو رضاييت، دستونزوسره له مخامخ کيدوڅخه ويره او دنورودراضي کولو په زيار ولاړه ده.

6. د خوښې لرونکو خبرو اداره : دا هغه اداره ده چې دموستي اوکار ځای دستونزو څخه دسترگو پټولو ترڅنگ، دموستي او کارکوونکو فعاليتونه او د خوشحالي خبرونه غټوي، تر هغه مهال چې موسسه دلويي پيښي سره مخ شي.

7. د مطلق واک سپارلو اداره : دا هغه اداره ده چې پرته دڅارني او محاسبي مامورته دکارونو بشپړ واک وسپاري.

8. دگډون اداره : هغه ده چې د مشر او کارکوونکو ترمنځ په واک، پريکړو او عملي ډگر کې بشپړ گډون وجودلري.

9. دموخو اداره :داهغه اداره ده چې دکار او موسسي موخي په څرگند ډول کارکونکو ته وړاندي شي، بيا ددي موخو تحقق لپاره هلي ځلي په کارکونکو وويشل شي، چې هر يوفرد په دوامداره توگه دټاکلي موخي لپاره دمووسي دموخو په دائره او چار چوب کي زيار اوباسي.

داداري دبرياليتوب شرطونه:

- 1- د معلوماتو شته والي او دکار په ټولو مستوياتو اوليولونو باندې دهغورونل.
- 2- په موسسه کي دکارکونکو ترمنځ داريکو اسانتيا، دشر او کارکونکو ترمنځ دديوالونونړول.
- 3- په کار کي دمکافاتو او مجازاتو ورکول ، دښوکارکونکو درناوي اودکمزورو پام راگرځول.
- 4- دمشرانو او کارکونکو ترمنځ متقابل باور اودوروري خوري اوله ميني ډکي اريکي، دکاري نظم او اطاعت سره دکار دښه سرته رسولو لپاره دمرستندويه روحيي ډله پيدا کوي.
- 5- دکارکونکي استعداد او ځواک پيژندل اودهغه سمه لارښونه کول.
- 6- دواک او تخصصاتو ټاکنه اوددي ترمنځ دټکر او گډوډي مخنيوي کول.
- 7- دستونزو په وړاندي په مېرانه دريدل او پريکړي کول.
- 8- ددي هرڅه دمخه په موسسه کي ټولو کارکونکو ته په خپلو ځايونوکي دکار دموخو څرگندوالي.

دمديرانو ډولونه:

1. په کار اهتمام کونکي او دکارکونکو څخه بي پروا مدير:

کوشن کوي چې درسمي وخت پابندي په بشپړه توگه وکړي، دمووسي قانون او لوائح چې دکار لپاره وضعه شوي په حرفوي توگه پلي کوي، مگر ددي ترڅنگ دکارکونکو دحقوقو، اړتياو، دژوندشرانطو او نیکو اريکو هيڅ پروا نه کوي، داډول مدير دڅه وخت لپاره کاميابيدای شي، مگر ډير ژر به ستونزي او دښمنۍ راپاروي، چې دکار دناکامی لامل به شي.

2. په کارکونکو اهتمام کونکي او دکار څخه بي پروا مدير:

دادمخکيني ډول سرچپه دي په پاي کي به يي ناکامي له هغه څخه سخته اودردونکي وي.

3. په ځان مين مدير: چې ټول اهتمام يي په خپل ځان وي دکار او کارکونکو پروانلري، هرڅه دځان دگټي لپاره کاروي، دامدير دخلکو او وطن لپاره وراني او بدبختي ده.
4. متوازن مدير: هغه دي چې کار او کار کونکو ته خپل خپل مناسب حقوق ورکوي اودکار په سختو شيبوکي دخپل ځان حق هم نه هيروي، دابريالي مدير دی.

د برياليتوب مدير صفات:

1. امانت : دادرکار د برياليتوب شرط دي مگر په مشرکي يې شتون ډير اړين دي، ځکه چې دهغه په لاس کې د موسسي او کارکوونکو حقوق دي، که چيرې امانتدار نه وي حقوق ضائع، کار او اداره د ناکامۍ سره مخامخ کيږي، د کار دکاميابۍ لپاره اخلاص شرط دي، مگر اخلاص به هلته وي چې چيرته امانت وجود ولري.
2. علم او تجربه : د خپل کار په ډگر کې علمي تخصص او عملي تجربه د مدير د برياليتوب لپاره اړينه ده، بې علمه مدير يواځې له هغې عملي تجربې څخه استفاده کوي چې دکلونوکار په ترڅ کې يې لاس ته راوړي وي، دنوښت څخه بې برخې وي، په تقليد او پېښو مصروف وي. همدارنگه د بې تجربې مدير علمي پانگه نظري پاته کيږي او دارتياپه وخت کې ترينه په عملي ډگرونو کې گټه نشي اخستلای.
3. د عملي کولو ځواک : څوک چې ځواک ونلري د کارکوونکو نظم نشي ساتلای، بلکې هغوی ورڅخه دخپلو شخصي گټو لپاره استفاده کوي، او دچاسره چې د پريکړو د عملي کولو ځواک اوواک نه وي، هغه د دفتر د ښکلا لپاره داينودل شوو توکو څخه بل څه ندي.
4. له کارکوونکو اونورو خلکوسره چې د موسسي سره اړيکې لري په تواضع او خاکسارۍ چلن کول، مدير بايد له سختۍ پرته ځواکمن، اوله کمزورۍ پرته خاکساره او متواضع وي ځکه پدې زړونه خپلولي شي، او ټول ورسره د مرستې او تعاون کوښښ کوي.
5. صبر او زغم : دا دواړه صفات د هر چالپاره چې پدې ژوند کې مخکښې غواړي شرط دي، بې لدې مشرې او مخکښې ناشوني ده.
6. ريښتينيوالي : ځکه په درواغجن هيڅوک باور نه کوي، او دخلکو درناوي او مرسته له لاسه ورکوي.
7. مشوره کول : ځکه استبدادي او ديکتاتور مشر کولاي شي چې خلک په بدني توگه په کار وگوماري مگر زړونه او اخلاص به ورسره نه وي، اوناسم اړخونه به يې زيات وي.
8. د څرگنديدو په وخت کې خپله غلطې منل : اوله هغې څخه راگرځيدل، عذر وړاندې کول، او تينگار پري نه کول.
9. هوښيارې، ځيرکې ، او فراست : چې په اسانۍ سره يې څوک نشي تيرايستلي ، که څه هم ريښتينيوالي يې دنورو تيرايستلو ته نه پرېږدي .

نهم څپرکيدمباحثې هنر:

مباحثه د بشري ژوند دهغو اړتياو څخه ده، چې انسان ورته په خپل کور کې له کورنۍ سره، په کار ځاي کې له ملگروسره او دگډوگټوله خلکو سره اړتيا لري. دښو پايو لاس ته راوړلو لپاره مباحثه د ځانگړي علم په بڼه کې په پوهنتونونو کې لوستل کيږي.

په اوسني عصرکي لويديځوالوددي علم پواسطه په نړۍ منگولې بنځې کړي دي او په خاصه توگه په سياسي او اقتصادي مباحثوکي يې ډير برياليتوبونه لاس ته راوړي دي.

لومړنيو مسلمانانو هم دمباحثي، محاورې او مناظري په هنرکي په زړه پوري مهارت لاره، پدې برخه کي يې کتابونه ليکلي، او ددې هنر استناديې قرآن کریم او سنت نبوي ته کړي دي.

مگر کله چي وروستيو نسلونو په وروستيو پيړيوکي ددې علم په څيرپه نورو چاروکي هم کمي وکړ، داکار د مسلمانانو دوروسته پاتي کيدو لامل شو.

دمباحثي په هکله په دې تنگ ځای کي تفصيلي خبرې نه شي کيداي، مگر دځينو مهمو اړخونو په هکله يې يادونه کوو، چي لوستوونکي پرې دمباحثي په ډگر کي خپل ځواک ښه کولاي شي.

دمباحثي مهم اړخونه:

الف: دمباحثي لپاره تياري اوچمتوالي، دستونزي څيرنه او په اړونديې دمباحثي لپاره پلان جوړونه.

دا تياري دلاندي ټکوپه ترڅ کي صورت نيسي:

1. هغه ستونزه چي ستا اودمقابل لوري تر منځ داخلاف ځای دي او مباحثه کول ورسره غواړي په څرگند ډول په گوته کول، ځکه دستونزي د ټاکنې اودحقيقت پيژندنې څخه پرته مباحثه کول د ناکامۍ او ماتې خورلومعنا لري.

2. له تاسره دهغه داخلاف دارخونو پيژندل، د مقابل لوري چي له تاسره مباحثه کول غواړي نه پيژندل، تا دستونزو سره مخ کوي.

کيداي شي دمباحثي په مهال ستا په مقابل کي يواړخ اوياديوڅخه زيات اړخونه ودرېږي، چي هريو يې دخپلو افکارو اوگتواستاديتوب کوي.

3. دهرارخ نظر معلومول: چي له هريوه سره داتفاق او اختلاف ټکي کوم دي؟ او داتفاق او اختلاف لاملونه څه دي؟ که له ټولو سره نه وي له ځينو سره دپوهاوي او حل ته درسيډو امکان څومره دي؟

4. دهر طرف داستادوپه هکله څيرنه، ځکه دمقابل لوري نظريات، افکار او گتې که هرڅه وي، مگرداستادې شخصي صفات دمباحثو په بهير هرومرو اغيزه کوي.

بايد دهغه دشخصيت مختلف اړخونه په تاريخي، اخلاقي، فکري، فرهنگي، سلوکي اوروحي لحاظ وڅيړل شي، او دده دشخصيت داسي نور اړخونه چي دمباحثوله پاره يې پيژندل اړين وي دڅيړني لاندې راوړل شي.

هغه څوک چي په مباحثوکي دمقابل لوري په هکله زيات معلومات ولري کولاي شي په پاي کي په نورو برلاسي او برياليتوب لاس ته راوړي.

ب: دمباحثي لپاره مناسب پلان جوړونه، دمخکينيو څيړنو پواسطه دمباحثي لپاره له تياري څخه وروسته بايد دمباحثي دبهير لپاره عملي پلان کيښودل شي، چي مهم ټکي يې دادي:

1. دمباحثي لپاره دې دخپلوموڅو ټاکنه په څرگند ډول وکړه، بيا داموڅي ددرجو پربنسټ چې ترټولو لوره او ترټولو ټيټه منل شوي موخه پکې په نښه شوي وي ترتيب کړه، دزيات تفصيل لپاره دکتاب په سرکې دموڅو جوړونې موضوع ته مراجعه وکړه.
2. هغه موڅي چې مقابل لوري يې دلاس ته راوړلو کوښښ کوي تخمين کړه، او ترټولو ټيټه موخه چې هغه ته دقبول وړوي کومه ده؟
3. بايد دځان سره داسې مقبول او قناعت ورکونکې بدیلونه ولري، چې دهغه دموڅودنه منلو په صورت کې ورته دامنلو وړ وي.
4. په مقابل لوري دخپلوموڅو دمنلو لپاره بايد اغيزمنې لاري وټاکي او هغوی ته پدې دقناعت ورکولو کوښښ وکړي چې ستاموڅو په منلوکې يې گټې لاس ته ورځي، او ياڅو لږ تر لږه زيان ورته نه رسوي.

دمباحثي په بهرکې بايد دهغوی دشخصي تجريح، پارونې او قهرولوڅخه ډډه وشي.

5. په مباحثوکې دگډون کوونکو خپلول دبرياليتوب اودقضيې دگټلوښه لاره ده.
6. په موڅو بايد اهتمام وشي، دظاهري بني، دځان ښودنې ددریځونو او خبري اعلاميوڅخه ډډه وشي پدې شرط که داخپله موخه نه وي.
7. دمختلفو احتمالاتو تمه بايدولري اوددې لپاره بايد مناسب حلونه هم موجود وي چې دارتيا په مهال يې وکاروي.
8. پداسې حال کې چې يواړه هم دبل خبرو منلو ته تيار نه وي ددواړو اړخونو لپاره دمنلو وړ حلونه غوره کړه، پدې شرط چې لږ تر لږه ټيټه موخه له لاسه ونه وځي.
9. په تيار شوي پلان بايد دمباحثي دپيل څخه دمخه څوځلي خپل ځان وروزي .

ج ډ مباحثي دعلمي پيل مهم پړاونه دادې:

1. دمباحثي ددلگۍ سره پيژندگلوي اوله نږدې څخه ناسته ولاړه، ترڅو دهغوی په هکله ستادڅيړنو دصحت اودهغه په رڼاکې دوضعه شوي پلان څرنگوالي درته معلوم شي، کيداي شي ځيني ټکي مراجعې او بدلون ته اړتياولري.
2. دستونزې په هکله دمباحثي ددلگۍ سره مخامخ کيدل اودخبرو اترو پيل، چې ددمباحثي دهممپړاونو څخه گڼل کيږي، پدې پړاوکې بايد افکار ښه وروڼل شي، اوپه غورغورونيول شي، دمقابل لوري سخته رويه او بدسلوکي په صبر اوموسکا سره وزغمل شي، همدارنگه بايد دحق منلو اوپه غلطيو اعتراف اودهغي څخه ترممکنه بريده په راگرځيدلو باندي ځان اړمن کړي شي، دمقابل لوري علمي اوثقافتي کچه په نظر کې ونيول شي، دخبرو اودقضيې دوراندي کولو مختلفي بڼې وکارول شي، دخواب ورکولوڅخه وړاندي بايد دناپوهيدلو خبروپه هکله پوښتنه وشي، او په دې بهير کې بايد ستاود مقابل لوري په منځ کې دداسې گډټکي که څه هم کوچني وي لټون وکړي چې دلوي پوهاوي او ژور اتفاق لپاره کارولاي شي.
3. له اتفاق اورضاکيدو وروسته دپريکړوپړ اوراځي، مگر که چيري په دريځونوکې سختي پيدا شوه، حل ته رسيدل ونه شونو بايد چې مباحثي پاي ته ورسول شي، او دحل لټون بل وخت ته وځنډول شي.
4. دمباحثو دپايولوڅيړنه اوارزونه، اودراتلونکو پړاونولپاره چمتوالي وشي، که چيري مباحثودام لاره.

او داتفاق په صورت کې دگډوټکودعلمي کولو کوښښ وشي.

کيداي شي چې د مباحثو لپاره تياري او پلان جوړونه يوه ډلگۍ او خبرې اترې بله ډلگۍ په غاړه ولري او يا دواړه کارونه يوه ډلگۍ ترسره کړي .

لسم څپرکي

د کار پرمختگ او دراتلونکي ليدنه

دکاري ادارو مشران، هر کار چې وي، او په خاصه توگه د سوداگرۍ ډول ډول کارونه، بيا په دقيقه توگه د سوداگرۍ ستر موسسات او شرکتونه داوردې مودې او دخولسيزو لپاره د کار د پرمختيا پلانونه جوړوي، پدې سره دوی کولاي شي چې د ټاکلومو خوپه لور خپل کارونه د تلپاتې ترقۍ، پراختيا، نوښت او د سياليو په لار روان کړي.

نو ددې لپاره چې څوک دکارونو مشري په غاړه اخلي بايدد راتلونکي لپاره په پلان جوړونه ښه پوه وي . ددهغو کسانو ترمنځ چې کارونه يې تل د ترقۍ او پرمختگ په لور روان وي، اودهغو کسانو چې په کارونو کې د لنډمهال لپاره کاميابي لاس ته راوړاي شي، مگر دوخت د بدلونونو او دورځو داوښتونونو په مقابل کې د مقاومت ځواک نه لري، او زر له منځه ځي ستر توپير دي.

د ځينو هغو څيرنو لنډيز چې متخصصينو پدې ډگر کې کړي دي په لاندې ډول دي:

د تلپاتې موخو او بدلیدونکو موخو ترمنځ توپير:

انسان او ټولنه چې هر کارکوي بايد موخه ولري، پدې موخو کې ځينې نه بدلیدونکي او پاتي کيدل يې دکار له پاتي کيدو پورې تړلي دي.

او ځينې نور يې بدلیدونکي دي چې په ځانگړې وخت پورې تړلي وي، د تحقق څخه يې وروسته بلې موخې ته تری انتقال کيږي.

دا کوچنۍ او پراخې موخې د تلپاتې زيار او ستروموخو د لاس ته راوړني په لاره کې تم ځايونه گڼل کيږي.

د راتلونکي پلان جوړونې لپاره د برياليتوب لومړي شرط د بدلیدونکو او تلپاتو موخو ترمنځ توپير کول دي.

د راتلونکي ليدني تعريف:

د تلپاتې موخو هر اړخيزه ساتنه، او دهغي ددير ښه تحقق او لاس ته راوړني په لاره کې د بدلیدونکو موخو د نوي نوښت او پرمختگ ته راتلونکي ليدنه وائي.

نو ددې لپاره بايد په کار کې د تلپاتې موخو او بيا بدلیدونکو موخو په هکله خبرې وکړو.

تلياټي موخې:

هر کار چې منځ ته راځي ځانته تلياټي موخه لري چې دکار ترپاي اوږده وي، دا ثابت هدفونه بايد دشمير په لحاظ لږ خوارزمنت يې ډير لور وي، دکار موجوديت په هر ځاي او وخت کې دهمدي لپاره منځ ته راځي.

له دې هدف څخه به پر ويايي يا پرينودل دکاردسقوط اوله منځه تللو معنا لري.

داسي بيلگه راوړو چې هر مسلمان پرې پوهيږي: دانسان د موجوديت هدف دالله تعالی عبادت دي) وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ. (د الذاريات سورت، ۵۶ آيت.

که داموخه پرينودل شي او انسان دخپل رب عبادت ونه کړي، نو پدې صورت کې دهغه موجوديت هيڅ معنا نلري او نه يې دپاتي کيدو لپاره کوم ميرر ليدل کيږي.

داموخه دژوند ترپاي پوري تلياټي ده، داله هغو ثابتو موخو څخه ده چې هيڅ بدلون نه مني (وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ. (د الحجر سورت، ۹۹ آيت.

تر مرگه دخپل رب عبادت وکړه.

ددې بيلگه دکار په نړۍ کې:

يوه ډله خلکو دڅه کار لپاره يو شرکت جوړ کړ بايد چې دجوړولو څخه ددوی په ذهنونو کې څرگنداو ثابت هدف چې دشرکت ترشتون پوري به پاتي وي وجود ولري، که چيرې شرکت دپنځوسو کلونو لپاره جوړ شوي وي بايدداسي ونه شي چې نوموړي هدف په لسوکلونو کې ترسره شي اوبيا دبل هدف لټون کوي که داسي وشول نو بيا دا ثابت او تلياټي هدف نه بلکې متغير او بدلیدونکي هدف دي.

تل پاتي موخې بايد دشرکت دکار کونکوداسي لارښونه وکړي لکه قطبي ستوري چې شمال ته تلونکي مسافر يې تل خپلې مخې ته گوري.

دهرکار ثابت او دائمي هدف هغه دي چه دموسسي ټولي برخي يوه له بلې سره تړي، دکار کونکو ترمنځ دهدفونو دتحقق په لاره کې يو والي راوړي.

دا ثابت او تلياټي هدفونه بايد لږ وي، ځکه ډير والي دبدلون نښه ده.

دکارونو په نړۍ کې تلياټي موخې دخلورو څخه نه زياتيږي، لږ داسي کيږي چې شپږو ته ورسيږي.

نوددي لپاره بايد په کار کې دثابتو هدفونو او عملي تجربو، پلانونو او عمومي سياست ترمنځ فرق وشي.

ثابت هدفونه بايد دوخت دازميننتونو په مقابل کې مقاومت وکړي، کله چې دخپل کار لپاره هدف ټاکي، بايد داپوښتنه مطرح کړي:

آيا کيداي شي چې يوه ورځ دکار په بهير کې له دې هدف څخه تير شم؟

که چيرې ځواب په هوکي و، نو بيا دا هدف دثابتو هدفونوله زيني څخه دبدلیدونکو هدفونو چوکاټ ته چې بدلون مني وليږدوه.

دتلپاتي هدف اوبديدونكي هدف ترمنځ دتوپير پيژندلو لپاره يوه كارول شوي لاره داهم ده چې دنوموړي كار په هكله په) ولي (پوښتنه وكړي، بيا له ځواب وروسته داپوښتنه پينځه ځلي تکرار كړي.

دبيلگي په توگه:

زمونږ دشرکت کار دخلکو کورونه پاکول دي.

ولي؟

ددي لپاره چې په عامه روغتياکي برخه واخلو.

ولي؟

ددي لپاره چې دامت تمدن او ترقي زياته شي.

ولي؟

ددي لپاره چې په ژوند کې يې دکار ځواک زيات شي. ولي؟

ددي لپاره چې بشريت په نيکمرغی کې ژوند وكړي.

ولي؟

ددي لپاره چې دالله تعالي رضا لاس ته راوړو.

نو ويلاي شو چې دشرکت تلپاتي هدف دالله تعالي رضا لاس ته راوړل دي.

بله بيلگه : زمونږ موسسه دکمپيوتر ساينس په برخه کې شاگردان روزي.

ولي؟

ددي لپاره چې خلک دنوي وسايلو څخه دکتي اخيستلو لپاره چمتو کړو.

ولي؟

ددي لپاره چې دامت ځواک زيات کړو.

ولي؟

ددي لپاره چې دبنمن پري منگولي ونه لگوي.

ولي؟

ددي لپاره چې آزاد ژوند وكړي.

ولي ؟

ددې لپاره چې خوشحالي لاس ته راوړي.

نو ويلاي شو چې د موسی ستر او تلپاتي هدف دخلکو لپاره دخوشحالی لټون دي.

ته گوري چې د مال زيا توالي بنسټيز او تلپاتي هدف نشي کيداي، ځکه مال په حقيقت کې هدف نه بلکې وسيله ده . کله چې هدف سم وي کولاي شي مال هم لاس ته راوړي، او هدف ته درسيډو لپاره يې ولگوي.

تلپاتي هدف په موسسه کې دکار کونکو لپاره دلارښوني مصدر دي نه داچه د موسسي دلور تيا نښه.

ځکه کيداي شي چې پدې ستر هدف کې نور موسسات هم د نورو وسايلو پواسطه درسره گډوي، بلکې دلور تيانښه تلپاتي هدف ته د ځان رسوني په لاره کې ريښتينيوالي او قرباني ده.

د موسسي لپاره د تلپاتي هدف د ټاکنې يوه گټه داده چې دي موسسي ته دکار لپاره هغه خلک راجلبوي چې ارزښتونه او شخصي تصورات يې له نوموړي هدف سره سمون لري.

او هغه خلک چې ارزښتونه، تصورات او شخصي موخي يې د موسسي له هدفونو سره سرته خوري دکارد پريښودو او د بل ځاي په لټه کې کيږي .

بدليدونکي او پراويز هدفونه

تلپاتي هدف ته درسيډو لپاره موسسه پراويز هدفونه ټاکي، بيا يې له ښکته څخه پورته روني، بيا په لومړي هدف پيل کوي، له دقيق وصف څخه وروسته ورته مطلوب امکانيات، وسايل او دوخت مناسبه اندازه ټاکي.

اوبيا دهغه ځايه دکار دلگۍ دي هدف ته درسيډو لپاره هلي ځلي کوي، لدې وروسته بل هدف ته انتقال کوي، بيا بل ته همداسي پورته ځي ترڅو چې ستر هدف ته ورسوي.

په نړۍ کې ستر شرکتونه د ځان لپاره د لسواو دير شو کالو تر منځ په موده کې يو سخت او غټ پراويز هدف ټاکي او دهغه په ترڅ کې دستر او تلپاتي هدف د لاس ته راوړنې کوښښ کوي، بيا بل پراويز هدف ته انتقال کوي همداسي پر مخ درومي .

د تلپاتي او بدليدونکي هدف تر منځ د توپير پواسطه کولاي شي چې په کار کې نوبت او پرمختگ راولي، ددي راتلونکي درته ښکاره شي او په رڼاکې يې ورته داسي پلان جوړ کړي چه گواکې همدا اوس حاضر وي.

ډيره ستره غلطي چې پلان جوړونکي ورسره مخامخ کيږي هغه هم د موسساتو په کار کې د تلپاتي او بدليدونکي هدف تر منځ توپير نه کول دي، نو ياخوبه دستر او تلپاتي هدفونو څخه لاس په سر کيږي، او د بدلون په چوکاټ کې به يې ردي او پدي سره به يې موسسه د موجوديت مبرر او دوام چانس له لاسه ورکوي، او يابه بدليدونکي او پراويز هدفونه د ثابتو هدفونو مقام ته پورته کوي او پدي سره به يې موسسه د جمود، مړ او ښو او سقوط سره مخامخ کيږي.

اوددي خطر هم شته چې د يو پراويز لاس ته راوړنه کې بريالي شي اودنور و موخو د پيدا کولو ځواک ونلري، بيا به ځاي پر ځاي ولاړوي او يوي خوا اوبلی خواته به حيران گوري، اودخپل تير برياليتوب قصي به تکراروي .

او كيداى شي چې دېر اويز هدف ټاكنه بريالى وي ، خودلاس ته راوړنې لپاره يې هلې ځلې كمزوري وي چې داهم ناكامي بلل كيږي.

پام كوه داسي ونه كړي چې موسسه دي دبرياليتوب دڅوكو څخه يوې څوكي ته ورسپړي او تاوړته لابله دهغي څخه هسكه څوكه نوي ټاكلې چې دورختو لپاره تگ ته دوام وركړي .

دراټلونكي لپاره دپلان جوړونې دبرياليتوب لوي شرطونه :نوبتي عقلمونه ، داحساساتو څخه ډك كاركونكي،بښه اداره او تنظيم دي.

چې هركله دابرابر شو،لږترلږه دلسو كلونو لپاره دي دخپلې تگ لاري سالميت لاس ته راوړو .

وداع

محترم لوستونكو:

تاسي ته مې دنصیحتونو په وړاندې كولو كې زيار ويستلې دي،دبڼو توفيق يوا ځی دالله تعالی له لوري دي، او كه څه غلطی او كمې پكې شوي وي هغه زما كمزوری ده، له الله تعالی څخه بښنه غواړم، هيله ده چې دكمې په سمون كې راسره مرسته اوپه غياپ كې راته دعاوگړی .

هيله مند يم چې ددې كړښودلوستلوڅخه وروسته دي ،دخپل ژوند دتنظيم، پلان جوړونې ،دموځو ټاكني ،دوخت څخه دښه استفادې،په ځان باوراوقابو او دبرياليتوب په لور دي دپرمختگ مهارت لاس ته راوړی وى. او داننقاد كونكو څخه دبی پروايي ترڅنگ مودخپل ذهن او فكر په كار اچونه په ژوند كې توازن، دښو پريكړو ځواك، دخپلو فكري استعدادونو دځواكمنی وس دركي پيداشوی وي.

پداسی حال كې چې دخپلې روغتيا،دخلكو دښواو ډولونو له پيژندنې وروسته مودهغوی سره دښو اواغيزمنو اړيكوپه لاره كې هم په زړه پوری گامونه اخيستی وي، دا مو په كار كې دبرياليتوب، دښي ادارى ،له خلكواوكاري ملگرو سره دگټور چلن په لور مهم پر مختگ گڼل كيږی،چې دتوليدپه زياتونه دنورو سره په راكړه وركړه او دكاردراتلونكي په هكله په روښانتيا كې مرسته كوي.

كه پورتنی يادى شوی ټولې گټې او يايي څه برخه په لاس درغله ډيره بڼه ده،او كه نه نو مايوسى او ناهيلی ته ځای ورنه كړي،كتاب يوځل بيا ولوله،ان شاءالله دگټې څخه به خالي نه وي.

الله تعالی مو مل شه . والحمدلله رب العالمين.

